

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2011-2012

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2011-2012

Ο Οδηγός συντάχθηκε υπό την εποπτεία της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης και του Προέδρου του Τμήματος, καθηγητή Γιώργου Ξηροπαΐδη. Το κείμενο της «Ιστορικής διαδρομής» έγραψε ο αναπληρωτής καθηγητής Νίκος Δασκαλοθανάσης.

Επικαιροποίηση και έλεγχος υλικού: Φαίη Ζήκα, επίκουρη καθηγήτρια, και Μαρία Χατζή, εξωτερική συνεργάτις (στο πλαίσιο της συγχρηματοδοτούμενης πράξης «ΜΟΔΙΠ ΑΣΚΤ» η οποία εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια βίου Μάθηση» 2007-2013).

Πρώτη συλλογή και σύνταξη υλικού (για τον Οδηγό Σπουδών ακαδημαϊκού έτους 2007-2008): Καλλιόπη Κανέλλου, Διευθύντρια Ακαδημαϊκών Θεμάτων ΑΣΚΤ, και Μαρία Χατζή.

Φωτογραφικό υλικό: Μανώλης Μπαμπούσης, Αντιπρύτανης, αναπληρωτής καθηγητής, Τίτικα Σάλλα, αναπληρώτρια καθηγήτρια, Δήμητρα Γούναρη, Σύλια Πεχλιβανίδη, Αφοί Αναγνωστόπουλοι A-press

Σχεδιασμός: Εκδόσεις futura – Μιχάλης Παπαρούνης

Τυπογραφική διάρθωση: Γιώργος Καράμπελας

Ο Οδηγός τυπώθηκε και βιβλιοδετήθηκε σε 1.000 αντίτυπα από την εταιρεία γραφικών τεχνών «Ψιμύθι» το 2012.

© 2012 Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών

ISBN 978-960-6842-14-6

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ	
Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ	
Α. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ	14
Β. ΕΔΡΑ – ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ	18
Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ	24
Δ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	24
Ε. ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ (ΕΛΚΕ)	25
ΣΤ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	25
Ζ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ	28
Η. ΔΟΜΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ (ΔΑΣΤΑ)	29
Θ. ΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	30
Ι. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ	
ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	
Α. ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ	34
Β. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ	35
Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ	35
1. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	35
2. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ	38
3. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ	38
Δ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	39
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ	
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ	
Α. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	42
1. ΜΕΛΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ-ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΔΕΠ)	42
2. ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ	44
3. ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΘΕΣΗ	45
4. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ	45
5. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ	45
6. ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ	46
Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ	47

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΠΟΥΔΕΣ

A. ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	50
1. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012	50
2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	51
α) ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ	51
β) ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΛΟΓΩ ΣΠΟΥΔΩΝ	52
γ) ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ, ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ	55
δ) ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ	56
ε) ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ERASMUS - ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	57
B. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ	61
1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	61
2. ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	62
3. ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ	62
4. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΞΑΜΗΝΑ	62

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012 (Πίνακας)

5. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ	69
6. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012	71
A' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	71
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	71
2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ I	71
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	72
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ I	72
5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ I	72
6. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ I	73
B' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	74
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	74
2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ II	74
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	75
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II	75
5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ II	75
6. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ II	76
Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	77
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	77
2. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	77
3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	78
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III	78
ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III	79
5. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ III	80

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	81
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	81
2. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	81
3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	82
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV	82
ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III	83
5. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ IV	83
ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	
A', B', Γ' ΚΑΙ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ	84
1. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ I	84
2. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ I	84
3. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	84
4. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	85
5. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ I	85
6. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ	88
7. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ II	89
8. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ II	89
9. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	89
10. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	90
11. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ II	90
12. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ	91
13. ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	91
E' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	92
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ I	92
2. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	92
3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ V	92
ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV	93
4. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ I	94
5. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ	94
ΣΤ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	95
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ II	95
2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	95
3. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	95
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ VI	98
ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV	99
5. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ II	99
Z' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	100
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	100
2. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ	100
3. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	100
4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I	101
5. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ I	101

H' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	102
1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	102
2. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	102
3. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	102
4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II	102
5. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ II	103
ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ Ε', ΣΤ', Ζ' ΚΑΙ Η' ΕΞΑΜΗΝΟΥ	104
1. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ I	104
2. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ I	104
3. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ	104
4. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ I	104
5. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ I	105
6. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ I	105
7. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	105
8. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ	106
9. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II	107
10. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ II	107
11. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ II	107
12. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ II	108
13. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	108
14. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ II	109
15. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	109
Γ. ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ	110
Α. ΕΠΙΛΟΓΗ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ	110
Β. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	112
Γ. ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ	117

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

Α. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ	120
Β. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ	121
Γ. ΣΙΤΙΣΗ	123
Δ. ΣΤΕΓΑΣΗ	124
Ε. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ	126
ΣΤ. ΔΕΛΤΙΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ (ΠΑΣΟ)	127
Ζ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ	127
Η. ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ	129
Θ. ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	129
Ι. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	129

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	135
-----------------------	-----

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ

Αγαπητές φοιτήτριες, αγαπητοί φοιτητές!

Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών σας συγχαίρει για την επιτυχία σας και σας καλωσορίζει ως ισότιμα μέλη της ακαδημαϊκής της κοινότητας.

Στον προκείμενο Οδηγό Σπουδών θα βρείτε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις υπηρεσίες της Σχολής και ειδικότερα του Τμήματός σας, για τις εκπαιδευτικές μονάδες, τα εργαστήρια, το εκθεσιακό κέντρο, τη βιβλιοθήκη, τις νησίδες των ηλεκτρονικών υπολογιστών και τις φοιτητικές παροχές.

Σας προσκαλούμε λοιπόν να αξιοποιήσετε όλες τις διαθέσιμες υποδομές της Σχολής μας, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι είναι παροχές που χρηματοδοτούνται, σε εξαιρετικά κρίσιμες για τον τόπο μας στιγμές, από το μόχθο και την εργασία όλων των πολιτών.

Οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι το δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι θεσμός που έχει τις ρίζες του στη βαθύτατη δημοκρατική μας ανάγκη για τη διασφάλιση της ισοπολιτείας σε θέματα παιδείας και πολιτισμού. Είναι ο χώρος όπου σε ένα σύνθετο περιβάλλον καλλιτεχνικής, αισθητικής και επιστημονικής εκπαίδευσης και έρευνας πραγματοποιείται το όραμα για έναν καλύτερο κόσμο και δίνονται οι ευκαιρίες ισότιμης συμμετοχής στη διεκδίκηση των αγαθών της κοινωνικής ευημερίας, της πολιτιστικής προόδου και της πνευματικής καλλιέργειας.

Γι' αυτόν το λόγο, η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών σας προσφέρει, πέρα από το βασικό πρόγραμμα προπτυχιακών σπουδών, διατημηματικά μαθήματα, Ερασμιακά προγράμματα ανταλλαγής με ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια και ευκαιρίες αξιοποίησης των διεθνών συνεργασιών της. Παράλληλα η διοργάνωση εκθέσεων, επιστημονικών ημερίδων και συνεδρίων παρέχει τη δυνατότητα για την αναγκαία όσμωση της καλλιτεχνικής παιδείας με την εξειδικευμένη θεωρητική και ιστορική διερεύνηση των τεχνών.

Μέσα από τη στενότερη συνεργασία των δύο Τμημάτων της Σχολής μας ελπίζουμε ότι σύντομα η εξωστρέφεια της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών θα σας γίνει περισσότερο ορατή στο μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών, όπου οι διεθνείς συνεργασίες και η ανταλλαγή φοιτητών και μελών ΔΕΠ με αντίστοιχα ξένα Πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα θα αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα.

Σε μια Σχολή με μακριά ιστορία και παράδοση καλείστε συνεπώς να διαχειριστείτε την καθημερινότητα με ευαισθησία προς την ετερότητα των μελών της και με σεβασμό προς τις υποδομές οι οποίες παρέχουν τα αγαθά της καλλιτεχνικής, αισθητικής και επιστημονικής παιδείας.

Από την πλευρά της η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών εγγυάται τις ίσες ευκαιρίες στη γνώση, την έρευνα και την ανθρώπινη επικοινωνία.

Ο Πρύτανης
Γεώργιος Χαρβαλιάς

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ**Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

- A. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ**
- B. ΕΔΡΑ – ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ**
- Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ**
- Δ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**
- Ε. ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ (ΕΛΚΕ)**
- ΣΤ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
- Z. ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ**
- Η. ΔΟΜΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ (ΔΑΣΤΑ)**
- Θ. ΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**
- Ι. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ**

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Η ιστορία της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ) συμπίπτει χρονικά με την ιστορία του νεοελληνικού κράτους. Αφετηρία της Σχολής, όπως και του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ), υπήρξε το «Σχολείον των Τεχνών». Το Βασιλικό Διάταγμα για την ίδρυση Σχολείου που θα εκπαιδεύει αρχιτεχνίτες («μαΐστορες») «εις την αρχιτεκτονικήν» δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 31 Δεκεμβρίου 1836/12 Ιανουαρίου 1837 ύστερα από πρόταση της «επί των Εκκλησιαστικών Γραμματείας και της Δημοσίου Εκπαιδύσεως», πάντοτε όμως με τη σύμφωνη γνώμη «των Υπουργείων των Εσωτερικών και των Στρατιωτικών». Πρότυπο του Σχολείου ήταν αντίστοιχα ιδρύματα στη Δυτική Ευρώπη, κυρίως στη Βαυαρία και τη Γαλλία.

Το Σχολείο λειτουργούσε κατ' αρχάς Κυριακές και εορτές μόνο, 10-12 το πρωί και 5-7 το απόγευμα, δεχόταν σπουδαστές οποιασδήποτε ηλικίας και οποιουδήποτε μορφωτικού επιπέδου, χωρίς διαδικασία επιλογής. Η φοίτηση ήταν μονοετής, ο πειθαρχικός κανονισμός αυστηρότατος, η εκπαίδευση παρεχόταν δωρεάν, ενώ χορηγούνταν και υποτροφίες. Το πρόγραμμα περιλάμβανε ικνογραφία (ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο), μαθηματικά, κατασκευή προπλασμάτων και στοιχεία αρχιτεκτονικής και, λίγο αργότερα, καλλιγραφίας. Πρώτος διευθυντής («Έφορος») του Σχολείου διορίσθηκε ο λοχαγός του Μηχανικού Φρειδερίκος φον Τσέντνερ (Friedrich von Zentner).

Το «Βασιλικόν Σχολείον των Τεχνών» ή «Σχολείον Πολυτεχνικόν», όπως καθιερώθηκε να αποκαλείται, στεγάσθηκε προσωρινά σε μία από τις τρεις οικίες της οικογένειας Βλαχούτση επί της οδού Πειραιώς. Εναρκτήρια ημέρα των μαθημάτων ορίσθηκε η 17η Οκτωβρίου 1837. Ο μέσος αριθμός των μαθητών τα πρώτα έτη πρέπει να έφθανε τους τετρακόσιους και γι' αυτό σύντομα το Σχολείο μεταφέρθηκε στην απέναντι, πιο ευρύχωρη, οικία Κωνσταντίνου Βλαχούτση (που επρόκειτο αργότερα να στεγάσει το Ωδείο Αθηνών). Η προσέλευση μαθητών ήταν τόσο μεγάλη ώστε το Σχολείο άρχισε πλέον να απορρίπτει αιτήσεις εγγραφής. Πρώτοι δάσκαλοι της ικνογραφίας διορίσθηκαν οι Δανοί αδελφοί Χάνσεν (Hansen). Ωστόσο η εισαγωγή του πρώτου αμιγώς καλλιτεχνικού μαθήματος πραγματοποιείται κατά πάσα πιθανότητα το 1840 και συνδέεται με τις φιλότεχνες προθέσεις της Σοφί ντε Μαρμπούα-Λεμπρέν (Sophie de Marbois-Lebrun), της επονομαζόμενης Δούκισσας της Πλακεντίας, η οποία και φρόντισε να μετακληθεί ο μαθητής του Ενγκρ (Ingres) Πιερ Μπονιρότ (Pierre Bonirote), ζωγράφος από τη Λυών, για να διδάξει ελαιογραφία σε δώδεκα μαθητές του Σχολείου. Η πρόσληψη, το 1842, του Φίλιππου Μαργαρίτη για τη διδασκαλία της Στοιχειώδους Ζωγραφικής συμπίπτει με τον εγκαινιασμό του Σχολείου καθημερινής φοίτησης, το οποίο λειτουργεί παράλληλα με εκείνο των Κυριακών, και αποτελεί πλέον ένδειξη μιας σαφέστερης καλλιτεχνικής κατεύθυνσης στο εσωτερικό του ιδρύματος.

Η συνταγματική επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 είχε τις επιπτώσεις της και στη λειτουργία του Σχολείου. Στις 22 Οκτωβρίου 1843 δημοσιεύεται Διάταγμα που επισημοποιεί τρία τμήματα: το Σχολείο των Κυριακών, προορισμένο για τους επαγγελλόμενους «διαφόρους τέχνας», το Καθημερινό Σχολείο, «διά τας βιομηχάνους τέχνας», και το Ανώτερο Σχολείο, «διά καθημερινήν διδασκαλίαν των ωραίων τεχνών». Εδώ, προβλέπεται η διδασκαλία καθαρά καλλιτεχνικών μαθημάτων, από τη ζωγραφική και την αγαματοποιία ως τη χαρακτική. Η ένδειξη «Ανώτερον» που συνοδεύει το τμήμα των «Ωραίων Τεχνών» είναι χαρακτηριστική των φιλοδοξιών που έτρεφαν οι συντάκτες του διατάγματος για την καλλιτεχνική εκπαίδευση. Νέος διευθυντής του Σχολείου διορίζεται ο αρχιτέκτονας Λύσανδρος Καυταντζόγλου, ο οποίος αναλαμβάνει υπηρεσία τον Ιανουάριο του 1844. Τώρα εισάγεται και το μάθημα της Ιστορίας των Εικαστικών Τεχνών και της Ερμηνείας Πινάκων, που το διδάσκει ο φιλόλογος Γρηγόριος Παπαδόπουλος. Λίγο αργότερα, ένα νέο, «πρωτοποριακό» μάθημα θα προστεθεί στο πρόγραμμα: το μάθημα της Φωτογραφίας, που το διδάσκει ο Φίλιππος Μαργαρίτης. Τον Αύγουστο του 1863 εγκρίνεται νέος Οργανισμός Λειτουργίας. Η φοίτηση στο Καθημερινό τμήμα αναβαθμίζεται και ορίζεται τριετής.

Το 1894 το Πολυτεχνείο καλείται να αντιμετωπίσει άμεσα το ζήτημα της φοίτησης των γυναικών. Τώρα θα συσταθεί «Τμήμα Γραφικής και Πλαστικής διά νεανίδας». Το Τμήμα θα καταργηθεί το 1901, οπότε και θα επιτραπεί η μεικτή φοίτηση. Το σημαντικό βήμα για τη συγκρότηση μιας αμιγούς Σχολής Καλών Τεχνών θα πραγματοποιηθεί μετά το στρατιωτικό κίνημα του 1909. Με νομοσχέδιο του Φεβρουαρίου του 1910, το καλλιτεχνικό τμήμα θα αποχωρισθεί διοικητικά από το τμήμα των Βιομηχάνων Τεχνών, θα γίνει δηλαδή αυτοδιοικούμενο, και θα υπαχθεί στο Υπουργείο των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδύσεως. Ο Γεώργιος Ιακωβίδης, Έφορος της Πινακοθήκης, θα είναι και ο πρώτος διευθυντής της αυτόνομης Σχολής Καλών Τεχνών, η οποία ωστόσο συνεχίζει να λειτουργεί στο πλαίσιο του Μετσόβιου.

Το 1914 το Μετσόβιο Πολυτεχνείο –που ονομάζεται πλέον Εθνικό– αποκτά και νομοθετικά την ισοτιμία του με το Πανεπιστήμιο ως ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Με νέο νόμο ρυθμίζεται η λειτουργία της Σχολής Καλών Τεχνών. Στο επίπεδο της οργανωτικής δομής του ιδρύματος θεσπίζεται πλέον η διαδικασία πρόσληψης διδασκόντων όχι με διορισμό αλλά μέσω ανοιχτών προκηρύξεων. Ωστόσο το γεγονός ότι ο ζωγράφος Κωστής Παρθένης δεν εκλέγεται αλλά διορίζεται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 11η Δεκεμβρίου 1929 είναι ενδεικτικό των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες επιχειρείται η καλλιτεχνική ανανέωση της Σχολής. Ο διορισμός του Παρθένου έχει την υποστήριξη του ίδιου του τότε πρωθυπουργού Αλέξανδρου Παπαναστασίου αλλά και του Ζαχαρία Παπαντωνίου, ο οποίος διδάσκει στη Σχολή αισθητική και ιστορία της τέχνης.

Ομάδα σπουδαστών
της Σχολής

Τον Ιακωβίδη θα τον διαδεχθεί στη διεύθυνση της Σχολής ο Κωνσταντίνος Δημητριάδης, ο οποίος διορίζεται με ειδική νομοθετική πράξη. Με το Νόμο 4791 που δημοσιεύθηκε στις 3 Ιουλίου 1930 η Σχολή ανωτατοποιείται (εφόσον καθίσταται ισότιμη με το -ήδη αναγνωρισμένο ως ανώτατο- Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο) αλλά και ανεξαρτητοποιείται. Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, αρχικά καλλιτεχνικό τμήμα του Σχολείου των Τεχνών, κόβει τότε τον ομφάλιο λώρο που τη συνέδεε με το Πολυτεχνείο και εξελίσσεται πλέον ως ανεξάρτητο εκπαιδευτικό ίδρυμα με κύριο στόχο «την εν ταις εικαστικαίς τέχναις πρακτικήν και θεωρητικήν μόρφωσιν καλλιτεχνών». Ο συμβολισμός της αποκοπής υλοποιείται με την απόλειψη του τελευταίου ίχνους τούτης της παλαιάς συμβίωσης: το Σχολείο των Κυριακών καταργείται με τη συνταξιοδότηση και του τελευταίου διδάσκοντος.

Με τον ίδιο νόμο ιδρύονται και οι Καλλιτεχνικοί Σταθμοί της Σχολής, ενώ ως προϋπόθεση εισαγωγής στο πρώτο, προπαρασκευαστικό έτος σπουδών τίθεται η κατοχή απολυτηρίου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και η υποβολή φακέλου σχεδίων από τον υποψήφιο. Για την εισαγωγή σε Εργαστήριο, τη βασική δηλαδή εκπαιδευτική μονάδα της Σχολής που προβλέπεται ήδη από νόμο του 1923 και συνεχίζει έως σήμερα να αποτελεί τον εκπαιδευτικό πυρήνα του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών, ο υποψήφιος συμμετέχει σε εισαγωγικές εξετάσεις. Τη δεκαετία του 1930 θα δοκιμασθούν στην πράξη όλες οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις του νόμου, του οποίου η εφαρμογή θα έχει μακρόπνοες επιπτώσεις στην εκπαιδευτική δομή της ΑΣΚΤ. Το 1939 θεσμοθετείται επίσημα η έδρα της Ιστορίας

Ιούνιος 1961.
Οι Γεωργιάδης,
Μαυροϊδης, Παππάς,
Μόραλης, με ομάδα
σπουδαστών

της Τέχνης. Την κατέλαβε ο Παντελής Πρεβελάκης, διαδεχόμενος τον Ζαχαρία Παπαντωνίου, και τη διατήρησε επί 35 χρόνια.

Οι συνθήκες του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου, της Κατοχής και του Εμφυλίου τη δεκαετία του 1940 επέβαλαν την υπολειτουργία της Σχολής. Τον Δημητριάδη, που απεβίωσε το 1943, διαδέχθηκε ως διευθύνων ο Επαμεινώνδας Θωμόπουλος. Ο Θωμόπουλος, το 1944, μετά τη δημοσίευση του νόμου που μεταβίβαζε την αρμοδιότητα της εκλογής του διευθυντή της Σχολής στο Σύλλογο των Διδασκόντων, αναλαμβάνει τη διεύθυνση ως το 1948.

Το 1947 ο Γιάννης Μόραλης διαδέχεται τον Παρθένη σε ηλικία 31 ετών και διδάσκει στη Σχολή επίσης επί 35 χρόνια. Κατά την εικοσαετία 1950-1970 καθηγητές όπως ο ζωγράφος Γεώργιος Μαυροϊδης, ο χαράκτης Κωνσταντίνος Γραμματόπουλος, ο ζωγράφος Σπύρος Παπαλουκάς, οι γλύπτες Γιάννης Παππάς, Δημήτρης Καλαμάρας, Θανάσης Απάρτης καθώς και ο αρχιτέκτονας Παύλος Μυλωνάς πλουτίζουν με την παρουσία τους και τη διδασκαλία τους τη Σχολή. Το 1960 ιδρύονται τα εργαστήρια εφαρμογών, τα μετέπειτα κατ' επιλογήν εργαστήρια. Την εποχή εκείνη διδάσκει στο Εργαστήριο Ψηφιδωτού η Έλλη Βοϊλα-Λάσκαρη, η πρώτη γυναίκα που εντάχθηκε στο διδακτικό προσωπικό της Σχολής. Την περίοδο της δικτατορίας (1967-1974) οι σπουδαστές συμμετέχουν στους αγώνες κατά της χούντας, και κανείς από τους διδάσκοντες δεν συνεργάζεται με το καθεστώς των Συνταγματαρχών.

Μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας το διδακτικό προσωπικό της Σχολής ανανεώνεται με καλλιτέχνες όπως οι Παναγιώτης Τέτσης, Δημοσθένης Κοκκινίδης, Νίκος Κεσσανλής, Δημήτρης Μυταράς, Γιώργος Νικολαΐδης, Ηλίας Δεκουλάκος, Θανάσης Εξαρχόπουλος και ο αρχιτέκτονας Σάββας Κονταράτος, έτσι ώστε να αντιπροσωπεύονται οι τάσεις της σύγχρονης τέχνης τόσο στο εργαστήριο όσο και στον θεωρητικό χώρο (που εμπλουτίστηκε με την καθιέρωση μαθήματος Εισαγωγής στη Φιλοσοφία και την Αισθητική, το οποίο δίδαξε επί 15 χρόνια περίπου ο Παύλος Χριστοδουλίδης).

Στη θέση του Παντελή Πρεβελάκη, που αποχώρησε το 1974, εξελέγη η ιστορικός τέχνης Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα, η πρώτη γυναίκα μέλος του Συλλόγου Καθηγητών της Σχολής. Το 1992 εξελέγη και η πρώτη γυναίκα Διευθύντρια Εργαστηρίου, η ζωγράφος Ρένα Παπασπύρου.

Μεγάλη τομή στην εξέλιξη της Σχολής υπήρξε η παραχώρηση από το κράτος, επί πρωτανείας Παναγιώτη Τέτση, των εγκαταστάσεων του παλιού εργοστασίου υφαντουργίας με την επωνυμία «Σικιαιρίδειον» επί της οδού Πειραιώς 256. Οι εγκαταστάσεις αξιοποιήθηκαν ουσιαστικά από τον πρότανη Νίκο Κεσσανλή και σήμερα στεγάζουν το μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων της ΑΣΚΤ.

Το 1991 ιδρύθηκε το Τμήμα Θεωρητικών Σπουδών Τέχνης, σύμφωνα με το ΠΔ 486/1991, το οποίο ενεργοποιήθηκε για πρώτη φορά κατά το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 και μετονομάστηκε το 2009 σε Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης.

B. ΕΔΡΑ – ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ) είναι αυτοδιοικούμενο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (ΑΕΙ) και Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ). Η εποπτεία του Κράτους επί της Σχολής ασκείται από τον Υπουργό Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Η Σχολή αποτελείται από δύο Τμήματα: το Τμήμα Εικαστικών Τεχνών, με τρεις κατευθύνσεις στο ενιαίο πτυχίο (Ζωγραφική, Γλυπτική, Χαρακτική), και το Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Το τελευταίο ενεργοποιήθηκε το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 με την εισαγωγή των πρώτων φοιτητών.

Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών έχει την έδρα της στα κτήρια που βρίσκονται επί των οδών:

- **Πατησίων 42, 106 82 Αθήνα**

Στο κτήριο της οδού Πατησίων στεγάζονται η Πρωτανεία, οι Διοικητικές Υπηρεσίες, οι Γραμματείες των Τμημάτων, η Γραμματεία του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ), ο Εκδοτικός Οργανισμός και το Τυπογραφείο.

Το κτήριο της ΑΣΚΤ στην οδό Πατησίων, εντός του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Το συγκρότημα της ΑΣΚΤ στην οδό Πειραιώς

- **Πειραιώς 256, 182 33 Ρέντης**

Στο συγκρότημα της οδού Πειραιώς στεγάζονται τα Εικαστικά Εργαστήρια, οι αίθουσες διδασκαλίας των θεωρητικών μαθημάτων των δύο Τμημάτων, η Βιβλιοθήκη, ο εκθεσιακός χώρος «Νίκος Κεσσανλής» (Εργοστάσιο), η αίθουσα θεάτρου, η αίθουσα Κινηματογράφου, το αμφιθέατρο «Giorgio de Chirico», το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης», το Μεταπτυχιακό Εικαστικών Τεχνών, τα γραφεία των διδασκόντων, η καφετέρια, το εστιατόριο και ο κήπος.

Κύριος εκθεσιακός χώρος είναι ο χώρος «Νίκος Κεσσανλής» ο οποίος έχει έκταση 2.318 τμ. Επίσης εκθέσεις πραγματοποιούνται στους υπόγειους χώρους και στο φουαγιέ του θεάτρου. Το θέατρο έχει έκταση 676 τμ. συμπεριλαμβανομένων των βοηθητικών χώρων, του φουαγιέ, του βεστιάριου, των καμαρινιών κλπ., και έχει χωρητικότητα 140 θέσεων. Η αίθουσα Κινηματογράφου έχει έκταση 270 τμ., διαθέτει σύστημα προβολής 35mm με dolby-stereo και έχει χωρητικότητα 129 θέσεων.

Στον ακάλυπτο χώρο της οδού Πειραιώς δημιουργήθηκε το 2011 δενδροφυτευμένος κήπος 6 στρεμμάτων, προκειμένου να λειτουργήσει ως υπαίθριος χώρος πολιτιστικών εκδηλώσεων και εκθέσεων της ΑΣΚΤ, καθώς και για τη λειτουργία θερινού κυλικείου.

Η ΑΣΚΤ διαθέτει επίσης έξι Καλλιτεχνικούς Σταθμούς που λειτουργούν ως οργανικά εκπαιδευτικά παραρτήματα της Σχολής στις εξής περιοχές:

- Δελφούς
- Μήθυμα Λέσβου
- Μύκονο
- Ρέθυμνο
- Ρόδο
- Ύδρα

Πρόσφατα περιήλθαν στην ιδιοκτησία της τρία ακόμα ακίνητα για τη δημιουργία Καλλιτεχνικών Σταθμών, στην Παροικιά της Πάρου, στο Μονοδένδρι των Ιωαννίνων και στην Παραμυθιά της Θεσπρωτίας. Για τους Σταθμούς του Μονοδενδρίου και της Παραμυθιάς έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες ανέγερσης και έχουν εκδοθεί οι οικοδομικές άδειες, ενώ ο Σταθμός της Παροικιάς είναι στο στάδιο έκδοσης της οικοδομικής άδειας το οποίο ακολουθεί η ολοκλήρωση της μελέτης ανέγερσης. Πρόσφατα (με την από 6.6.2011 απόφαση της Συγκλήτου) έγινε αποδοχή της πρότασης του Περιφερειάρχη Ηπείρου και του Δημάρχου Ζαγοροχωρίων για την παραχώρηση δημοτικού κτίσματος έκτασης 800 τμ. με περιβάλλοντα χώρο 5 στρεμμάτων περίπου στο Τσαπέλοβο Ζαγοροχωρίου, προκειμένου να λειτουργήσει εκεί Καλλιτεχνικός Σταθμός αντί για την ανέγερση κτηρίου στο Μονοδένδρι Ιωαννίνων.

Οι Καλλιτεχνικοί Σταθμοί βρίσκονται σε σημεία με ιδιαίτερο φυσικό κάλλος και μεγάλο ιστορικό και πολιτισμικό ενδιαφέρον, και στεγάζονται σε αξιόλογα κτήρια. Λειτουργούν με σκοπό τη συμπληρωματική εκπαίδευση των φοιτητών σε αναφορά με το εκάστοτε φυσικό και πολιτισμικό περιβάλλον, την παραγωγή καλλιτεχνικών έργων και την εκπόνηση εργασιών, καθώς και τη διοργάνωση σεμιναρίων, εκθέσεων, διαλέξεων, προβολών και άλλων πολιτιστικών εκδηλώσεων. Στους Καλλιτεχνικούς Σταθμούς φιλοξενοούνται επίσης απόφοιτοι της ΑΣΚΤ, καθώς και μέλη άλλων Σχολών Καλών Τεχνών της Ελλάδας και του εξωτερικού, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις, με την υποχρέωση της καταβολής ημερήσιου οικονομικού αντιτίμου 12 €.

Οι Καλλιτεχνικοί Σταθμοί διέπονται από Κανονισμό Λειτουργίας σύμφωνα με το ΠΔ 169/1988. Το Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας είναι αρμόδιο για τη χορήγηση αδειών παραμονής στους Καλλιτεχνικούς Σταθμούς, την οργάνωση αποστολών φοιτητών και την παρακολούθηση εφαρμογής του Κανονισμού Λειτουργίας των Σταθμών (υπεύθυνος ο κος Νίκος Ζαμάνης, τηλ.: 210 3897120).

Οι Καλλιτεχνικοί
Σταθμοί της ΑΣΚΤ
στη Μύκονο
(αριστερά) και στην
Ύδρα (δεξιά)

Καλλιτεχνικοί Σταθμοί ΑΣΚΤ

A/A	Τοποθεσία	Τηλέφωνο	Θέσεις φιλοξενουμένων
1	Δελφοί	22650 82274 22650 82156	20
2	Μήθυμνα	22530 71238 6972521636	8
3	Μύκονος	22890 22289	8
4	Ρέθυμνο	28310 29364	13
5	Ρόδος	22410 22096	13
6	Ύδρα	22980 52291 6972675261	20

Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Με την ολοκλήρωση της αυτοδύναμης λειτουργίας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης σύμφωνα με το άρθρο 7 του Ιδρυτικού Προεδρικού Διατάγματος (ΠΔ 486/1991), τη Διοίκηση της ΑΣΚΤ ασκούν η Σύγκλητος, η Σύγκλητος Ειδικής Σύνθεσης, το Πρυτανικό Συμβούλιο, ο Πρύτανης και οι δύο Αντιπρυτάνεις. Πρύτανης του Ιδρύματος είναι ο Αναπληρωτής καθηγητής κος Γεώργιος Χαρβαλιάς, ενώ Αντιπρυτάνεις Ακαδημαϊκών Υποθέσεων, Έρευνας και Προσωπικού και Οικονομικού Προγραμματισμού, Ανάπτυξης και Διεθνών Σχέσεων αντίστοιχα είναι οι Αναπληρωτές καθηγητές κ.κ. Παναγιώτης Χαραλάμπους και Εμμανουήλ Μπαμπούσης.

Τα όργανα διοίκησης της ΑΣΚΤ και των Τμημάτων της ασκούν τα καθήκοντά τους κατά το τρέχον έτος σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του νέου Νόμου-πλαισίου 4009/2011.

Δ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Το Διοικητικό Προσωπικό της ΑΣΚΤ αποτελείται από τους υπαλλήλους που στελεχώνουν τις διοικητικές, τις οικονομικές και τις τεχνικές υπηρεσίες της. Οι διοικητικές υπηρεσίες της ΑΣΚΤ διαρθρώνονται στις ακόλουθες **διοικητικές οργανικές μονάδες**:

1. Γενική Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών
Αρμόδια για την προώθηση των διαδικασιών εκσυγχρονισμού των υπηρεσιών του Ιδρύματος, στο πλαίσιο των στόχων και των αποφάσεων των οργάνων διοίκησης, καθώς και για τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων και το συντονισμό της λειτουργίας των εξής μονάδων:
 - α) Δ/νση Διοικητικού
 - β) Δ/νση Οικονομικής Διαχείρισης
 - γ) Δ/νση Ακαδημαϊκών Θεμάτων
 - δ) Δ/νση Δικτύων και Μηχανοργάνωσης
 - ε) Αυτοτελές Γραφείο Πρυτανικών Αρχών και Δημοσίων Σχέσεων
2. Αυτοτελές Τμήμα Τεχνικών Υπηρεσιών
3. Αυτοτελές Τμήμα Πινακοθήκης, Εκθέσεων, Φωτογραφικού Αρχείου και Ντοκουμέντων
4. Γραμματεία Συγκλήτου
5. Γραμματεία Πρυτανικού Συμβουλίου
6. Γραμματεία Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ)
7. Γραμματείες Ακαδημαϊκών Τμημάτων

Στην ΑΣΚΤ λειτουργεί επίσης Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Ε. ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ (ΕΛΚΕ)

Σκοπός του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ) είναι η διάθεση και διαχείριση κονδυλίων που προέρχονται από οποιαδήποτε πηγή και προορίζονται για την κάλυψη δαπανών οποιουδήποτε είδους, για τις ανάγκες ερευνητικών, εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών και αναπτυξιακών έργων καθώς και έργων συνεχιζόμενης κατάρτισης, για την παροχή επιστημονικών, τεχνολογικών και καλλιτεχνικών υπηρεσιών, την εκπόνηση ειδικών μελετών, την έκδοση γνωμοδοτήσεων, τη σύνταξη προδιαγραφών για λογαριασμό τρίτων, αλλά και για άλλες σχετικές υπηρεσίες ή δραστηριότητες που συμβάλλουν στη σύνδεση της εκπαίδευσης και της έρευνας με την παραγωγή και εκτελούνται ή παρέχονται από τα μέλη του εν ενεργεία επιστημονικού προσωπικού της ΑΣΚΤ (ΔΕΠ, ΕΤΕΠ, ΕΕΔΙΠ) με την υποστήριξη του διοικητικού προσωπικού της ή με τη συνεργασία άλλων ειδικών επιστημόνων.

Όργανα διοίκησης και διαχείρισης του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας είναι:

- α. Η Επιτροπή Εκπαίδευσης και Ερευνών
- β. Η Γραμματεία του Λογαριασμού.

Η Επιτροπή Διαχείρισης του Ειδικού Λογαριασμού της ΑΣΚΤ είναι πενταμελής και ορίζεται με απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου με τριετή θητεία. Σε αυτήν προεδρεύει ο Αντιπρυτάνης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού, κος Παναγιώτης Χαραλάμπους. Γραμματέας της Επιτροπής είναι η κα Μαρία Φελίδου.

ΣΤ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κύρια αποστολή της Βιβλιοθήκης είναι να υποστηρίζει τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά προγράμματα της Σχολής τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Γενικότερα, στοχεύει να συμβάλει στην ενίσχυση της παιδείας και του πολιτισμού, θέτοντας ειδικευμένες πληροφορίες στη διάθεση της ευρύτερης εκπαιδευτικής κοινότητας.

Η Βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ λειτουργεί ως αυτοτελής και αποκεντρωμένη υπηρεσία, οργανωμένη σε επίπεδο Διεύθυνσης. Η ιστοσελίδα της (www.library.asfa.gr) αποτελεί βασικό εργαλείο ενημέρωσης σχετικά με τις προσφερόμενες υπηρεσίες. Η Βιβλιοθήκη είναι κατά κύριο λόγο **Βιβλιοθήκη Τέχνης** με ειδικευση στις εικαστικές τέχνες. Οι συλλογές της, ωστόσο, αφορούν επίσης θέματα φιλοσοφίας, κοινωνιολογίας, λογοτεχνίας, κινηματογράφου, θεάτρου, πολιτισμού, ιστορίας και εν μέρει όλα τα γνωστικά αντικείμενα των ανθρωπιστικών σπουδών.

Η συλλογή της βιβλιοθήκης περιλαμβάνει :

- πάνω από 55.000 τόμους βιβλίων,
- 412 τίτλους έντυπων περιοδικών εκ των οποίων οι 100 είναι ενεργοί
- 2000 video και 5500 DVD, CD-ROM και μουσικά CD
- πάνω από 10.000 τίτλους ηλεκτρονικών περιοδικών μέσω της Κοινοπραξίας Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών (HEALink)
- online βάσεις δεδομένων στις οποίες περιλαμβάνονται άρθρα, βιβλία και έργα τέχνης σε ηλεκτρονική μορφή

Προσφερόμενες υπηρεσίες

- **Πρόσβαση και αναζήτηση στη συλλογή μέσω του on-line καταλόγου της Βιβλιοθήκης:** Το υλικό της Βιβλιοθήκης στο σύνολό του μπορεί να εντοπισθεί μέσω του Ηλεκτρονικού Καταλόγου της Βιβλιοθήκης στην ιστοσελίδα της (www.library.asfa.gr). Ο κατάλογος παρέχει σύντομη βιβλιογραφική περιγραφή καθώς και πληροφορίες για τη διαθεσιμότητα και την ακριβή θέση του υλικού (συλλογή, ταξινομικός αριθμός, κατάσταση τεκμηρίου).
- **Δανεισμός:** Η βιβλιοθήκη είναι δανειστική μόνο στα μέλη της Ακαδημαϊκής Κοινότητας της ΑΣΚΤ. Για το δανεισμό υλικού είναι απαραίτητη η επίδειξη της κάρτας της Βιβλιοθήκης της ΑΣΚΤ, η οποία εκδίδεται οποιαδήποτε στιγμή με την προσκόμιση φωτογραφίας και την επίδειξη του διπτύχου της φοιτητικής ταυτότητας. Η κάρτα είναι αυστηρά προσωπική. Σε περίπτωση απώλειας, πρέπει να ενημερώνεται αμέσως η Βιβλιοθήκη. Οι κανόνες δανεισμού περιλαμβάνονται στον Εσωτερικό Κανονισμό της Βιβλιοθήκης, ο οποίος βρίσκεται στην ιστοσελίδα της βιβλιοθήκης.
- **Διαδανεισμός:** Η βιβλιοθήκη μπορεί να δανειστεί βιβλία ή να ζητήσει φωτοτυπίες άρθρων περιοδικών από άλλες βιβλιοθήκες εφόσον δεν υπάρχουν στη συλλογή της.
- **Εκπαίδευση των χρηστών** από το προσωπικό της βιβλιοθήκης σχετικά με τον τρόπο αναζήτησης και αξιοποίησης των πηγών πληροφόρησης και τη χρήση του τεχνολογικού εξοπλισμού. Η Βιβλιοθήκη διοργανώνει εκπαιδευτικά σεμινάρια για τους πρωτοετείς φοιτητές στην αρχή κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς. Επίσης κάθε Τετάρτη στις 12 το μεσημέρι οργανώνονται, ύστερα από συνεννόηση, συναντήσεις με τους βιβλιοθηκονόμους, ώστε όσοι το επιθυμούν να εκπαιδευτούν ή/και να συζητήσουν θέματα που αντιμετωπίζουν στην αναζήτηση πληροφοριών στους καταλόγους, τις βάσεις δεδομένων, τα ηλεκτρονικά περιοδικά, το Διαδίκτυο κ.τ.λ. Για τις συναντήσεις αυτές απαιτούνται δύο τουλάχιστον

Άποψη της
Βιβλιοθήκης στο
συγκρότημα της ΑΣΚΤ
στην οδό Πειραιώς

άτομα για την ίδια μέρα με σχετικό αίτημα τουλάχιστον μία μέρα πριν στο Γραφείο Εξυπηρέτησης της Βιβλιοθήκης.

Υλικοτεχνική υποδομή

Στο χώρο της Βιβλιοθήκης υπάρχουν Η/Υ για αναζήτηση στον Κατάλογο της Βιβλιοθήκης και σε άλλες ηλεκτρονικές πηγές πληροφόρησης. Υπάρχουν επίσης φωτοτυπικά μηχανήματα (για ασπρόμαυρα και έγχρωμα φωτοαντίγραφα), που λειτουργούν με μαγνητική κάρτα. Τέλος, υπάρχει σαρωτής (scanner) και εκτυπωτής για ασπρόμαυρες και έγχρωμες εκτυπώσεις, καθώς και φωτογραφικός θάλαμος.

Ωράριο λειτουργίας της Βιβλιοθήκης

Περίοδος μαθημάτων

Δευτέρα-Τετάρτη: 08:30-19:00

Τρίτη-Πέμπτη-Παρασκευή: 08:30-16:00

Περίοδος διακοπών (Χριστούγεννα - Πάσχα - καλοκαίρι)

Δευτέρα-Παρασκευή: 08:30-14:00

Σάββατο, Κυριακή και τις επίσημες αργίες η Βιβλιοθήκη είναι κλειστή.

Στοιχεία επικοινωνίας

Δανεισμός και εξυπηρέτηση χρηστών: 210 48 01 204

Άλλες υπηρεσίες: 210 48 33 825, 210 48 34 351 (και fax)

e-mail: library@asfa.gr, infolibrary@asfa.gr

Ζ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

Το Γραφείο Διασύνδεσης της ΑΣΚΤ συστήθηκε ως ειδική υπηρεσία τον Οκτώβριο του 1997 και χρηματοδοτήθηκε από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και από το 2ο και 3ο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ). Κατά το τρέχον έτος χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ (Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013).

Σκοποί του είναι:

α) η παροχή πληροφοριών για θέματα σπουδών (π.χ. μεταπτυχιακά εσωτερικού και εξωτερικού), οικονομικών ενισχύσεων (υποτροφίες,

κληροδοτήματα), θέσεων εργασίας κλπ, σε φοιτητές και αποφοίτους της Σχολής αλλά και σε οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο.

β) Η ανάπτυξη ιστοσελίδων, η δημιουργία ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και η προβολή του έργου των φοιτητών, αποφοίτων και διδασκόντων μέσω της web πινακοθήκης.

γ) Η διοργάνωση πολιτιστικών δρώμενων σε συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για την παρουσίαση και προώθηση του καλλιτεχνικού έργου φοιτητών και αποφοίτων της Σχολής, η διοργάνωση διαλέξεων και σεμιναρίων συμβουλευτικού χαρακτήρα (συγγραφή βιογραφικού, δημιουργία χαρτοφυλακίου κ.λπ.) σε συνεργασία με έλληνες και ξένους ειδικούς.

δ) Η διεξαγωγή στατιστικών μελετών σχετικά με την απορρόφηση των αποφοίτων της ΑΣΚΤ από την αγορά εργασίας και τη σύνδεση των προγραμμάτων σπουδών της Σχολής με τις απαιτήσεις του σύγχρονου εργασιακού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

ε) Η πραγματοποίηση Πρακτικής Άσκησης φοιτητών σε Σχολεία, σε μονάδες επανένταξης και αποκατάστασης και επαγγελματικούς χώρους εφαρμοσμένων τεχνών.

στ) Η ίδρυση Μονάδας Προσβασιμότητας Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με σκοπό τη διευκόλυνση της πρόσβασης των φοιτητών με αναπηρία στην εκπαίδευση, την επαγγελματική αποκατάσταση και την κοινωνική ζωή.

ζ) Η εισαγωγή μαθημάτων και σεμιναρίων Επιχειρηματικότητας με παράλληλη παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού.

Στοιχεία επικοινωνίας

Γραφείο Διασύνδεσης ΑΣΚΤ: Πατησίων 42, Αθήνα

Τηλέφωνο: 210 38 97 158-9

E-mail: career@asfa.gr

Ιστοσελίδα: www.career.asfa.gr

Η. ΔΟΜΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ (ΔΑΣΤΑ)

Η Δράση «Δομή Απασχόλησης και Σταδιοδρομίας» (ΔΑΣΤΑ) της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών είναι επιφορτισμένη με την παροχή στους φοιτητές και αποφοίτους της Σχολής πρακτικών γνώσεων που σχετίζονται άμεσα με την ένταξή τους στον επαγγελματικό στίβο, εφοδίων απαραίτητων ώστε να είναι σε θέση να διεκδικήσουν με τους καλύτερους δυνατούς όρους τη θέση τους σε αυτόν. Αποτελείται από επιμέρους δράσεις που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη πληροφοριακού συστήματος, δραστηριότητες καινοτομίας, οργάνωση ημερίδων κ.ά.

Θ. ΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Το Τμήμα Δικτύων & Επικοινωνιών (ΤΔΕ) της ΑΣΚΤ, με βάση τον κανονισμό λειτουργίας του όπως εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος, έχει κύρια αποστολή και στόχο του:

- Τη διαχείριση και υποστήριξη του Δικτύου της ΑΣΚΤ και τη συμμετοχή του Ιδρύματος στο Πανεπιστημιακό Δίκτυο Gunet.
- Την υποστήριξη και την ανάπτυξη της πανεπιστημιακής έρευνας και διδασκαλίας με τη χρήση προηγμένων υπηρεσιών τηλεματικής (πολυμεσικές εφαρμογές δικτύου, ανοιχτά συστήματα τηλεδιδασκαλίας και τηλεκαπαίδευσης, ανάπτυξη πολυμεσικών τίτλων κτλ.).

Στις βασικές αρμοδιότητες του ΤΔΕ υπάγονται η παροχή υπηρεσιών Internet και η υποστήριξη του δικτύου φωνής της ΑΣΚΤ.

Ι. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Η ΑΣΚΤ κατέχει και διαχειρίζεται μια εκτενή συλλογή έργων Τέχνης, ιδιαίτερης πολιτιστικής αξίας. Παράλληλα με την ίδρυση της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών το 1837, άρχισε να συγκροτείται «Πινακοθήκη», με κύριο άξονα την καλλιτεχνική παραγωγή των εμπλεκομένων στις διαδικασίες της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης που παρέιχε το Ίδρυμα. Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει πλέον περίπου 8.000 έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, χαρακτικής, αγιογραφίας και ψηφιδωτού, τα οποία καλύπτουν μια χρονική περίοδο 174 χρόνων.

Τα έργα που απαρτίζουν τη συλλογή της Πινακοθήκης αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα της καλλιτεχνικής δραστηριότητας των καθηγητών των εργαστηρίων αλλά και των φοιτητών, ενώ συμπεριλαμβάνονται και έργα από δωρεές προς την ΑΣΚΤ. Με αυτή την έννοια, η Πινακοθήκη διαχειρίζεται σημαντικά τεκμήρια για την ιστορία της Σχολής και της νεοελληνικής τέχνης.

Συλλογές

Η Πινακοθήκη περιλαμβάνει τις εξής συλλογές:

- Ζωγραφικής
- Σχεδίων
- Γλυπτών
- Κατασκευών
- Χαρακτικών
- Αντιγράφων έργων λαϊκής τέχνης

Στις συλλογές αυτές περιλαμβάνονται κυρίως σπουδαστικά έργα, τα οποία είτε διακρίθηκαν στις διαδικασίες εξετάσεων είτε βραβεύτηκαν σε πανελλήνιους διαγωνισμούς, ή κατατέθηκαν από τους αποφοίτους ως δείγμα της πτυχιακής τους εργασίας. Περιλαμβάνονται επίσης έργα σημαντικών καλλιτεχνών προερχόμενα από δωρεές, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός αντιγράφων έργων της ελληνικής λαϊκής τέχνης, ανάγλυφων και ζωγραφικών, που πραγματοποιήθηκαν από φοιτητές υπό την επίβλεψη των καθηγητών τους, κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικών αποστολών σε περιοχές όπως το Πήλιο, η Χίος, η Μυτιλήνη ή η Σκύρος, τη δεκαετία του 1950.

Δημοσίευση έργων και υποστήριξη της έρευνας

Η Πινακοθήκη αξιοποιεί τη συλλογή της για σκοπούς που προάγουν την έρευνα και τον πολιτισμό. Ο ηλεκτρονικός κατάλογος των έργων και των καλλιτεχνών είναι διαθέσιμος στην ιστοσελίδα της (www.gallery.asfa.gr).

Για οποιαδήποτε δημοσίευση έργου της συλλογής, με οποιονδήποτε τρόπο, απαιτείται η έγκριση της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, η οποία κατέχει μαζί με τους καλλιτέχνες-δημιουργούς των έργων τα σχετικά πνευματικά δικαιώματα. Σε περίπτωση που δοθεί άδεια φωτογράφισης κάποιων έργων, αυτή μπορεί να γίνει από τον αιτούντα, στο χώρο της Πινακοθήκης, εκτός εάν πραγματοποιηθεί από την ίδια την Πινακοθήκη.

Πληροφορίες για την υποστήριξη της έρευνας

Η Πινακοθήκη διευκολύνει τους ερευνητές, προσφέροντας πληροφορίες σχετικές με τις συλλογές της, τηλεφωνικά, με e-mail ή με fax.

Επικοινωνία

Δευτέρα-Παρασκευή: 10:00-14:00

Τηλέφωνο: 210 48 01 211

Fax: 210 48 34 351

E-mail: mama@asfa.gr

Ιστοσελίδα: www.gallery.asfa.gr

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

- Α. ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
- Β. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ
- Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
- Δ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

A. ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Το νεοσύστατο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ ιδρύθηκε σύμφωνα με το ΠΔ 486/1991 και λειτούργησε για πρώτη φορά κατά το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007. Με το ΠΔ 129/2009 το Τμήμα μετονομάστηκε σε Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης, ενώ μειώθηκε και ο ελάχιστος αριθμός εξαμήνων φοίτησης από δέκα σε οκτώ. Ο νέος τίτλος εκφράζει με ενάργεια το επιστημονικό περιεχόμενο της αποστολής και των σύνθετων ακαδημαϊκών στόχων του Τμήματος.

Αποστολή

Το Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης σκοπεύει αφενός στην ποιοτική αναβάθμιση των Ανθρωπιστικών Σπουδών στην Ελλάδα μέσω της έρευνας και διδασκαλίας της Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης και αφετέρου στην εξοικείωση των Ελλήνων πολιτών με τις νεότερες και σύγχρονες πολιτισμικές τους παραδόσεις. Η επιστήμη της Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης αντιμετωπίζεται κατά κύριο λόγο ως ειδικευμένος και σαφώς προσδιορισμένος (σύμφωνα με τα υψηλότερα ακαδημαϊκά κριτήρια που ισχύουν διεθνώς) ερευνητικός και επαγγελματικός προσανατολισμός. Η ερευνητική εμβέλεια του συγκεκριμένου γνωστικού πεδίου –η οποία ενισχύεται από ένα σημαντικό αριθμό επιστημονικών αντικειμένων, όπως η Φιλοσοφία της Τέχνης, η Αισθητική, η Μουσειολογία, η Ιστορία και Θεωρία της Αρχιτεκτονικής, η Ανθρωπολογία της Τέχνης, η Κριτική της Τέχνης κ.ά.– φιλοδοξεί να καλύψει το χώρο τόσο του ευρωπαϊκού όσο και του νεοελληνικού πολιτισμού με δεδομένη ωστόσο προοπτική ανοιγμάτων σε άλλους πολιτισμούς, αρχαίους και σύγχρονους.

Επιστημονικός στόχος και κοινωνική προοπτική

Το Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης έχει ως βασικό του μέλημα την κάλυψη ενός σημαντικού κενού που χαρακτηρίζει την ακαδημαϊκή αλλά και πολιτισμική ζωή του τόπου. Αξιοποιώντας την προνομιακή γεινιάσή του με το Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ, το Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης επιδιώκει να καταστήσει τους Έλληνες πολίτες κοινωνούς του ευρωπαϊκού, κυρίως, πολιτισμού συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην ενίσχυση της αυτογνωσίας τους και στην αναβάθμιση της καλλιτεχνικής και αισθητικής παιδείας τους. Οι απόφοιτοι του Τμήματος αλλά και οι φοιτητές όλων των μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών θα μπορούν να προσφέρουν τις γνώσεις και την επιστημονική τους πείρα σε Πανεπιστήμια, Επιστημονικά και Ερευνητικά Ινστιτούτα, Μουσεία, Πινακοθήκες και άλλα συναφή Ιδρύματα, αλλά και στη Στοιχειώδη και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση οι οποίες αποτελούν τον κατ' εφοχόν πυρήνα διαμόρφωσης της πολιτισμικής συνείδησης και ταυτότητας μας.

Νίκη Λουιζίδη

Ομότιμη Καθηγήτρια

Γιώργος Ξηροπαΐδης

Πρόεδρος του Τμήματος
Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

B. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Το Τμήμα χορηγεί αντίστοιχο ενιαίο πτυχίο.
Ο ελάχιστος αριθμός των εξαμήνων φοίτησης που απαιτούνται για την απόκτηση πτυχίου από το Τμήμα ορίζεται σε οκτώ (8).

Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μετά την αυτοδύναμη λειτουργία του Τμήματος η διοίκηση ασκείται από τη Γενική Συνέλευση, τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύμβασης και τον/την Πρόεδρο του Τμήματος.

1. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Γενική Συνέλευση απαρτίζεται από όλα τα μέλη ΔΕΠ του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης (βλ. παρακάτω), εκπροσώπους των φοιτητών (ίσους προς το 50%, εκπροσώπους των μεταπτυχιακών φοιτητών (ίσους προς το 15% και εκπροσώπους των μελών ΕΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ (ίσους προς το 5% του αριθμού των μελών ΔΕΠ που είναι μέλη της Γενικής Συνέλευσης).

Η Γενική Συνέλευση έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Γενική εποπτεία της λειτουργίας του Τμήματος και της τήρησης των νόμων και του Εσωτερικού Κανονισμού.
- Καθορισμό της γενικής εκπαιδευτικής και ερευνητικής πολιτικής του Τμήματος, προγραμματισμό και στρατηγική της πορείας και της ανάπτυξής του και τακτικό απολογισμό των σχετικών δραστηριοτήτων του στο πλαίσιο των γενικότερων αποφάσεων της Συγκλήτου.
- Διατύπωση γνώμης για συγκρότηση Σχολής, για μετονομασία, συγχώνευση, κατάτμηση ή κατάργηση Τμήματος και για σύσταση, κατάργηση, κατάτμηση, μετονομασία ή συγχώνευση Τομέων και Εργαστηρίων.
- Κατανομή πιστώσεων στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και λοιπές δραστηριότητες του Τμήματος.
- Πρόσκληση επισκεπτών καθηγητών και προκήρυξη θέσεων εντεταμένων επίκουρων καθηγητών και ειδικών επιστημόνων.
- Κατάρτιση και αναθεώρηση του Προγράμματος Σπουδών.
- Διατύπωση γνώμης για κατευθύνσεις ή ειδικεύσεις του πτυχίου του Τμήματος.
- Άσκηση αρμοδιοτήτων ΔΣ Τμήματος όπου αυτό δεν λειτουργεί.
- Σύναξη Εσωτερικού Κανονισμού του Τμήματος, ο οποίος δεν μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τον Κανονισμό Λειτουργίας του ΑΕΙ.
- Συγκέντρωση και διαβίβαση στη Σύγκλητο των ετήσιων δραστηριοτήτων του Τμήματος.

Εκδήλωση για την αναγόρευση του καθηγητή
Α. Νεχαμά σε Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος

- Απονομή τίτλου επίτιμου διδάκτορα.
- Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε άλλα όργανα του Τμήματος και στην Επιτροπή Σπουδών.
- Χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας σε μέλη ΔΕΠ ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων συνοδευόμενη από το προτεινόμενο πρόγραμμα επιστημονικής δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της άδειας.
- Χορήγηση άδειας μέχρι δύο εβδομάδων ανά εξάμηνο σε μέλη ΔΕΠ για τη συμμετοχή τους σε επιστημονικά συνέδρια, σεμινάρια, βραχύχρονη διδασκαλία σε πανεπιστήμια του εξωτερικού ή για τη συμμετοχή τους σε προγράμματα ανταλλαγών μεταξύ πανεπιστημίων του εξωτερικού. Με αιτιολογημένη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης αναπληρώνονται οι αντίστοιχες ώρες διδασκαλίας.
- Ανάθεση, εκ περιτροπής, καθηκόντων Συμβούλων Σπουδών σε μέλη ΔΕΠ για ένα ακαδημαϊκό έτος.

Η Γενική Συνέλευση είναι αρμόδια και για κάθε θέμα που αφορά το Τμήμα και για το οποίο δεν ορίζεται ρητώς αρμοδιότητα άλλου οργάνου του Τμήματος.

2. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

Η Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύθεσης απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του Τμήματος, τα μέλη ΔΕΠ που συμμετέχουν στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος και δύο (2) εκπροσώπους των μεταπτυχιακών φοιτητών του Τμήματος.

3. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Πρόεδρος του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης είναι ο καθηγητής Γεώργιος Ξηροπαΐδης. Ο Πρόεδρος του Τμήματος:

- α) Συγκαλεί τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος, καταρτίζει την ημερήσια διάταξη της και προεδρεύει των εργασιών της.
- β) Εισηγείται στη Γενική Συνέλευση.
- γ) Τηρεί μητρώα επιστημονικής δραστηριότητας κάθε μέλους ΔΕΠ.
- δ) Μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης.
- ε) Συγκροτεί επιτροπές για τη μελέτη ή διεκπεραίωση συγκεκριμένων θεμάτων και προΐσταται των υπηρεσιών του Τμήματος (Γραμματεία).
- στ) Ελέγχει τις ώρες διδασκαλίας και παρουσίας των μελών ΔΕΠ στους πανεπιστημιακούς χώρους.
- ζ) Εισηγείται στη Γενική Συνέλευση για τη χορήγηση άδειας μέχρι δύο εβδομάδων ανά εξάμηνο σε μέλη ΔΕΠ.

Δ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Οι φοιτητές εκπροσωπούνται στη Σύγκλητο, στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος και σε Επιτροπές.

Η ανάδειξη των εκπροσώπων των φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα γίνεται για *ετήσια θητεία* και μόνο από το νόμιμο Φοιτητικό Σύλλογο του Τμήματος, ο οποίος οφείλει να έχει συγκροτηθεί ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Μέλη του Φοιτητικού Συλλόγου μπορούν να είναι όλοι οι φοιτητές του Τμήματος, εκτός από εκείνους οι οποίοι έχουν νομίμως διαγραφεί.

Η εκλογή των τακτικών και των αναπληρωματικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου από τους φοιτητές του Τμήματος και με βάση τον αριθμό των ψήφων που συγκεντρώνει κάθε ψηφοδέλτιο, ο καθορισμός από το ΔΣ των τακτικών και των αναπληρωματικών εκπροσώπων των φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα, διενεργούνται με το σύστημα της *απλής αναλογικής*.

Οι εκπρόσωποι των φοιτητών και οι αναπληρωτές τους ορίζονται με απόφαση του ΔΣ του νόμιμου Φοιτητικού Συλλόγου του Τμήματος, η οποία διαβιβάζεται στον Πρόεδρο του Τμήματος και ισχύει για το **επόμενο** της διενέργειας της εκλογής **ακαδημαϊκό έτος**. Τροποποίηση ή συμπλήρωση του διαβιβασθέντος καταλόγου των εκπροσώπων των φοιτητών και των αναπληρωτών τους δεν επιτρέπεται, εκτός από τις περιπτώσεις απώλειας της φοιτητικής ιδιότητας καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Επισημαίνεται ότι οι φοιτητές μετά την αυτοδύναμη λειτουργία του Τμήματος συμμετέχουν με την ψήφο τους στην εκλογή Προέδρου και Αναπληρωτή Προέδρου σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Οι φοιτητές συμμετέχουν επίσης με την ψήφο τους στην εκλογή των Πρυτανικών Αρχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

- A. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
- B. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

A. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ**1. ΜΕΛΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ-ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΔΕΠ)****Ξηροπαΐδης Γεώργιος**

Καθηγητής Ιστορίας Φιλοσοφικών και Αισθητικών Ιδεών, Πρόεδρος του Τμήματος
 τηλ.: 210 48 01 271, e-mail: gexi@gs.uoa.gr

Ιωαννίδης Ανδρέας

Αναπληρωτής καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης, Αναπληρωτής Προέδρου του Τμήματος
 τηλ.: 210 48 01 271

Δασκαλοθανάσης Νίκος

Αναπληρωτής καθηγητής Ιστορίας της Μοντέρνας και Σύγχρονης Τέχνης
 τηλ.: 210 48 01 282, e-mail: ndaskalo@asfa.gr

Σάλλα Αικατερίνη (Τίτικα)

Αναπληρώτρια καθηγήτρια Διδακτικής της Τέχνης
 τηλ.: 210 48 01 220, e-mail: tisalla@otenet.gr

Καρατζόγλου Ιωάννης

Επίκουρος καθηγητής Θεωρίας του Χώρου - Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής
 e-mail: iikaratz@otenet.gr

Πούλος Παναγιώτης

Επίκουρος καθηγητής Φιλοσοφίας και Αισθητικής
 (Σε εκπαιδευτική άδεια κατά το τρέχον ακαδημαϊκό έτος)
 τηλ.: 210 48 01 282, e-mail: p-poulos@otenet.gr

Ντενίσση Σοφία

Επίκουρη καθηγήτρια Ιστορίας και Κριτικής της Λογοτεχνίας
 (Σε νόμιμη άδεια κατά το χειμερινό εξάμηνο του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους)
 τηλ.: 210 48 01 288, e-mail: sdenissi@otenet.gr

Ζήκα Φωτεινή (Φαίη)

Επίκουρη Καθηγήτρια Θεωρίας και Φιλοσοφίας της Τέχνης
 τηλ.: 210 48 01 288, e-mail: fzika@otenet.gr

Διάλλα Αντωνία (Άντα)

Επίκουρη Καθηγήτρια Ευρωπαϊκής Ιστορίας των Νεότερων και Μοντέρνων Χρόνων
 τηλ.: 210 48 01 271, e-mail: a_dialla@hotmail.com

Λινάρδου Καλλιρρόη

Λέκτορας Ιστορίας της Τέχνης του Βυζαντίου και του Δυτικού Μεσαίωνα
 τηλ.: 210 48 01 271, e-mail: kellylinardou@hotmail.com

Λιτσαρδοπούλου Ναυσικά

Λέκτορας Ιστορίας της Ευρωπαϊκής Τέχνης των Νεότερων Χρόνων από την Αναγέννηση έως την τέχνη του Μπαρόκ
 τηλ.: 210 48 01 271, e-mail: nancy litsardo@hotmail.com

Όλα τα μέλη ΔΕΠ του Τμήματος είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

2. ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ (ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΤΟΥ ΠΔ 407/1980)

Επιστήμονες αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους, κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος ή εξαιρετικής τεχνικής εμπειρίας έχουν, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και σε ό,τι αφορά το ανατεθέν σε αυτούς έργο, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που αντιστοιχούν στην καθηγητική βαθμίδα προς την οποία έχουν εξομοιωθεί μισθολογικά βάσει των προσόντων τους.

Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ΠΔ 407/1980 εφαρμόζονται κατ' αναλογία προκειμένου για ανάθεση διδασκαλίας σε οποιοδήποτε μέλος ΔΕΠ άλλου ΑΕΙ.

Το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012 έχουν προσληφθεί οι παρακάτω συμβασιούχοι διδάσκοντες για τα ακόλουθα μαθήματα του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης:

Αναστασάκη Έλενα
Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία Ι και Συγκριτικές Προσεγγίσεις της Τέχνης Ι

Βάρα Μαρία
Αγγλική Γλώσσα

Θωμάς Γεράσιμος
Ιστορία της Αρχιτεκτονικής Ι & ΙΙ

Κανιάρη Ασημίνα
Ιστορία της Μοντέρνας Τέχνης Ι & ΙΙ

Λεοντάρη Μαρίνα
Γαλλική Γλώσσα

Μόσχου Μαρία
Κοινωνιολογία της Τέχνης Ι & ΙΙ

Ρίκου Ελπίδα
Ανθρωπολογία της Τέχνης Ι και ΙΙ

Τζωρτζάκη Αγγελική (Ντέλια)
Μουσειολογία Ι & ΙΙ

3. ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΘΕΣΗ

Για το τρέχον ακαδημαϊκό έτος έχει ανατεθεί, σύμφωνα με το άρ. 17 παρ. 1.β του Ν. 1268/1982, η διδασκαλία των ακόλουθων μαθημάτων σε μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων και ειδικότερα στους:

Ιωαννίδη Γρηγόρη – Επίκουρο Καθηγητή στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών – Εισαγωγή στην Ιστορία του Θεάτρου

Ιωαννίδη Κώστα – Λέκτορα στο Τμήμα Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων – Ιστορία και Θεωρία της Κριτικής της Τέχνης Ι και ΙΙ, Θεωρία της Τέχνης Ι και ΙΙ, Ειδικά Θέματα Θεωρίας της Τέχνης

Κανελλοπούλου Βασιλική (Λίσσυ) – Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα ΦΠΨ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών – Τέχνη και Ψυχανάλυση

Σαντοριναίο Μάνθο – Επίκουρο Καθηγητή στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ - Ιστορία Νέων Μέσων Ι & ΙΙ και Ειδικά Θέματα Ιστορίας των Νέων Μέσων

Φουντοπούλου Μαρία-Ζωή (Μαρίζα) – Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα ΦΠΨ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών – Παιδαγωγική και Ψυχολογία της Εκπαίδευσης

4. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Το Τμήμα προσκαλεί διακεκριμένους επιστήμονες, οι οποίοι προτείνονται από τα μέλη ΔΕΠ, για να δώσουν **διαλέξεις** και να οργανώσουν **σεμινάρια** στο πλαίσιο μαθημάτων του Προγράμματος Σπουδών.

5. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Ο τίτλος του **ομότιμου καθηγητή** απονέμεται από τη Σύγκλητο ειδικής σύνθεσης, ύστερα από πρόταση τουλάχιστον *τριών μελών* ΔΕΠ του ΑΕΙ, σε όσα μέλη ΔΕΠ της βαθμίδας του καθηγητή εξέρχονται της υπηρεσίας, έπειτα από συνεκτίμηση του έργου και της προσφοράς τους.

Ο τίτλος του **επίτιμου καθηγητή** απονέμεται από τη Σύγκλητο. Η διαδικασία απονομής του τίτλου ρυθμίζεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό κάθε ΑΕΙ.

Ο τίτλος του ομότιμου καθηγητή έχει απονεμηθεί στους ακόλουθους καθηγητές θεωρητικών μαθημάτων:

Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης

Νίκη Λουιζίδη
Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης

Σάββα Κονταράτο
Καθηγητή Θεωρίας του Χώρου - Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής

Παύλο Μυλωνά
Καθηγητή Ρυθμολογίας – Προοπτικής

Ναυσικά Πανσελήνου-Κουμπαράκη
Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης

6. ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ

Ο τίτλος του επίτιμου διδάκτορα απονέμεται σε Έλληνες ή ξένους που διέπρεψαν στις επιστήμες, τα γράμματα ή τις τέχνες ή που προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στο Έθνος ή το Πανεπιστήμιο. Η αναγόρευση γίνεται σε δημόσια εκδήλωση της Σχολής, στην οποία καλούνται όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Ύστερα από πρόταση της Προεδρεύουσας του Τμήματος Θεωρητικών Σπουδών Τέχνης, καθηγήτριας Νίκης Λουιζίδη, τον Νοέμβριο του 2006, ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτωρ της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών ο ιστορικός τέχνης dr Wieland Schmied. Η επιλογή του ως πρώτου επίτιμου διδάκτορα της ΑΣΚΤ έχει στενή σχέση με τη νεότερη ιστορία της Σχολής, αφού ο κ. Schmied έχει συγγράψει πολλές και διεθνώς γνωστές μελέτες για το καλλιτεχνικό έργο του Giorgio de Chirico. Τον Ιανουάριο του 2011 ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτωρ και ο κ. Αλέξανδρος Νεχαμάς, καθηγητής Φιλοσοφίας, Συγκριτικής Λογοτεχνίας και Ανθρωπιστικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Princeton.

Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Στο Τμήμα λειτουργεί Γραμματεία η οποία είναι αρμόδια για τη διοικητική και τη γραμματειακή υποστήριξη του εκπαιδευτικού και του ερευνητικού έργου του Τμήματος, ιδίως για την τήρηση του μητρώου και των ατομικών φακέλων των φοιτητών, τις εγγραφές και τις ανανεώσεις εγγραφών, την κατάταξη πτυχιούχων, την οργάνωση και διεξαγωγή τμηματικών και πτυχιακών εξετάσεων, την καταχώριση και ανακοίνωση βαθμολογιών, την ενεργοποίηση διαδικασίας υποτροφιών του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), τη χορήγηση πιστοποιητικών φοίτησης, αναλυτικής βαθμολογίας και περάτωσης σπουδών, την πληροφόρηση των φοιτητών και του κοινού, την τήρηση του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος, καθώς και την παρακολούθηση των τροποποιήσεων του, την εποπτεία και το συντονισμό της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του Τμήματος, ιδιαίτερα σε θέματα σχετικά με την προώθηση στην κεντρική διοίκηση του Προγράμματος Σπουδών και του Ωρολογίου Προγράμματος, τη μέριμνα για την κατανομή και τη διάθεση της χρήσης του εξοπλισμού των κτηριακών εγκαταστάσεων του Τμήματος, τη διανομή των συγγραμμάτων και τη διεκπεραίωση κάθε άλλου θέματος που αφορά το Τμήμα.

Ο/η Γραμματέας του Τμήματος προΐσταται του προσωπικού της Γραμματείας και είναι υπεύθυνος έναντι του/της Προέδρου του Τμήματος για την ομαλή, αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία της Γραμματείας. Στις αρμοδιότητές του ανήκει μεταξύ άλλων και η ενημέρωση των αντίστοιχων συλλογικών οργάνων λήψης αποφάσεων για την ισχύουσα νομοθεσία, καθώς και για κάθε νομικό και γενικό διοικητικό θέμα που ανακύπτει.

Η Γραμματεία επικοινωνεί με τους φοιτητές με σχετικές προσκλήσεις ή ανακοινώσεις που αναρτώνται στους οικείους πίνακες ανακοινώσεων στα κτήρια της οδού Πατησίων και της οδού Πειραιώς της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, καθώς και στην ιστοσελίδα του Τμήματος.

Γραμματεία Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

Σοφία Μουπασιρίδου

Τηλ.: 210 38 97 113, 146, 144

e-mail: moupasir@asfa.gr, katerinam@asfa.gr, fragka@asfa.gr

Ιστοσελίδα Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

www.aht.asfa.gr

Ώρες υποδοχής φοιτητών & κοινού:

Δευτέρα: 11:00-13:00

Τετάρτη: 8:30-12:30

Παρασκευή: 11:00-13:00

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΠΟΥΔΕΣ

- Α. ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
- Β. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ
- Γ. ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ

A. ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012

Το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους και λήγει στις 31 Αυγούστου του επόμενου.

Το εκπαιδευτικό έργο κάθε ακαδημαϊκού έτους ολοκληρώνεται σε δύο εξάμηνα, το χειμερινό και το εαρινό. Ειδικότερα το χειμερινό εξάμηνο του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους αρχίζει στις 7 Νοεμβρίου 2011 και λήγει στις 17 Φεβρουαρίου 2012 (λήξη εξεταστικής περιόδου: 11-3-2012), το δε εαρινό εξάμηνο αρχίζει στις 12 Μαρτίου 2012 και λήγει στις 29 Ιουνίου 2012 (λήξη εξεταστικής περιόδου: 15-7-2012).

Κάθε εξάμηνο διαρκεί τουλάχιστον δεκατρείς (13) πλήρεις εβδομάδες διδασκαλίας.

Επιτρέπεται παράταση της διάρκειας ενός εξαμήνου μέχρι δύο το πολύ εβδομάδες προκειμένου να συμπληρωθεί ο απαιτούμενος ελάχιστος αριθμός εβδομάδων διδασκαλίας.

Κάθε μάθημα εξετάζεται στο τέλος του εξαμήνου στο οποίο διδάχθηκε καθώς και στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου.

Οι διακοπές Χριστουγέννων και Πάσχα ορίζονται από 24 Δεκεμβρίου έως 7 Ιανουαρίου και από Μεγάλη Δευτέρα έως Κυριακή του Θωμά.

Ημέρες εορτών και αργιών ορίζονται οι εξής:

- 28η Οκτωβρίου
- 16η και 17η Νοεμβρίου
- Των Τριών Ιεραρχών (30 Ιανουαρίου)
- από την Πέμπτη της Τυροφάγου έως την Καθαρή Δευτέρα
- 25η Μαρτίου
- Πρωτομαγιά
- Αγίου Πνεύματος
- Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου

2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

α) ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Φοιτητική ιδιότητα

Η φοιτητική ιδιότητα αποκτάται με την εγγραφή στο Τμήμα και διατηρείται μέχρι τη λήψη του πτυχίου. *Κάθε εξάμηνο ανανεώνεται η εγγραφή του φοιτητή στο Τμήμα.* Η διάρκεια φοίτησης στις προπτυχιακές σπουδές ορίζεται κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

Ο φοιτητής δικαιούται να **εξεταστεί** κατά την περίοδο του Σεπτεμβρίου στα μαθήματα και των δύο εξαμήνων (χειμερινού και εαρινού), ενώ κατά την περίοδο του Φεβρουαρίου, πλην των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου, εξετάζονται και τα μαθήματα του τελευταίου εαρινού εξαμήνου σπουδών. Κατά την περίοδο του Ιουνίου εξετάζονται τα μαθήματα του εαρινού εξαμήνου.

Σε περίπτωση αποτυχίας σε υποχρεωτικό μάθημα, ο φοιτητής υποχρεούται να το επαναλάβει σε επόμενο εξάμηνο. Σε περίπτωση αποτυχίας σε κατ' επιλογήν υποχρεωτικό μάθημα, ο φοιτητής υποχρεούται ή να το επαναλάβει σε επόμενο εξάμηνο ή να το αντικαταστήσει με άλλο κατ' επιλογήν μάθημα.

Το πτυχίο χορηγείται μέσα σε δύο μήνες το αργότερο από την ολοκλήρωση των σπουδών του φοιτητή, υπογράφεται δε από τον Πρύτανη, τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα του Τμήματος.

Οι φοιτητές έχουν το δικαίωμα να **διακόψουν**, με έγγραφη αίτηση στη Γραμματεία του Τμήματος, τις σπουδές τους για όσα εξάμηνα, συνεχόμενα ή μη, επιθυμούν, και πάντως **όχι περισσότερα από τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων** που απαιτούνται για την απόκτηση πτυχίου σύμφωνα με το ενδεικτικό Πρόγραμμα Σπουδών. Τα εξάμηνα αυτά δεν προσμετρώνται στην παραπάνω ανώτατη διάρκεια φοίτησης. Οι φοιτητές που διακόπτουν, σύμφωνα με τις παραπάνω ρυθμίσεις, τις σπουδές τους, δεν διατηρούν τη φοιτητική ιδιότητα κατά το χρονικό διάστημα διακοπής των σπουδών τους. Μετά τη λήξη της διακοπής των σπουδών οι φοιτητές επανέρχονται στο Τμήμα.

Μετά την πάροδο της ανώτατης διάρκειας φοίτησης ο φοιτητής θεωρείται ότι έχει απολέσει αυτοδίκαια τη φοιτητική ιδιότητα. Για την απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη από τη Γραμματεία του Τμήματος, με την οποία βεβαιώνονται και τα μαθήματα στα οποία ο φοιτητής έχει εξεταστεί επιτυχώς.

Επιλογή μαθημάτων

Οι φοιτητές υποχρεούνται να υποβάλουν δηλώσεις εγγραφής στα μαθήματα επιλογής τα οποία θα παρακολουθήσουν και στα οποία θα εξεταστούν σε κάθε εξάμηνο. Έτσι εξασφαλίζεται αφενός η ευχέρεια κάθε φοιτητή να καταρτίζει ατομικό πρόγραμμα μαθημάτων και αφετέρου ο σωστός προγραμματισμός και η άρτια οργάνωση των μαθημάτων, των λοιπών εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και των εξετάσεων.

Ο φοιτητής υποβάλλει τη **δήλωση προτίμησης** στη Γραμματεία του Τμήματος στην αρχή *κάθε εξαμήνου* και σε ημερομηνίες που ανακοινώνονται από τη Γραμματεία.

Αν ο φοιτητής δεν υποβάλει σχετική δήλωση, θεωρείται ότι δεν έχει επιλέξει μαθήματα επιλογής και *δεν δύναται να προσέλθει στις σχετικές εξετάσεις (ούτε να παραλάβει το σχετικό διδακτικό βιβλίο)*.

Β) ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΛΟΓΩ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κατατάξεις

Το ποσοστό των κατατάξεων των πτυχιούχων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης ορίζεται αυτοτελώς επί του αριθμού των εισακτέων κάθε ακαδημαϊκού έτους στο Τμήμα. Οι πτυχιούχοι Πανεπιστημίου κατατάσσονται σε ποσοστό 2%. Κάτοχοι πτυχίων ΤΕΙ ή ισότιμων προς αυτά κατατάσσονται σε ξεχωριστό ποσοστό 5%, ενώ κάτοχοι πτυχίων ανώτερων σχολών υπερδιετούς κύκλου σπουδών αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και άλλων Υπουργείων, καθώς και κάτοχοι ισότιμων προς αυτά τίτλων, κατατάσσονται σε ποσοστό 2%.

Επιτρέπεται η πλήρωση των κενών θέσεων της κατηγορίας υποψήφιων για κατάταξη πτυχιούχων ΤΕΙ, που τυχόν προκύπτουν μετά από διενέργεια ενιαίων κατατακτήριων εξετάσεων, από επιτυχόντες της κατηγορίας πτυχιούχων Πανεπιστημίου. Επίσης, επιτρέπεται η πλήρωση των κενών θέσεων της κατηγορίας υποψήφιων για κατάταξη πτυχιούχων Πανεπιστημίων, που τυχόν προκύπτουν μετά από διενέργεια ενιαίων κατατακτήριων εξετάσεων, από επιτυχόντες της κατηγορίας πτυχιούχων ΤΕΙ.

Η επιλογή των υποψηφίων για κατάταξη πτυχιούχων γίνεται **με κατατακτήριες εξετάσεις σε τρία μαθήματα**. Για το τρέχον ακαδημαϊκό έτος τα τρία εξεταστέα μαθήματα είναι «Ιστορία της Τέχνης, «Ευρωπαϊκή Ιστορία» και «Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών».

Η σειρά επιτυχίας των υποψηφίων καθορίζεται από το άθροισμα της βαθμολογίας όλων των εξεταζόμενων μαθημάτων. Στη σειρά αυτή περιλαμβάνονται όσοι έχουν συγκεντρώσει συνολική βαθμολογία **τουλάχιστον 30 μονάδες** και με την προϋπόθεση ότι έχουν συγκεντρώσει 10 μονάδες τουλάχιστον σε καθένα από τα 3 μαθήματα. Η κλίμακα βαθμολογίας ορίζεται από το μηδέν (0) μέχρι και το είκοσι (20) για κάθε βαθμολογητή.

Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος αποφασίζει και ορίζει (έως 30 Απριλίου του προηγούμενου ακαδημαϊκού έτους) το εξάμηνο κατάταξης των κατατασσόμενων, τα εξεταζόμενα μαθήματα και την ύλη αυτών, την Επιτροπή Κατατάξεων και τους βαθμολογητές, καθώς και τον αναβαθμολογητή.

Η Επιτροπή Κατατάξεων είναι *επταμελής*. Αποτελείται από:

- Τον/την Πρόεδρο του Τμήματος
- Έξι μέλη ΔΕΠ του Τμήματος (ανά δύο κατά γνωστικό αντικείμενο κάθε εξεταζόμενου μαθήματος). Σε περίπτωση έλλειψης μέλους ή μελών ΔΕΠ είναι δυνατός ο ορισμός μέλους ή μελών της Επιτροπής από μέλη άλλου Τμήματος που διδάσκουν το ίδιο ή συγγενές γνωστικό αντικείμενο.

Τα μέλη της Επιτροπής Κατατάξεων συμμετέχουν στη διαδικασία επιλογής των εξεταστέων θεμάτων.

Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος οι κατατασσόμενοι απαλλάσσονται από την εξέταση μαθημάτων του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος που έχουν διδαχτεί πλήρως ή επαρκώς στο Τμήμα ή τη Σχολή προέλευσης. Σε κάθε περίπτωση οι κατατασσόμενοι απαλλάσσονται από την εξέταση των μαθημάτων στα οποία εξετάστηκαν για την κατάταξή τους εφόσον τα μαθήματα αυτά αντιστοιχούν σε μαθήματα του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος.

Η αίτηση και τα δικαιολογητικά των πτυχιούχων που επιθυμούν να καταταγούν στο Τμήμα υποβάλλονται στη Γραμματεία του Τμήματος (ή αποστέλλονται ταχυδρομικώς) από *1 έως 15 Νοεμβρίου κάθε ακαδημαϊκού έτους*.

Τα δικαιολογητικά αυτά είναι τα εξής:

- Αίτηση
- Αντίγραφο πτυχίου
- Βεβαίωση ισοτιμίας από τον ΔΟΑΤΑΠ (Διεπιστημονικός Οργανισμός Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών & Πληροφόρησης), στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος είναι κάτοχος τίτλου σπουδών από Πανεπιστήμιο της αλλοδαπής, ή από το ΙΤΕ (Ινστιτούτο Τεχνολογικής Εκπαίδευσης), αν πρόκειται για πτυχιούχους Ανωτέρων Σχολών Υπερδιετούς Κύκλου Σπουδών αρμοδιότητας ΥΠΔΒΜΘ και άλλων Υπουργείων ή ισότιμων προς αυτά.

Οι κατατακτήριες εξετάσεις διενεργούνται κατά το διάστημα από 1 έως 20 Δεκεμβρίου κάθε ακαδημαϊκού έτους.

Εισαγωγή φοιτητών με ειδικές διατάξεις

Σύμφωνα με το άρθρο 35 του Ν. 3794/2009, υποψήφιοι τυφλοί, με μειωμένη οπτική οξύτητα (με ποσοστό αναπηρίας άνω του 85%), κωφοί, κωφάλαλοι, πάσχοντες από μεσογειακή, δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία, πάσχοντες από συγγενή υδροκεφαλία με μόνιμη τεχνητή παροχέτευση του εγκεφαλονωτιαίου υγρού (shunt), συνοδευόμενη και από άλλες διαμαρτίες, όπως αραχνοειδής κύστη με φαινόμενα επιληπτικής κρίσης, πάσχοντες από μυϊκή δυστροφία Duchenne, από βαριά αγγειακή δυσπλασία του εγκεφαλικού στελέχους, από κακοήθειες νεοπλασίες (λευχαιμίες, λεμφώματα, συμπαγείς όγκους), από το σύνδρομο του Bund Chiari, από τη νόσο του Fabry, από βαριά ινοκυστική νόσο (παγκρέατος, πνευμόνων), από σκλήρυνση κατά πλάκας, από βαριά μυασθένεια θεραπευτικώς αντιμετωπιζόμενη με φαρμακευτική αγωγή, νεφροπαθείς που υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση, πάσχοντες από συγγενική αιμορραγική διάθεση - αιμορροφιλίες και υποβαλλόμενοι σε θεραπεία με παράγοντες πήξεως, υποβληθέντες σε μεταμόσχευση μυελού των οστών ή μεταμόσχευση κερατοειδούς χιτώνος, καρδιάς, ήπατος, πνευμόνων, νεφρού, παγκρέατος, λεπτού εντέρου, πάσχοντες από ινσουλινοεξαρτώμενο νεανικό διαβήτη τύπου 1, πάσχοντες από σύνδρομο Evans, πολυμεταγγιζόμενοι πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία, με κινητικά προβλήματα οφειλόμενα σε αναπηρία άνω του 67%, πάσχοντες από φαινυλκετονουρία, από συγγενή θρομβοφιλία και υποβάλλονται σε θεραπεία αντιπηκτικής αγωγής δια βίου, από αρρυθμογόνο δυσπλασία δεξιάς κοιλίας με εμφυτευμένο απινιδωτή, καθώς και από τη νόσο Gaucher, πάσχοντες από συμπλοκές συγγενείς καρδιοπάθειες χειρουργηθείσες ή μη με πνευμονική υπέρταση άνω των 50mm Hg, από μονήρη κοιλία, από κοινό αρτηριακό κορμό, από παθήσεις του μυοκαρδίου οποιασδήποτε φύσης που προκαλούν μόνιμη διαταραχή της λειτουργίας της καρδιάς (κλάσμα εξώθησης 3 ή clearance κρεατινίνης <4) ή της καρδιάς (ενδοκαρδίτιδα, μυοκαρδίτιδα) και οι υποβληθέντες σε ολική ή μερική κολεκτομή, **εγγράφονται καθ' υπέρβαση** σε οποιοδήποτε Τμήμα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, πλην του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών της ΑΖΚΤ και των Τμημάτων Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών των Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης και Δυτικής Μακεδονίας.

Οι πάσχοντες από τις αναφερόμενες παθήσεις δεν εισάγονται σε Τμήματα στα οποία λόγω της φύσης της επιστήμης είναι δυσχερής γι' αυτούς η παρακολούθηση σύμφωνα με αιτιολογημένη απόφαση του Τμήματος, που εγκρίνεται από τη Σύγκλητο και ανακοινώνεται πριν από την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους για το οποίο γίνεται η επιλογή.

Η καθ' υπέρβαση εισαγωγή φοιτητών στο Τμήμα με τις παραπάνω παθήσεις γίνεται σε **ποσοστό 5%**. Πληροφορίες για τη διαδικασία επιλογής δίνονται από τη Γραμματεία του Τμήματος.

Αναβολή στράτευσης λόγω σπουδών

Αναβάλλεται η κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις των στρατεύσιμων οι οποίοι κατά την ημερομηνία που υποχρεούνται για κατάταξη έχουν εγγραφεί στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης για κύριες σπουδές ή για απόκτηση διδακτορικού διπλώματος.

Η αναβολή κατάταξης διαρκεί μέχρι την **31η Δεκεμβρίου** του έτους κατά το οποίο οι στρατεύσιμοι που έτυχαν αναβολής συμπληρώνουν το **εικοστό όγδοο έτος της ηλικίας** (προκειμένου για στρατεύσιμους οι οποίοι είναι γραμμένοι στο Τμήμα για προπτυχιακές σπουδές) και το **τριακοστό πρώτο** (προκειμένου για στρατεύσιμους οι οποίοι είναι γραμμένοι στο Τμήμα για απόκτηση διδακτορικού διπλώματος). Τα παραπάνω όρια ηλικίας αυξάνονται κατά **δύο έτη** για όσους έχουν δυσλεξία.

Για τη χορήγηση της αναβολής κατάταξης λόγω σπουδών, οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν στο αρμόδιο στρατολογικό γραφείο αίτηση και πιστοποιητικό της Σχολής από το οποίο προκύπτουν η εκπαιδευτική βαθμίδα, το τμήμα και ο κλάδος σπουδών, η ημερομηνία αρχικής εγγραφής, το διανυόμενο έτος ή εξάμηνο σπουδών καθώς και η ελάχιστη διάρκεια της εναπομένουσας φοίτησης.

Τα δικαιολογητικά για τη χορήγηση της αναβολής κατάταξης λόγω σπουδών υποβάλλονται από την **1η Ιανουαρίου** του έτους κατά το οποίο οι ενδιαφερόμενοι διανύουν το δέκατο ένατο έτος της ηλικίας τους μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία υποχρεούνται να καταταγούν στις Ένοπλες Δυνάμεις. Αν τα δικαιολογητικά υποβληθούν αργότερα, η αναβολή χορηγείται εφόσον οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν καταταγεί στις Ένοπλες Δυνάμεις και εφόσον οι προϋποθέσεις υπήρχαν κατά την ημερομηνία που έπρεπε να καταταγούν.

Η αναβολή κατάταξης λόγω σπουδών διακόπτεται πριν από τη λήξη της χρονικής της διάρκειας με **αίτηση** των δικαιούχων.

Η αναβολή που έχει χορηγηθεί λόγω σπουδών σε άλλο Τμήμα ή Σχολή παραμένει σε ισχύ εάν οι στρατεύσιμοι, μέχρι την ημερομηνία που υποχρεούνται για κατάταξη (λόγω διακοπής ή λήξης της), εγγραφούν από την αρχή στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης και εφόσον η εναπομένουσα διάρκεια σπουδών στο Τμήμα δεν υπερβαίνει τα παραπάνω αναφερόμενα όρια ηλικίας.

γ) ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ, ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Κάθε μάθημα εξετάζεται στο τέλος του εξαμήνου στο οποίο διδάχθηκε και επιπλέον στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου. Η εξέταση γίνεται στην τρέχουσα ύλη κάθε μαθήματος.

Δεν επιτρέπεται η επιλογή και εξέταση υποχρεωτικών μαθημάτων ανωτέρων εξαμήνων αν δεν έχουν εξεταστεί επιτυχώς τα προαπαιτούμενα υποχρεωτικά μαθήματα κατωτέρων εξαμήνων, η γνώση των οποίων θεωρείται, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος, ως επιστημονικά απαραίτητη για την παρακολούθηση και επιτυχή εξέταση υποχρεωτικών μαθημάτων ανωτέρων εξαμήνων σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών και το αντίστοιχο ωρολόγιο πρόγραμμα του Τμήματος.

Ύστερα από αποτυχία στην εξέταση προαπαιτούμενου υποχρεωτικού μαθήματος, η γνώση του οποίου είναι επιστημονικά απαραίτητη για την παρακολούθηση και επιτυχή εξέταση υποχρεωτικών μαθημάτων ανωτέρων εξαμήνων, ο φοιτητής έχει το δικαίωμα εγγραφής στο ίδιο μάθημα σε επόμενο εξάμηνο. Εφόσον αποτύχει στην εξέταση του τέλους του εξαμήνου, *έχει το δικαίωμα να ζητήσει με αίτησή του, η οποία υποβάλλεται εγγράφως τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την εξέταση, να εξεταστεί στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου από τριμελή εξεταστική επιτροπή*, στην οποία μπορούν να συμμετέχουν ως εξεταστές έως δύο μέλη ΔΕΠ, ομοειδούς Τμήματος, της ΑΣΚΤ ή άλλου ΑΕΙ.

Αν ο φοιτητής αποτύχει και στην εξέταση ενώπιον της τριμελούς εξεταστικής επιτροπής υποχρεωτικού μαθήματος, η γνώση του οποίου είναι επιστημονικά απαραίτητη για την παρακολούθηση και την επιτυχή εξέταση υποχρεωτικών μαθημάτων ανωτέρων εξαμήνων, μπορεί να συνεχίσει να εγγράφεται στο μάθημα αυτό και σε επόμενα εξάμηνα, *χωρίς να δικαιούται να επιλέξει μαθήματα ανωτέρων εξαμήνων τα οποία προϋποθέτουν επιτυχή εξέταση στο υποχρεωτικό αυτό μάθημα*. Οι λεπτομέρειες για τα παραπάνω θέματα θα ρυθμιστούν από τον Εσωτερικό Κανονισμό του Ιδρύματος.

Ο φοιτητής θεωρείται ότι έχει επιτύχει σε ένα μάθημα εφόσον η τελική βαθμολογία του σε αυτό είναι ίση ή μεγαλύτερη του 5 σε κλίμακα από 0 έως 10. Σε περίπτωση μαθήματος που διδάσκεται από δύο διδάσκοντες, γίνεται δεκτή βαθμολογία συμπληρωματική με κλασματικό μέρος. Σε όλα τα μαθήματα γίνεται δεκτή βαθμολογία με χρήση κλασματικού μέρους στο μισό της μονάδας.

6) ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ

Σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση Β3/2166/1987 (ΦΕΚ 308 Β'), για τον υπολογισμό του βαθμού του πτυχίου πολλαπλασιάζεται ο βαθμός κάθε μαθήματος επί ένα συντελεστή, ο οποίος ονομάζεται **συντελεστής βαρύτητας του μαθήματος**, και το άθροισμα των επιμέρους γινομένων διαιρείται με το άθροισμα των συντελεστών βαρύτητας όλων των μαθημάτων αυτών.

Οι συντελεστές βαρύτητας **κυμαίνονται από 1,0 έως 2,0** και υπολογίζονται ως εξής:

- Μαθήματα με 2 διδακτικές μονάδες έχουν συντελεστή βαρύτητας 1,0.
- Μαθήματα με 3 ή 4 διδακτικές μονάδες έχουν συντελεστή βαρύτητας 1,5.
- Μαθήματα με περισσότερες από 4 διδακτικές μονάδες έχουν συντελεστή βαρύτητας 2,0.

Εάν ένας φοιτητής έχει βαθμολογηθεί σε περισσότερα από τα απαιτούμενα για τη λήψη του πτυχίου μαθήματα, μπορεί για τον υπολογισμό του βαθμού του πτυχίου να μην περιλάβει τους βαθμούς ορισμένων κατ' επιλογήν υποχρεωτικών μαθημάτων, με την προϋπόθεση ότι οι διδακτικές μονάδες που αντιστοιχούν στα απομένοντα μαθήματα είναι ίσες με τις απαιτούμενες διδακτικές μονάδες για τη λήψη πτυχίου.

Όταν ο αριθμός των διδακτικών μονάδων που συγκεντρώνει ένας φοιτητής είναι μεγαλύτερος από τον απαιτούμενο αριθμό διδακτικών μονάδων για τη λήψη πτυχίου, αλλά ο αριθμός όλων των μαθημάτων στα οποία αντιστοιχούν αυτές είναι ο ελάχιστος που απαιτείται για τη λήψη του πτυχίου, στην περίπτωση αυτή θα υπολογισθούν οι βαθμοί όλων των μαθημάτων ανεξάρτητα από τον αριθμό των διδακτικών μονάδων.

Σύμφωνα με το νέο Πρόγραμμα Σπουδών το οποίο έχει ισχύ για τους εισαχθέντες κατά το τρέχον ακαδημαϊκό έτος, οι διδακτικές μονάδες που απαιτούνται για τη λήψη πτυχίου είναι **157**.

ε) ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ERASMUS - ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Η δράση-κινητικότητα φοιτητών του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Erasmus αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας και την ενίσχυση της ευρωπαϊκής διάστασης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ενθαρρύνοντας τη διακρατική συνεργασία μεταξύ Πανεπιστημίων σε πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, την αύξηση της κινητικότητας και την προαγωγή της αναγνώρισης των ακαδημαϊκών μονάδων (European Credit Transfer System, ECTS) που αποκτά ο φοιτητής στο Πανεπιστήμιο υποδοχής, με τη μεταφορά και το συνυπολογισμό τους στο Πανεπιστήμιο προέλευσής του.

Φοιτητές διακινούμενοι μεταξύ ελληνικών και ομοταγών αλλοδαπών ΑΕΙ στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Erasmus **εγγράφονται ως φιλοξενούμενοι φοιτητές στα ΑΕΙ υποδοχής**. Δυνατότητα κινητικότητας υπάρχει **μετά το πρώτο έτος σπουδών**.

Τελετή ορκωμοσίας των πρώτων
αποφοίτων του Τμήματος.

Οι φιλοξενούμενοι φοιτητές έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν οι φοιτητές του ιδρύματος υποδοχής για όσο διάστημα διαρκεί η φοίτησή τους στο ΑΕΙ υποδοχής, σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα συνεργασίας.

Οι φιλοξενούμενοι φοιτητές δεν έχουν δικαίωμα μετεγγραφής, κατάταξης ή απόκτησης ακαδημαϊκού τίτλου στο ΑΕΙ υποδοχής. Στον περιορισμό αυτό δεν περιλαμβάνεται η χορήγηση πιστοποιητικού σπουδών, ενδεικτικών ή άλλων μη ακαδημαϊκών τίτλων, η χορήγηση των οποίων αντιστοιχεί στο χρόνο φοίτησης των φιλοξενούμενων φοιτητών και είναι σύμφωνη με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ισχύουσας εσωτερικής νομοθεσίας.

Οι ακαδημαϊκές μονάδες (ECTS), η διάρκεια φοίτησης, η επιτυχής παρακολούθηση των μαθημάτων και η βαθμολογία των διακινούμενων φοιτητών στο ΑΕΙ υποδοχής λαμβάνονται υπόψη, μεταφέρονται και αναγνωρίζεται ότι πραγματοποιήθηκαν στο ΑΕΙ προέλευσης εφόσον τα μαθήματα αυτά περιλαμβάνονται στο εγκεκριμένο πρόγραμμα συνεργασίας.

Η πιστωτική μονάδα του ECTS είναι μονάδα μέτρησης του φόρτου εργασίας του φοιτητή, η οποία κατά κανόνα αντιπροσωπεύει την απαιτούμενη ενέργεια για τη συμμετοχή, παρακολούθηση και εξέταση σε ένα προσφερόμενο μάθημα. Οι πιστωτικές μονάδες ανέρχονται σε 60 ανά ακαδημαϊκό έτος ή σε 30 ανά εξάμηνο ή σε 20 ανά τρίμηνο. Αυτές οι ακαδημαϊκές μονάδες μπορούν να μεταφέρονται από το ένα Πανεπιστήμιο στο άλλο, έτσι ώστε επανερχόμενος ο φοιτητής στο Ίδρυμα προέλευσης, μετά τη φοίτησή του –από 3 έως 12 μήνες– στο Ίδρυμα υποδοχής, μεταφέρει τις πιστωτικές μονάδες που απέκτησε εκεί.

Περισσότερες πληροφορίες υπάρχουν στο έντυπο υλικό του ECTS το οποίο διατίθεται από το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων, Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων και Μορφωτικών Ανταλλαγών, υπεύθυνη Ντόρις Χακίμ, τηλ.: 210-38 97 131, e-mail: llp@asfa.gr.

Ο συντονισμός του προγράμματος Erasmus στην ΑΣΚΤ έχει ανατεθεί στον επίκουρο καθηγητή Μάνθο Σαντοριναίο.

Εκ μέρους του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης υπεύθυνη για το πρόγραμμα Erasmus έχει οριστεί η επίκουρη καθηγήτρια κα Φαίη Ζήκα και ο αναπληρωτής καθηγητής κος Ανδρέας Ιωαννίδης.

Β. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Το Πρόγραμμα Σπουδών περιέχει τους τίτλους των υποχρεωτικών, των κατ' επιλογήν υποχρεωτικών και των προαιρετικών (εφόσον υπάρχουν) μαθημάτων, το περιεχόμενό τους, τις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας τους, στις οποίες επιτελείται το κάθε μορφής διδακτικό έργο, καθώς και τη χρονική αλληλουχία ή αλληλεξάρτηση των μαθημάτων.

Κάθε εξαμηνιαίο μάθημα αντιστοιχεί σε έναν αριθμό «**διδακτικών μονάδων**» (δ.μ.). Η δ.μ. ισούται με μία εβδομαδιαία ώρα διδασκαλίας επί ένα εξάμηνο, προκειμένου περί αυτοτελούς διδασκαλίας μαθήματος, και με μία έως τρεις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας ή εξάσκησης επί ένα εξάμηνο για το υπόλοιπο διδακτικό έργο, σύμφωνα με σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος. Στο Πρόγραμμα Σπουδών αναφέρεται και ο ελάχιστος αριθμός δ.μ. που απαιτείται για τη λήψη πτυχίου.

Η κατανομή των εξαμηνιαίων μαθημάτων σε εξάμηνα ανταποκρίνεται σε συνθήκες κανονικής φοίτησης, προσαρμοσμένης στον ελάχιστο δυνατό αριθμό εξαμήνων που απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου και στην αλληλουχία των προαπαιτούμενων και των εξαρτώμενων από προαπαιτούμενα μαθήματα. Με τη διαδικασία κατάρτισης του Προγράμματος Σπουδών ορίζονται τα προαπαιτούμενα και τα εξαρτώμενα από προαπαιτούμενα μαθήματα. Ο φοιτητής υποβάλλει τη δήλωση προτίμησης των κατ' επιλογήν υποχρεωτικών μαθημάτων στη Γραμματεία του Τμήματος **στην αρχή κάθε εξαμήνου** και σε ημερομηνίες που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση.

Στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης για το μάθημα της Αγγλικής Γλώσσας το επίπεδο Α έχει οριστεί ως προαπαιτούμενο του επιπέδου Β, ενώ το επίπεδο Β έχει οριστεί ως προαπαιτούμενο του επιπέδου C.

Το σύστημα δ.μ., το οποίο βασίζεται στις ώρες διδασκαλίας, συμπληρώνεται με το σύστημα «**πιστωτικών μονάδων**», οι οποίες βασίζονται στο *φόρτο εργασίας του φοιτητή* προκειμένου αυτός να ολοκληρώσει μια μαθησιακή διαδικασία. Για ένα εξάμηνο φοίτησης απαιτούνται, σύμφωνα με το νέο σύστημα, 30 πιστωτικές μονάδες, για ένα ακαδημαϊκό έτος 60. Αντίστοιχη είναι η πιστωτική μονάδα του ECTS (European Credit Transfer System), συστήματος που εφαρμόζεται στις ευρωπαϊκές χώρες όπου έχει ενεργοποιηθεί η δράση-κινητικότητα φοιτητών του προγράμματος Erasmus.

2. ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Αρμόδια για την κατάρτιση του Προγράμματος Σπουδών είναι η Γενική Συνέλευση του Τμήματος. Το Πρόγραμμα Σπουδών αναθεωρείται κάθε Απρίλιο και η σχετική πράξη δημοσιεύεται στον Οδηγό Σπουδών του Τμήματος.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος συγκροτεί Επιτροπή Προγράμματος από μέλη της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος με ετήσια θητεία, η οποία υποβάλλει σχετική εισήγηση στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος. Η Επιτροπή Προγράμματος για το τρέχον ακαδημαϊκό έτος αποτελείται από την κα Τίτκα Σάλλα, την κα Άντα Διάλλα, την κα Φαίη Ζήκα και τον κο Ιωάννη Καρατζόγλου. Η Επιτροπή Ωρολογίου Προγράμματος αποτελείται από την κα Καλλιρρόη Λινάρδου και την κα Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου.

Στο Πρόγραμμα Σπουδών ενός Τμήματος μπορούν να περιλαμβάνονται και μαθήματα που ανήκουν στο γνωστικό πεδίο Τομέα άλλου Τμήματος. Στην περίπτωση αυτή η ανάθεση διδακτικού έργου σε μέλη ΔΕΠ άλλου Τμήματος γίνεται με απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου ύστερα από πρόταση των αντίστοιχων Τμημάτων.

3. ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ

Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος ανατίθενται, εκ περιτροπής, καθήκοντα Συμβούλων Σπουδών σε μέλη ΔΕΠ. Έργο των Συμβούλων Σπουδών είναι η καθοδήγηση και η παροχή κατευθύνσεων και συμβουλών στους φοιτητές για την πρόοδο και την επιτυχή ολοκλήρωση των σπουδών τους.

4. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΞΑΜΗΝΑ

Επιλέγονται δώδεκα (12) κατ' επιλογήν υποχρεωτικά μαθήματα, έξι (6) κατά τα πρώτα τέσσερα (4) εξάμηνα και έξι (6) κατά τα επόμενα τέσσερα (4) εξάμηνα του Προγράμματος Σπουδών.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012 (ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ: ΣΥΝΕΔΡΙΑ 3-6-2011)

• Α΄ Εξάμηνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
2.	Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών 1	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
3.	Μεθοδολογία και Ιστοριογραφία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
4.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 1	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
5.	Ευρωπαϊκή Ιστορία των Νεοτέρων και Μοντέρνων Χρόνων 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
6.	Ξένη Γλώσσα και Ορολογία 1	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	2	2	1	Αγγλική ή Γαλλική Γλώσσα

• Β΄ Εξάμηνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
2.	Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών 2	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
3.	Μεθοδολογία και Ιστοριογραφία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
4.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 2	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
5.	Ευρωπαϊκή Ιστορία των Νεοτέρων και Μοντέρνων Χρόνων 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
6.	Ξένη Γλώσσα και Ορολογία 2	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	2	2	1	Αγγλική ή Γαλλική Γλώσσα

• Γ' Εξάμηνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Νεότερης Ευρωπαϊκής Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
2.	Φιλοσοφία και Θεωρία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
3.	Ιστορία και Θεωρία της Κριτικής της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
4.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 3	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
5.	Ξένη Γλώσσα και Ορολογία 3	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	2	2	1	Αγγλική ή Γαλλική Γλώσσα

• Δ' Εξάμηνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Νεότερης Ευρωπαϊκής Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
2.	Φιλοσοφία και Θεωρία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
3.	Ιστορία και Θεωρία της Κριτικής της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
4.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 4	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
5.	Ξένη Γλώσσα και Ορολογία 4	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	2	2	1	Αγγλική ή Γαλλική Γλώσσα

A/A	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΞΑΜΗΝΩΝ Α', Β', Γ' ΚΑΙ Δ'	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΕΠΙΛΕΓΟΝΤΑΙ ΕΞΙ (6) ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
1.	Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
2.	Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
3.	Παρακολούθηση Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου 1	Εργαστηριακό μάθημα	3	3	1,5	Χειμερινό
4.	Παρακολούθηση Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου 2	Εργαστηριακό μάθημα	3	3	1,5	Εαρινό
5.	Ανθρωπολογία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
6.	Ανθρωπολογία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
7.	Κοινωνιολογία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
8.	Κοινωνιολογία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
9.	Ιστορία των Νέων Μέσων 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
10.	Ιστορία των Νέων Μέσων 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
11.	Εισαγωγή στην Ιστορία του Κινηματογράφου	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
12.	Εισαγωγή στην Ιστορία του Θεάτρου	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
13.	Ψυχαναλυτικές Προσεγγίσεις της Τέχνης	Σεμινάριο – προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό

• Ε΄ Εξάμνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Μοντέρνας Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
2.	Θεωρία της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
3.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 5	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
4.	Μουσειολογία 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
5.	Εκπαιδευτική Εκδρομή Εσωτερικού ή Εξωτερικού (συνοδεία μελών ΔΕΠ και διοικητικού προσωπικού)	Σεμινάριο	–	2	1	

• ΣΤ΄ Εξάμνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Μοντέρνας Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
2.	Ιστορία Νεοελληνικής Τέχνης	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
3.	Θεωρία της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
4.	Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 6	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
5.	Μουσειολογία 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	

• Ζ΄ Εξάμνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Σύγχρονης Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
2.	Παιδαγωγική	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
3.	Διδακτική της Ιστορίας της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
4.	Ειδικά Θέματα Ιστορίας της Τέχνης 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
5.	Αρχιτεκτονική και Δημόσιος Χώρος 1	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	

• Η΄ Εξάμνο

A/A	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	Ιστορία της Σύγχρονης Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
2.	Ψυχολογία της Εκπαίδευσης	Θεωρητικό μάθημα – συνδιδασκαλία	3	3	1,5	
3.	Διδακτική της Ιστορίας της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα	3	3	1,5	
4.	Ειδικά Θέματα Ιστορίας της Τέχνης 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	
5.	Αρχιτεκτονική και Δημόσιος Χώρος 2	Θεωρητικό μάθημα – προσφερόμενο	3	3	1,5	

A/A	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΞΑΜΗΝΩΝ Ε', ΣΤ', Ζ' ΚΑΙ Η'	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΩΡΕΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΕΠΙΛΕΓΟΝΤΑΙ ΕΞΙ (6) ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
1.	Ειδικά Θέματα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής 1	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
2.	Ειδικά Θέματα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής 2	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
3.	Ειδικά Θέματα Ευρωπαϊκής Ιστορίας 1	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
4.	Ειδικά Θέματα Ευρωπαϊκής Ιστορίας 2	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
5.	Τέχνη και Φιλοσοφία 1	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
6.	Τέχνη και Φιλοσοφία 2	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
7.	Συγκριτικές Προσεγγίσεις Τέχνης και Λογοτεχνίας 1	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
8.	Συγκριτικές Προσεγγίσεις Τέχνης και Λογοτεχνίας 2	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
9.	Επιμέλεια Εκθέσεων 1	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
10.	Επιμέλεια Εκθέσεων 2	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
11.	Ειδικά Θέματα Ιστορίας των Νέων Μέσων	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
12.	Ειδικά Θέματα Θεωρίας της Τέχνης	Θεωρητικό μάθημα-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
13.	Προβλήματα έρευνας στην Ιστορία της Τέχνης	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
14.	Προβλήματα έρευνας στη Θεωρία της Τέχνης	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Εαρινό
15.	Τέχνη και Ψυχανάλυση	Σεμινάριο-προσφερόμενο	3	3	1,5	Χειμερινό
16.	Πρακτική Άσκηση		–	3	1,5	Πραγματοποιείται στο Ζ' εξάμηνο σπουδών.

- ΣΥΝΟΛΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ: 157
- ΣΥΝΟΛΟ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ: 240
- ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: 42
- ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: 29
- ΣΥΝΟΛΟ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΠΤΥΧΙΟΥ: 54

5. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Τα μαθήματα του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης που προσφέρονται προς ελεύθερη επιλογή στους φοιτητές του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ είναι, ανά εξάμηνο σπουδών (χειμερινό-εαρινό) του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους, τα εξής.*

Χειμερινό εξάμηνο:

1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
2. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ 1
3. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ 1
6. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
7. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
8. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ 1
9. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
10. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι
11. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
12. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ 1
13. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
14. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1
15. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ 1
16. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ 1
17. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ 1
18. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 1
19. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 1
20. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ
21. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
22. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ
23. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ 1

Εαρινό εξάμηνο:

1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
2. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ 2
3. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ 2
6. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
7. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
8. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ 2
9. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
10. ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
11. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
12. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
13. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ 2
14. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
15. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 2
16. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ 2
17. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ 2
18. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ 2
19. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 2
20. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 2
21. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
22. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
23. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ 2

**Διευκρινίζεται ότι σε κάθε ακαδημαϊκό έτος δεν προσφέρονται απαραίτητα όλα τα μαθήματα. Τα μαθήματα προσφέρονται, εφόσον συμπληρωθεί ένας ελάχιστος αριθμός φοιτητών.*

6. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012**Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ****1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι**

Αρχαία Τέχνη

Ιστορία της τέχνης από την προϊστορική εποχή έως και τη ρωμαϊκή περίοδο. Η τέχνη στο προϊστορικό Αιγαίο και την Ευρώπη (νεολιθική, κυκλαδική, μινωική και μυκηναϊκή τέχνη). Το μάθημα θα επικεντρωθεί ιδιαίτερα στην τέχνη της γεωμετρικής, αρχαϊκής, κλασικής και ελληνιστικής περιόδου. Περιλαμβάνει επίσης μια σύντομη επισκόπηση της τέχνης των αρχαίων πολιτισμών της Αιγύπτου και της Εγγύς Ανατολής.

Υπεύθυνη μαθήματος: Καλλιρρόη Λινάρδου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης
Εξωτερικός συνεργάτης: Ευθύμιος Λαζόγκας

2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ Ι

Από τον Πλάτωνα στο Νίτσε

Το μάθημα εξετάζει κριτικά τη σταδιακή διαμόρφωση των παραδοσιακών ζητημάτων της αισθητικής θεωρίας. Γίνεται μια επισκόπηση της ιστορίας των αισθητικών θεωριών η οποία καλύπτει τις περιόδους της Αρχαιότητας, του Μεσαίωνα, της Αναγέννησης, του 17ου αιώνα, του Διαφωτισμού, καθώς και του πρώτου μισού του 19ου αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, εκτίθενται διαδοχικά τα επιχειρήματα που αντλούνται από τα έργα του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, της ελληνιστικής φιλοσοφίας (Στοά, Κήπος, Σκεπτικοί, Κυνικοί) και της ελληνορωμαϊκής παράδοσης, της φιλοσοφίας της Ύστερης Αρχαιότητας (Πλωτίνος, Αυγουστίνος), της αραβικής επιστήμης και της ιουδαϊκής σοφίας, της ύστερης βυζαντινής και δυτικής χριστιανοσύνης, των αναγεννησιακών φιλοσόφων, λογίων και καλλιτεχνών, όπως και των φιλοσόφων που συνδέονται ποικιλοτρόπως με τα ρεύματα του ορθολογισμού και της εμπειριοκρατίας, του κριτικισμού, του ιδεαλισμού και του ρομαντισμού. Η ιστορία αυτή, η οποία συσχετίζεται εδώ με την ιστορία των ποικίλων φιλοσοφικών ρευμάτων όσο και με τα ευρύτερα πολιτισμικά, καλλιτεχνικά και επιστημονικά συμφραζόμενα, επιδιώκει να αναδείξει τις παραμέτρους εκείνες που μας επιτρέπουν να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τόσο τις έννοιες της τέχνης και της καλλιτεχνικής δραστηριότητας όσο και τον αντίκτυπό τους στη ζωή και τη σκέψη μας.

Διδάσκουσα: Φαίη Ζήκα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I

Το γνωστικό αντικείμενο του μαθήματος αφορά από τη μια τους τρόπους με τους οποίους η ιστορία της τέχνης, ως ιστοριογραφική πρακτική αλλά και ως ακαδημαϊκός κλάδος, προσεγγίζει το προς μελέτη υλικό της και από την άλλη το χειρισμό της θεμελιώδους βιβλιογραφίας η οποία είναι απαραίτητη για την κατανόηση αλλά και την περαιτέρω έρευνα των προβλημάτων που τίθενται κατ' αυτή τη διαδικασία.

Διδάσκων: Νίκος Δασκαλοθανάσης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ I

Εισαγωγή - Από την προϊστορία ως τον 4ο μ.Χ. αι.

Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική και τους παράγοντες που την επηρεάζουν (τεχνική, οικονομία, πολιτική, θρησκεία) καθώς και στις «συνιστώσες» της (λειτουργία, κατασκευή, μορφή). Ιστορικότητα της αρχιτεκτονικής. Η αρχιτεκτονική ως τέχνη και οι σχέσεις της με τις εικαστικές τέχνες.

Προϊστορική, μεγαλιθική και ανώνυμη αρχιτεκτονική. Αρχιτεκτονική της Αιγύπτου, της Μεσοποταμίας και της Περσίας. Μινωική και Μυκηναϊκή αρχιτεκτονική.

Η αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική και η πόλις. Τα ιερά, η αγορά, το θέατρο και τα άλλα κτήρια. Οι τρεις ρυθμοί. Η ρωμαϊκή αρχιτεκτονική και πολεοδομία, οι ιστορικές της προϋποθέσεις και ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της.

Το μάθημα είναι υποχρεωτικό και στα δύο Τμήματα (συνδιδασκαλία) και περιλαμβάνει προβολές και επισκέψεις σε μουσεία, εκθέσεις και χώρους. Στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών το μάθημα προσφέρεται ως «**Θεωρία του Χώρου και Ιστορία της Αρχιτεκτονικής I**» και περιλαμβάνει ως οργανικό μέρος του (40% του ενιαίου βαθμού) το **Γραμμικό Σχέδιο** (γεωμετρικές κατασκευές, ορθές προβολές, πλατωνικά στερεά, αξονομετρία).

Διδάσκων (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Γεράσιμος Θωμάς

5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ I

Ο «διευρυμένος» 19ος αιώνας: 1789-1914

Ο στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνιστώσες που διαμορφώνουν τις ευρωπαϊκές εμπειρίες κατά το 19^ο αιώνα. Ο σκοπός δεν είναι να παρουσιαστεί ένα σύνολο ιστοριών των επιμέρους χωρών της ευρωπαϊκής ηπείρου, αλλά η ταυτόχρονη πραγμάτευση των εξελίξεων που διαμόρφωσαν το σύγχρονο κόσμο, έτσι ώστε οι φοιτητές να έχουν τη δυνατότητα να αντιλαμβάνονται τη σημασία των

υπερεθνικών διαδικασιών, την εσωτερική διαφοροποίηση και την αλληλεπίδραση, την ενότητα αλλά και την ποικιλία των ευρωπαϊκών εμπειριών. Τα μαθήματα οργανώνονται θεματικά και γύρω από σημαντικές έννοιες-κλειδιά όπως κινήματα, επαναστάσεις, ρεύματα ιδεών, έθνος-κράτος, αυτοκρατορίες, κοινοβουλευτικά καθεστώτα, συνασπισμοί κρατών, διατηρώντας πάντα στο διανοητικό ορίζοντα τη χρονική ακολουθία των φαινομένων.

Διδάσκουσα: Άντα Διάλλα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

6. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ I

Διδάσκονται δύο ξένες γλώσσες: η Αγγλική και η Γαλλική. Συνολικά απαιτείται διδασκαλία 6 ωρών για την Αγγλική Γλώσσα και 6 ωρών για τη Γαλλική Γλώσσα την εβδομάδα.

Αγγλική Γλώσσα

Το μάθημα της Αγγλικής Γλώσσας όπως διδάσκεται στην ΑΣΚΤ είναι μάθημα εφαρμοσμένης γλώσσας πάνω στο εικαστικό πεδίο. Η έμφαση δίνεται στη γραμματική, στο συντακτικό, στην ορολογία, όπως και στο γραπτό λόγο-συγκεκριμένα, στην προσέγγιση δοκιμιακών κειμένων τέχνης. Κάθε μάθημα είναι δίωρο και ο διδάσκων προσφέρει και τα τρία επίπεδα δεξιοτήτων στα πρώτα τέσσερα εξάμηνα, δηλαδή 2 ώρες επί τρία επίπεδα = 6 ώρες για τους πρωτοετείς και 2 ώρες επί 3 επίπεδα = 6 ώρες για τους δευτεροετείς κάθε χρόνο.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Βάρα

Γαλλική γλώσσα

Στο μάθημα αυτό δίνεται έμφαση στο γραπτό λόγο με στόχο την ανάγνωση και την κατανόηση θεωρητικών κειμένων περί τέχνης. Τα τμήματα χωρίζονται σε αρχαρίων και προχωρημένων, ωστόσο σε όλα τα επίπεδα μας απασχολούν θέματα γραμματικής και συντακτικού αλλά και ορολογίας, και εστιάζουμε στις ιδιαιτερότητες του δοκιμιακού και του ακαδημαϊκού λόγου.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρίνα Λεοντάρη

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Βυζάντιο & Δυτικός Μεσαίωνας

Στόχος του μαθήματος είναι η επισκόπηση των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή τέχνη από τον 4ο έως τον 14ο αιώνα, δηλαδή κατά τη διάρκεια μιας μακράς περιόδου η οποία διακρίνεται για τον εξαιρετικό πλούτο και την ποικιλομορφία της καλλιτεχνικής έκφρασης. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος εξετάζονται μεσαιωνικές εικόνες και μνημεία από διαφορετικές οπτικές γωνίες: την εικονογραφία τους, την τεχνοτροπία τους, την τεχνική τους, το νόημά τους και τη λειτουργία τους σε διαφορετικά ιστορικά και κοινωνικά συμφραζόμενα. Οι παραδόσεις μοιράζονται ανάμεσα στην τέχνη της Ύστερης Αρχαιότητας, τη Βυζαντινή τέχνη και την τέχνη της Μεσαιωνικής Δύσης, με ιδιαίτερη έμφαση στη μνημειακή ζωγραφική και γλυπτική και έργα μικροτεχνίας.

Διδάσκουσα: Καλλιρρόη Λινάρδου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ II

Από τον Μπωντλαίρ μέχρι σήμερα

Το μάθημα εξετάζει κριτικά τα νεότερα ζητήματα της αισθητικής θεωρίας. Γίνεται μια επισκόπηση της ιστορίας των αισθητικών θεωριών η οποία καλύπτει το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, καθώς και τον εικοστό αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, εκτίθενται αρχικά οι διαφορετικές αισθητικές τοποθετήσεις των καλλιτεχνών, συγγραφέων και ποιητών απέναντι στον πρωτοεμφανιζόμενο κεφαλαιοκρατικό τρόπο παραγωγής, και μάλιστα σε συνδυασμό με τη σταδιακή ανάδυση των επιστημών του ανθρώπου (ψυχολογία, ανθρωπολογία και κοινωνιολογία της τέχνης), και, στη συνέχεια, τα επιχειρήματα που αντλούνται από τις αισθητικές θεωρίες του εικοστού αιώνα σ' ένα ευρύ γεωγραφικό φάσμα. Η ιστορία αυτή, η οποία συσχετίζεται εδώ τόσο με τις νεότερες φιλοσοφικές αναζητήσεις όσο και με τις ποικίλες καλλιτεχνικές και λογοτεχνικές εκφάνσεις της περιόδου του Μοντερνισμού, επιδιώκει να αναδείξει εντέλει τα κεντρικά διακυβεύματα της σύγχρονης αισθητικής φιλοσοφίας.

Διδάσκουσα: Φαίη Ζήκα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Το εύρος της ύλης και η σημασία της για την επιστημονική κατάρτιση των φοιτητών σε σχέση με το γνωστικό αντικείμενο του Τμήματος επιβάλλουν την επέκταση της διδασκαλίας του μαθήματος αυτού σε ένα ακόμα εξάμηνο. Εδώ, συνεχίζεται η μελέτη του υλικού με βάση τις δύο παραμέτρους που τέθηκαν στο προηγούμενο. Τώρα, η έμφαση δίνεται στα μεθοδολογικά και τα ιστοριογραφικά προβλήματα που θέτει η εποχή μας.

Διδάσκων: Νίκος Δασκαλοθανάσης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II

Αρχιτεκτονική στο Βυζάντιο και το δυτικό Μεσαίωνα από τον 4ο μ.Χ. αι. έως και την Τουρκοκρατία

Οι ανάγκες της νέας θρησκείας και τα κατασκευαστικά συστήματα. Οι νέες αντιλήψεις για το χρόνο και το χώρο. Αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές πρακτικές στο Βυζάντιο και το δυτικό Μεσαίωνα.

Ιστορική επισκόπηση της αρχιτεκτονικής. Η παλαιοχριστιανική ενοποίηση. Οι αλλαγές του 6ου αι. μ.Χ. στο Βυζάντιο. Η οικονομολογική κρίση και η μεσοβυζαντινή ακμή. Οι τάσεις του 12ου αι. Η καρολίγγεια και ρωμανική ανανέωση. Η γοτθική κορύφωση. Η ιταλική «αίρεση». Η ύστερη βυζαντινή αρχιτεκτονική και η μεταβυζαντινή συνέχεια. Η λαϊκή αρχιτεκτονική ως το 19ο αι. Περίγραμμα της ισλαμικής αρχιτεκτονικής.

Το μάθημα είναι υποχρεωτικό και στα δύο Τμήματα (συνδιδασκαλία) και περιλαμβάνει προβολές και επισκέψεις σε μουσεία, εκθέσεις και χώρους. Στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών το μάθημα προσφέρεται ως «**Θεωρία του Χώρου και Ιστορία της Αρχιτεκτονικής II**» και περιλαμβάνει ως οργανικό μέρος του (40% του ενιαίου βαθμού) το **Γραμμικό Σχέδιο** (αποτύπωση, σκίτσο, σκιαγραφία, προοπτική).

Διδάσκων (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Γεράσιμος Θωμάς

5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ II

«Η εποχή της καταστροφής»: 1914-1945

Ο σκοπός του μαθήματος είναι να συζητήσει τα βασικά χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού 20ού αιώνα: από τη μια μεριά την αλματώδη τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο που επιφέρει βαθύτατους οικονομικούς, κοινωνικούς, ιδεολογικούς και νοοτροπιακούς μετασχηματισμούς και από την άλλη τη συνεχιζόμενη και εντεινόμενη βία. Την περίοδο αυτή η Ευρώπη χαρακτηρίζεται από συγκρουόμενα συστήματα αξιών και κυρίως τη σύγκρουση ανάμεσα

στο φιλελευθερισμό, το φασισμό και τον κομμουνισμό. Είναι η εποχή των ολοκληρωτικών πολέμων. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει την ενσωμάτωση των μαζών στον πολιτικό και κοινωνικό βίο, ενώ προς το τέλος της περιόδου αναζητεί εκ νέου τη θέση της σε ένα μη ευρωκεντρικό κόσμο.

Διδάσκουσα: Άντα Διάλλα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

6. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ II

Διδάσκονται η Αγγλική και η Γαλλική Γλώσσα. Η συνολική ανάλυση του μαθήματος έγινε στην ενότητα Ξένη Γλώσσα I.

Αγγλική Γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Βάρα

Γαλλική γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρίνα Λεοντάρη

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I

Στο μάθημα αυτό εξετάζεται η ζωγραφική παραγωγή στην Ιταλία από το 14ο έως και το 16ο αιώνα. Η εξέταση του υλικού αυτού (που περιλαμβάνει και παραδείγματα αρχιτεκτονικής και γλυπτικής) ακολουθεί μια χρονολογική κατεύθυνση, από την πρώιμη έως την ώριμη Αναγέννηση και το Μανιερισμό. Στην επισκόπηση αυτή κεντρική θέση έχουν ορισμένα βασικά ζητήματα, όπως η στυλιστική εξέλιξη των τεχνών, οι διαφορές που εντοπίζονται ανάμεσα σε ορισμένα καλλιτεχνικά κέντρα της Ιταλικής χερσονήσου (Ρώμη, Φλωρεντία, Σιένα, Βενετία κ.λπ.), η σχέση της καλλιτεχνικής παραγωγής με σημαντικούς αναθέτες της εποχής (π.χ. Μέδικοι, πάπες). Το κεντρικό αξίωμα *ut pictura poesis* εξετάζεται διεξοδικά μέσα από τη μελέτη συγκεκριμένων έργων και εικονογραφικών συνόλων και τη σχέση τους με λογοτεχνικά κείμενα ή συμβολικά συστήματα σκέψης, καθώς και μέσα από τη μελέτη των αντιλήψεων που αφορούν στη θέση του καλλιτέχνη, που προέρχονται από σχετικά θεωρητικά πονήματα, καθώς και από πληροφορίες που διαθέτουμε για συντεχνίες και εργαστήρια. Θεωρητικά εξελικτικά σχήματα της Αναγέννησης (π.χ. Vasari), αλλά και μεταγενέστερα (π.χ. Wölfflin) συζητώνται στο μάθημα με στόχο μια πιο διευρυμένη πρόσληψη της σύνθετης περιόδου της Αναγέννησης. Συγκριτικά, παρουσιάζονται παραδείγματα έργων και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως από τη Γαλλία, τη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες.

Διδάσκουσα: Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

2. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I

Σε αντίθεση με την Αισθητική η οποία αφορά, κατά κύριο λόγο, την καλαισθησία και το γούστο σε όλους τους τομείς και όχι μόνο στην τέχνη, η Φιλοσοφία και θεωρία της Τέχνης επικεντρώνεται σε ερωτήματα που αφορούν την τέχνη και μόνο. Σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί κανείς να διακρίνει τρία ερωτήματα: Τι είναι τέχνη; Πώς αξιολογείται; Ποιος ο ρόλος της στο πλαίσιο της κοινωνίας και της πολιτείας; Το μάθημα *Φιλοσοφία και θεωρία της Τέχνης I* εστιάζει κυρίως στο πρώτο ερώτημα: προσεγγίζει το φιλοσοφικό ζήτημα του ορισμού της τέχνης εν γένει αλλά και των επιμέρους τεχνών, καθώς και το ζήτημα της οντολογίας του έργου τέχνης. Οι θεωρίες της τέχνης εξετάζονται με βάση τέσσερις κεντρικές έννοιες: μίμηση/αναπαράσταση, μορφή/δομή, έκφραση, εμπειρία. Διερευνάται ο δυναμικός συσχετισμός έργου τέχνης, καλλιτεχνικής δημιουργίας και αισθητικής εμπειρίας. Οι σύγχρονες θεωρητικές τάσεις αναλύονται όχι τόσο ιστορικά όσο εννοιολογικά. Λ.χ., η αποδομητική στρατηγική αναλύεται ως αντίδραση στην

επικράτηση μιας αυστηρής έννοιας της δομής. Η θεωρία της τέχνης, όπως αναπτύχθηκε από την πλευρά των καλλιτεχνών αλλά και άλλων επιστημονικών κλάδων, εντάσσεται μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της φιλοσοφικής συζήτησης περί τέχνης. Το μάθημα καλύπτει επίσης τη διαμάχη μοντερνισμού-μεταμοντερνισμού, καθώς και τις σύγχρονες κριτικές προσεγγίσεις στη δυνατότητα ορισμού της τέχνης.

Διδάσκουσα: Φαίη Ζήκα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ I

Στο πρώτο μέρος του μαθήματος εξετάζονται κείμενα και συγγραφείς από την αρχαιότητα (αρχαία *έκφρασις*) μέχρι και τη μεταπολεμική περίοδο. Ο άξονας που ακολουθείται είναι κυρίως χρονολογικός, χωρίς όμως να αποκλείεται και η συγχρονική μελέτη επιμέρους θεμάτων. Μετά από μια παρουσίαση-συζήτηση της σχετικής ορολογίας, προχωρούμε με την εξέταση δύο βασικών τεχνολογικών τροποποιήσεων, του εκφραστικού λόγου από τη μία και του αφηγηματικού λόγου από την άλλη. Εξετάζονται αρχικά συγγραφείς του 17ου αιώνα, ο οποίος σηματοδοτεί τη συστηματοποίηση του περί τεχνών λόγου τόσο μέσω της αναζήτησης και υιοθέτησης κανόνων για τη δημιουργία όσο και με την υιοθέτηση της μεθοδολογίας της λεπτομερούς εκ του σύνεγγυς ανάγνωσης του έργου τέχνης. Με τον Ι. Ι. Βίνκελμαν έχουμε σε πλήρη εφαρμογή μια μέθοδο που θα χαρακτηρίζει έκτοτε μεγάλο μέρος του τεχνοκριτικού λόγου. Ακολουθεί η μελέτη των σημαντικότερων τεχνοκριτικών κειμένων του Ντιντερό με έμφαση στις φανταστικές περιηγήσεις του ίδιου και της συνοδείας του εντός ζωγραφισμένων τοπίων. Η περίπτωση του Μπωντλαίρ είναι κομβική για τη μελέτη της έννοιας της νεωτερικότητας. Γίνεται προσπάθεια να τεθούν βασικές συνιστώσες της σκέψης του και επισημαίνονται οι αντιφάσεις του. Εξετάζονται τέλος οι περιπτώσεις τεχνοκριτικών του τέλους του 19ου αιώνα και του α΄ μισού του 20ού, το έργο των οποίων θα μπορούσε να ενταχθεί στο πνευματικό κλίμα του αισθητισμού.

Διδάσκων με ανάθεση: Κώστας Ιωαννίδης, λέκτορας στο Τμήμα ΠΤΕΤ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III

Η αρχιτεκτονική της Αναγέννησης, του Μανιερισμού και του Μπαρόκ

Το μάθημα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής (III-VI) επιδιώκει να καλύψει την περίοδο έξι αιώνων της *μοντέρνας εποχής*, από το τέλος του ύστερου Μεσαίωνα και την απαρχή της Αναγέννησης (1418) ως την αυγή του 21ου αιώνα. Ο προσανατολισμός της ύλης είναι σχεδόν αποκλειστικά δυτικοκεντρικός, προσεγγίζει δηλαδή τα

αρχιτεκτονικά φαινόμενα όπως αναπτύχθηκαν καταρχάς στην Ευρώπη, ενώ περιλαμβάνει και αξιολογικά φαινόμενα που καταγράφηκαν στον ελληνικό χώρο, όπως για παράδειγμα εκείνα του «νεοκλασικισμού» του 19ου αιώνα, καθώς και της μοντέρνας και σύγχρονης αρχιτεκτονικής του 20ού και 21ου αιώνα. Η προσέγγιση, με έμφαση στην κριτική διάσταση, αναπτύσσεται σε διάφορα επίπεδα: ανάλυση αυτών καθαυτών των αρχιτεκτονικών κτηρίων και μελετών και των ιστορικών και πολιτισμικών προϋποθέσεων που τα παρήγαγαν· ανάλυση της μορφής της πόλης όπως εξελίσσεται από το μεσαιωνικό πυρήνα ως τη σύγχρονη μετάπολη· ανάλυση των θεωριών για την αρχιτεκτονική και την πόλη· κατανόηση εκείνων των χαρακτηριστικών της αρχιτεκτονικής που εμφανίζονται με διαχρονική φόρτιση και μπορούν να εμπνεύσουν ή να επηρεάσουν εξελίξεις και εκφράσεις της αρχιτεκτονικής και γενικότερα των τεχνών του 20ού και 21ου αιώνα, να νοηματοδοτήσουν δηλαδή την έννοια της νεωτερικότητας. Η αρχιτεκτονική, εκτός από τα «τεχνικά» χαρακτηριστικά (τυπολογία, κατασκευή, μορφή) αναλύεται ως ευρύτερο φαινόμενο στο πλαίσιο της ιστορίας του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Το μάθημα Ιστορία της Αρχιτεκτονικής III καλύπτει την περίοδο από το 1418 ως τα μέσα του 18ου αιώνα.

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III (*)

Αρχιτεκτονική των Νέων Χρόνων. Από την Αναγέννηση έως και το 19ο αι.

Η Αναγέννηση στην Ιταλία. Η πρώτη Αναγέννηση. Οι νέες ιδέες για την αρχιτεκτονική και την πόλη και τα πρότυπα της Αρχαιότητας. Η Προοπτική. Οι πραγματείες. Η κλασική Αναγέννηση και η κρίση του 16ου αι. Η Μεταρρύθμιση και ο Μανιερισμός. Η διάδοση της Αναγέννησης στην υπόλοιπη Ευρώπη. Το Μπαρόκ στην Ιταλία. Η Αντιμεταρρύθμιση. Η πολεοδομία του Μπαρόκ. Διάδοση του Μπαρόκ στον υπόλοιπο κόσμο. Αρχιτεκτονική και διακόσμηση του Ροκοκό. Ο Διαφωτισμός και η αρχή του Κλασικισμού. Η πόλη της Βιομηχανικής Επανάστασης. Ο «μακρύς» (1750-1914) 19ος αι. Τα ιστορικά στυλ (κλασικισμός, ρομαντισμός, ιστορισμός, εκλεκτικισμός) και ο ελληνικός 19ος αι. Ο Τζ. Ράσκιν, ο Γ. Μόρρις και το κίνημα των Arts & Crafts. Οι νέες ανάγκες, τα νέα υλικά και τα έργα των μηχανικών.

(*) Το μάθημα είναι υποχρεωτικό στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών. Η παραπάνω ύλη αντιστοιχεί στην ύλη των μαθημάτων **Ιστορία της Αρχιτεκτονικής III** και **IV** του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

5. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΙΙΙ

Διδάσκονται η Αγγλική και η Γαλλική Γλώσσα. Η συνολική ανάλυση του μαθήματος έγινε στην ενότητα Ξένη Γλώσσα Ι.

Αγγλική γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Βάρα

Γαλλική γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρίνα Λεοντάρη

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΙ

Στο μάθημα αυτό εξετάζεται η καλλιτεχνική παραγωγή στην Ευρώπη του 17ου αιώνα. Βασική έμφαση δίνεται στη ζωγραφική των Κάτω Χωρών και στη σύνδεσή της με τους κατακτιπτικούς πολέμους της Ισπανίας, με τα κοινωνικά και ιδεολογικά ζητήματα που αναδύονται μέσα από τους πολέμους αυτούς και με τις θρησκευτικές διαμάχες της περιόδου που απηχούν στη χρήση και στη σημασία της τέχνης. Το ζωγραφικό υλικό που μελετάται εμπλουτίζεται με παραδείγματα που προέρχονται και από άλλες χώρες της Ευρώπης, οι οποίες εμπλέκονται με την ευρωπαϊκή πολιτική της εποχής, όπως από την Ισπανία, τη Γαλλία και την Ιταλία. Σημαντικοί άξονες γύρω από τους οποίους εξετάζεται η ζωγραφική αυτή παραγωγή είναι οι αντιλήψεις θεωρητικών και κριτικών της τέχνης της εποχής, συλλεκτικές και εργαστηριακές πρακτικές, λογοτεχνικές πηγές και αφηγηματικές παραδόσεις από όπου αντλούν οι ζωγράφοι του 17ου αιώνα. Ένα κείμενο ερώτημα που διατρέχει αυτή την επισκόπηση της ζωγραφικής του 17ου αιώνα αφορά στην αντίληψη του όρου «Μπαρόκ». Η συγκριτική μελέτη των έργων που παρουσιάζονται στο μάθημα ως προς την εικαστική τους γραφή αποσκοπεί στον επαναπροσδιορισμό της παραγωγής της περιόδου στο πλαίσιο ορισμένων μορφολογικών θεωρήσεων και στοχεύει στο να αναδείξει τη συνθετικότητα αυτής της παραγωγής από την άποψη του στυλ και του περιεχομένου.

Διδάσκουσα: Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

2. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΙ

Το μάθημα *Φιλοσοφία και Θεωρία της τέχνης ΙΙ* εστιάζει σε ζητήματα που αφορούν όχι τόσο τον ορισμό όσο την αξία της τέχνης. Μπορούμε να διακρίνουμε τουλάχιστον τέσσερις τομείς: Πρώτον, τη γενική φιλοσοφική συζήτηση περί αξίας, καθώς και τη σχέση Αισθητικής και Ηθικής ως κατ' εξοχήν αξιολογικούς κλάδους της φιλοσοφίας. Δεύτερον, ερωτήματα που αφορούν την κριτική αποτίμηση και αξιολόγηση των έργων τέχνης, τομέα άμεσα συνδεδεμένο με τον παραδοσιακό αισθητικό προβληματισμό περί γούστου. Διερευνάται η έννοια του πρωτότυπου ή αυθεντικού έργου τέχνης, ειδικά σε μια εποχή ιδιόζουσας μηχανικής αναπαραγωγής και νέων μέσων, καθώς και η διάκριση αντιγράφου και πλαστογραφίας. Τρίτον, εξετάζεται η συμβολή της διεπιστημονικής συζήτησης στην κατανόηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας και αποτίμησης, ειδικά όσον αφορά τη σχέση των τεχνών με τις αισθήσεις και τα συναισθήματα στο φως της σύγχρονης έρευνας στην ψυχολογία, τη νευροφυσιολογία και τη γνωσιακή επιστήμη. Τέλος, αναλύεται η αξία της τέχνης ως κοινωνικού και πολιτισμικού φαινομένου και αγαθού: ο ρόλος

της τέχνης και του καλλιτέχνη στην πολιτεία, τα όρια της καλλιτεχνικής ελευθερίας και το ζήτημα της λογοκρισίας, η συμβολή της καλλιτεχνικής και αισθητικής παιδείας, καθώς και το θεσμικό πλαίσιο (μουσεία, φορείς, ιδρύματα, κλπ.) το οποίο υποστηρίζει και διαμορφώνει την πολιτισμική ζωή.

Διδάσκουσα: Φαίη Ζήκα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Στο δεύτερο κύκλο μαθημάτων επιχειρείται κατ' αρχάς εμβάθυνση σε ζητήματα που εθίγησαν κατά τη διάρκεια του πρώτου κύκλου. Στη συνέχεια εξετάζεται η μεταπολεμική κριτική παραγωγή με ιδιαίτερη έμφαση στην περίπτωση της Αμερικής.

Η μελέτη ξεκινά με προσεγγίσεις του μοντερνισμού και της νεωτερικότητας μέσα από κείμενα των Μπωντλαίρ, Μπένγιαμιν, Γκρίνμπεργκ, Φριντ, Κράους, Στάνμπεργκ. Στη συνέχεια παρουσιάζεται η τεχνοκριτική πρόσληψη του μινιμαλισμού με έμφαση στη διαμάχη της μοντερνιστικής ορθοδοξίας (Γκρίνμπεργκ, Φριντ) με καλλιτέχνες που υπερασπίστηκαν θεωρητικά τα έργα τους (Τζαντ, Μόρις). Το επόμενο θέμα που θα θιγεί αφορά την κατηγορία της τεχνοκριτικής με φιλοσοφικές αφετηρίες. Θα αναλυθούν κείμενα του Ρίτσαρντ Βόλχαϊμ, της Ρόζαλιτ Κράους και του κύκλου του περιοδικού *October*. Στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στην εξέταση ενδεικτικών κειμένων από την τεχνοκριτική παραγωγή των σημαντικότερων Ελλήνων τεχνοκριτικών. Συγκεκριμένα θα σχολιαστούν κείμενα των Προκοπίου, Βακαλό και άλλων που εμπλέκονται στην κριτική υποδοχή της Αφαίρεσης στην Ελλάδα. Ο κύκλος των μαθημάτων θα ολοκληρωθεί με μια συζήτηση πάνω στην κατάσταση της τεχνοκριτικής σήμερα.

Διδάσκων με ανάθεση: Κώστας Ιωαννίδης, λέκτορας στο Τμήμα ΠΤΕΤ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV

Η αρχιτεκτονική του Νεοκλασικισμού – Ο πλουραλισμός του 19ου αιώνα και οι νέες τυπολογίες

Αναλύονται οι αιτίες και τα κίνητρα γέννησης του νεοκλασικισμού στις χώρες της Ευρώπης και κυρίως στην Αγγλία, τη Γαλλία, την Ιταλία και τη Γερμανία (K.F. Schinkel, Leo von Klenze), στο πλαίσιο του πολιτισμικού διακυβέυματος του Διαφωτισμού (J.J. Winckelmann) και των τεχνικών κατακτήσεων της βιομηχανικής επανάστασης. Σχολιάζεται επίσης ο ελληνικός νεοκλασικισμός και η συμβολή των ξένων αρχιτεκτόνων. Οι Arts & Crafts του William Morris συσχετίζονται με την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής ως και τη δεκαετία του 1920.

Οι εκλεκτικισμοί του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα συμβιώνουν με τις πολεοδομικές μεταμορφώσεις των ευρωπαϊκών πρωτευουσών και εισάγουν στο ποικιλότροπο φαινόμενο της Αρ Νουβώ (V. Horta, H. Guimard, C.R. Mackintosh, O. Wagner, J. Olbrich, J. Hoffmann, G. Sommaruga), της αρχιτεκτονικής της ευρωπαϊκής αστικής τάξης που δύνει μόλις με την έναρξη του Α΄ παγκόσμιου πολέμου (1914). Στο Νέο Κόσμο καταγράφεται η εμπειρία της Σχολής του Σικάγου, η ραγδαία εξέλιξη της αμερικανικής αρχιτεκτονικής και η συμβολή των Louis Sullivan και Frank Lloyd Wright μέχρι το ταξίδι του τελευταίου στην Ευρώπη (1910) και την αποφασιστική επιρροή του στην αρχιτεκτονική της Γηραιάς Ηπείρου.

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ III (*)

Αρχιτεκτονική των Νέων Χρόνων. Από την Αναγέννηση έως και το 19ο αι.

Η Αναγέννηση στην Ιταλία. Η πρώιμη Αναγέννηση. Οι νέες ιδέες για την αρχιτεκτονική και την πόλη και τα πρότυπα της Αρχαιότητας. Η Προοπτική. Οι πραγματείες. Η κλασική Αναγέννηση και η κρίση του 16ου αι. Η Μεταρρύθμιση και ο Μανιερισμός. Η διάδοση της Αναγέννησης στην υπόλοιπη Ευρώπη. Το Μπαρόκ στην Ιταλία. Η Αντιμεταρρύθμιση. Η πολεοδομία του Μπαρόκ. Διάδοση του Μπαρόκ στον υπόλοιπο κόσμο. Αρχιτεκτονική και διακόσμηση του Ροκοκό. Ο Διαφωτισμός και η αρχή του Κλασικισμού.

Η πόλη της Βιομηχανικής Επανάστασης. Ο «μακρύς» (1750-1914) 19ος αι. Τα ιστορικά στυλ (κλασικισμός, ρομαντισμός, ιστορισμός, εκλεκτικισμός) και ο ελληνικός 19ος αι. Ο Τζ. Ράσκιν, ο Γ. Μόρις και το κίνημα των Arts & Crafts. Οι νέες ανάγκες, τα νέα υλικά και τα έργα των μηχανικών.

(*) Το μάθημα είναι υποχρεωτικό στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών. Η παραπάνω ύλη αντιστοιχεί στην ύλη των μαθημάτων *Ιστορία της Αρχιτεκτονικής III* και *IV* του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

5. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ IV

Διδάσκονται η Αγγλική και η Γαλλική Γλώσσα. Η συνολική ανάλυση του μαθήματος έγινε στην ενότητα Ξένη Γλώσσα I.

Αγγλική γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Βάρα

Γαλλική γλώσσα

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρίνα Λεοντάρη

ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α', Β', Γ' ΚΑΙ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ Ι

Ρομαντισμός – Ρεαλισμός – Νατουραλισμός

Εισαγωγικό μάθημα μύησης στις βασικές τάσεις, τα ρεύματα και τους προβληματισμούς των λογοτεχνικών παραδόσεων της ευρωπαϊκής ηπείρου από τα μέσα του 18ου ως τα τέλη του 19ου αιώνα. Κατά κύριο λόγο θα εστιάσουμε την προσοχή μας στα ρεύματα του ρομαντισμού, του ρεαλισμού και του νατουραλισμού από τις πρώιμες εκφράσεις τους έως τις όψιμες εκδηλώσεις τους στις βασικές ευρωπαϊκές χώρες (Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ρωσία κ.ά.). Θα προσεγγίσουμε το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό αντιπροσωπευτικών κειμένων από τις ελληνικές τους μεταφράσεις ώστε να εξοικειωθούμε με τα έργα αυτά. Θα υπάρχει η δυνατότητα προαιρετικών εργασιών καθώς και παρουσίασης των εργασιών αυτών στην τάξη, διαλέξεις για την τέχνη της αντίστοιχης περιόδου, καθώς και οπτικοακουστικό υλικό συναφές προς το περιεχόμενο του μαθήματος.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Έλενα Αναστασάκη

2. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ Ι

Το εργαστηριακό μάθημα «Μύηση στην Εικαστική Γλώσσα» εισάγει τους φοιτητές στις έννοιες των στοιχείων που συγκροτούν την εικαστική γλώσσα με σειρά προβολών, όπου τα στοιχεία αυτά αναλύονται αυτόνομα αλλά και σε σχέση με τα εικαστικά έργα. Με σειρά πρακτικών ασκήσεων, στις οποίες δεν εμπλέκονται φυσικές δεξιότητες (κλίση ή ταλέντο), επιχειρείται η απόκτηση εμπειρίας επάνω στις σχέσεις, τις τεχνικές και τα υλικά. Έτσι προσφέρεται στους φοιτητές η δυνατότητα να προσεγγίζουν ουσιαστικότερα το αντικείμενο της σπουδής τους, δηλαδή το έργο τέχνης.

Διδάσκουσα: Τίτκα Σάλλα, αναπληρώτρια καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Το μάθημα έχει διπλό στόχο: αφ' ενός την εισαγωγή στην ιστορία, θεωρία και μέθοδο της κοινωνικής και πολιτισμικής ανθρωπολογίας και αφ' ετέρου την προσέγγιση ζητημάτων ανθρωπολογίας και εικαστικών τεχνών, με έμφαση στη λεγόμενη «πρωτόγονη τέχνη» και γενικά στις ανθρωπολογικές θεωρήσεις της τέχνης ως τη δεκαετία του 1970 περίπου. Πραγματευόμαστε βασικές έννοιες της ανθρωπολογίας («πολιτισμός», «κοινωνία», «ανταλλαγή» κ.ά.) και αναφερόμαστε σε ζητήματα «επιτόπιας έρευνας» με βάση παραδείγματα από την ιστορία που

αναδεικνύουν διαρκείς διαπλοκές και αλληλοσυσχετισμούς μεταξύ τέχνης και ανθρωπολογίας. Η αντιμετώπιση του «άλλου» ως μακρινού, «εξωτικού» και «πρωτόγονου» στα συμφραζόμενα της αποικιοκρατίας προσφέρει μια σειρά από παρόμοιες περιπτώσεις προς συζήτηση. Επίσης, ανατρέχουμε σε σημαντικές θεωρίες ανθρωπολόγων (Boas, Malinowski, Durkheim, Mauss κ.ά.) που επηρέασαν τις εξελίξεις στην ανθρωπολογία και έδωσαν βασικές κατευθύνσεις στην ανθρωπολογική προσέγγιση της τέχνης.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ελπίδα Ρίκου

4. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Η Κοινωνιολογία της Τέχνης είναι μια σχετικά νέα επιστήμη που διαμορφώθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '60 με την καθοριστική συμβολή της Γαλλίδας ιστορικού Raymonde Moulin. Πεδίο έρευνας της Κοινωνιολογίας της Τέχνης είναι η διαμόρφωση των καλλιτεχνικών αξιών μέσα από τη σχέση του καλλιτέχνη και της καλλιτεχνικής παραγωγής με τους ισχύοντες θεσμούς, την εκάστοτε πελατεία και, κυρίως, με τις υπάρχουσες μορφές αγοράς και διακίνησης των καλλιτεχνικών και πολιτισμικών προϊόντων. Η Κοινωνιολογία της Τέχνης, προκειμένου να ανταποκριθεί στις σύνθετες αναζητήσεις του ερευνητικού της πεδίου (ιδίως μετά το φαινόμενο της πολυπολιτισμικότητας, της παγκοσμιοποίησης και της κυριαρχίας των σύγχρονων τεχνολογιών), διευρύνει τα γνωσιολογικά της όρια, αξιοποιώντας πληροφορίες από το χώρο και άλλων επιστημών, όπως οι Οικονομικές Επιστήμες, το Δίκαιο, η Ανθρωπολογία, η Θεατρολογία και η Θρησκευολογία. Στο πλαίσιο του μαθήματος διερευνώνται τα εξής θέματα: Το status των εικαστικών δημιουργών κατά την ιταλική Αναγέννηση. Οι πόλεις, η κοινωνική διάρθρωση και η συντεχνιακή οργάνωση. Η κοινωνική προέλευση των καλλιτεχνών, η εκπαίδευσή τους σε εργαστήρια, οι επαγγελματικές τους συσπειρώσεις, παραγγελιοδότες και συμβόλαια ανάθεσης έργων. Θεσμοί και καλλιτέχνες στην εποχή του Μπαρόκ και μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα. Τέλος, αναλύονται θέματα που αφορούν στην ελευθερία της τέχνης ως δικαϊκού θεσμού, με αναφορά σε νομολογιακά δεδομένα, σε μια προσπάθεια ανεύρεσης της αλληλεπίδρασης μεταξύ του σχετικού βιοτικού και νομικού πεδίου.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Μόσχου
Συνεπικουρία μαθήματος (ως εξωτερική συνεργάτις): Μαρία Χατζή

5. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ Ι

Τι είναι τα Νέα Μέσα; Πώς τα Νέα Μέσα διαφοροποιούνται από τα παλιά και πώς εντάσσονται στη μη γραμμική ιστορία των μέσων της επικοινωνίας; Ποια η επίδραση της νέας τεχνολογίας στην οργάνωση της γνώσης, της επικοινωνίας

Επίσκεψη στο Εργαστήριο «Σχέδιο γυμνού»
στο πλαίσιο του μαθήματος «Παρακολούθηση
Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου»

και της εμπειρίας; Πώς η τέχνη οικειοποιείται τις νέες τεχνολογίες και ποιες οι μεταβολές στο καθεστώς της τέχνης από τη σύζευξη αυτή; Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που τίγονται κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Θα εξετάσουμε τη μετάβαση από τις τεχνολογίες της μηχανικής αναπαραγωγής (φωτογραφία, κινηματογράφος) στις τεχνολογίες μετάδοσης του ηλεκτρονικού σήματος (video) και από εκεί στην ψηφιακή τεχνολογία.

Διδάσκων με ανάθεση: Μάνθος Σαντοριναίος, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ

6. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο κινηματογράφος ξεκίνησε ως πείραμα των επιστημόνων του 19ου αιώνα, για να αναδειχθεί σύντομα ως το δημοφιλέστερο μέσο ψυχαγωγίας αλλά και ως η τέχνη του 20ού αιώνα. Οι καινοτομίες χαρακτήρισαν την πορεία του μετά την επίτευξη της κινούμενης εικόνας. Τα αρχικά μονόλεπτα φιλμάρια με αξιοπερίεργα ή κωμικά θέματα εξελίχθηκαν σε μεγάλου μήκους ταινίες. Οι κινηματογραφιστές εκμεταλλεύτηκαν πρόσφορες κατακτήσεις των άλλων τεχνών: ιστορικά, θεατρικά και μυθιστορηματικά κείμενα χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές για τα σενάρια, η μουσική συνόδευε τις προβολές κάνοντας το θέαμα πιο ελκυστικό, η ζωγραφική επηρέασε τη σύνθεση των πλάνων. Η νέα τέχνη, φτηνή και προσιτή στο κοινό κάθε μορφωτικού και οικονομικού επιπέδου, αναπτύχθηκε σε ποικιλία ειδών και διαδόθηκε παγκοσμίως. Μέσα σε μια τριακονταετία ο βωβός κινηματογράφος έγινε ομιλών, το Χόλυγουντ κατέλαβε την πρώτη θέση στην παγκόσμια παραγωγή και επέβαλε τις αρχές της κλασικής κινηματογραφικής αφήγησης. Τα είδη (δράμα, κωμωδία, ταινίες εποχής, τρόμου, γουέστερν κλπ.) αποτέλεσαν την έκφραση της «βιομηχανικής τάσης», ενώ οι πειραματισμοί, με πιο αναγνωρισμένο εκπρόσωπο τον Σεργκέι Αϊζενστάιν, συνδέθηκαν με την «καλλιτεχνική τάση». Οι εθνικές κινηματογραφίες κινήθηκαν η καθεμιά με τους δικούς της ρυθμούς μέσα στις τοπικές ιστορικές ιδιαιτερότητες. Ο κινηματογράφος διασταυρώθηκε από νωρίς με την κριτική, που επίμονα τον υποστήριξε όσο και τον κατηγόρησε, ως μορφή τέχνης, και αποτέλεσε, από τη δεκαετία του 1970 και μετά, αγαπημένο αντικείμενο της θεωρίας.

Υπεύθυνος μαθήματος: Γεώργιος Ξηροπαΐδης, καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης
Εξωτερική συνεργασία: Ρέα Βαλντέν

7. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ II

Μοντερνισμός - Πρωτοπορία

Εισαγωγικό μάθημα μύησης στις βασικές τάσεις, τα ρεύματα και τους προβληματισμούς των λογοτεχνικών παραδόσεων της ευρωπαϊκής ηπείρου από τα τέλη του 19ου αιώνα ως τα μέσα του 20ού. Κατά κύριο λόγο θα εστιάσουμε στο πολυδιάστατο κίνημα του μοντερνισμού από τις πρώιμες εκφράσεις του τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα ως τις όψιμες εκδηλώσεις του στα μέσα του 20ού αιώνα στις βασικές ευρωπαϊκές χώρες (Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ρωσία κ.ά.). Θα προσεγγίσουμε το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό αντιπροσωπευτικών κειμένων από τις ελληνικές τους μεταφράσεις ώστε να εξοικειωθούμε με τα έργα αυτά. Θα υπάρχει η δυνατότητα προαιρετικών εργασιών και παρουσιάσεων των εργασιών στην τάξη, διαλέξεις για την τέχνη της αντίστοιχης περιόδου, καθώς και οπτικοακουστικό υλικό συναφές προς το περιεχόμενο του μαθήματος.

Διδάσκουσα: Σοφία Ντενίσση, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

8. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ II

Η ανάλυση του μαθήματος έγινε συνολικά στην ενότητα του μαθήματος Παρακολούθηση Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου I.

Διδάσκουσα: Τίτικα Σάλλα, αναπληρώτρια καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

9. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Το μάθημα επικεντρώνεται στο διάλογο ανθρωπολογίας και εικαστικών τεχνών, όπως διαμορφώνεται κυρίως από τη δεκαετία του 1970 και μετά. Εμβαθύνουμε σε βασικές θεωρητικές συνιστώσες της ανθρωπολογικής προοπτικής (δομισμός, συμβολική και ερμηνευτική ανθρωπολογία) και αναλύουμε τις προσεγγίσεις της τέχνης που θεμελιώνουν. Συζητάμε ορισμένες τάσεις στο εσωτερικό της ανθρωπολογίας («πολιτισμική κριτική»), όπου η έμφαση στον αναστοχασμό οδήγησε, μεταξύ άλλων, στον επαναπροσδιορισμό των σχέσεων της με την τέχνη (τη «Δυτική» τέχνη ειδικότερα). Η σύγχρονη Αμφορίτινα τέχνη και η λεγόμενη «εθνογραφική στροφή» στις εικαστικές τέχνες της δεκαετίας του '90 είναι παραδείγματα που μας βοηθούν να κατανοήσουμε διαφορετικές όψεις των σχέσεων αυτών. Εντέλει, εξετάζουμε ανθρωπολογικές προσεγγίσεις της τέχνης (όπως αυτή του Gell κ.ά.), καθώς και πεδία έρευνας (που αφορούν την ενσωμάτωση, τις επιτελέσεις, τον υλικό πολιτισμό κ.ά.) που ανοίγουν νέες προοπτικές στο διάλογο σύγχρονης τέχνης και ανθρωπολογίας.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ελπίδα Ρίκου

10. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Στο πλαίσιο του μαθήματος διερευνώνται τα εξής θέματα: Η Γαλλική Επανάσταση ως απαρχή μιας ριζικής διαφοροποίησης του status του καλλιτέχνη. Από το Νεοκλασικισμό στην εποχή του Ρομαντισμού. Η κοινωνική και επαγγελματική θέση του καλλιτέχνη κατά το 19ο αιώνα. Το ιστορικό ίδρυσης της γαλλικής Ακαδημίας, ο ρόλος και οι δικαιοδοσίες της στον καλλιτεχνικό χώρο μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα. Η άνοδος της αστικής τάξης και η διαμόρφωση νέων πελατειακών σχέσεων καλλιτεχνών-αγοραστικού κοινού. Η «avant-garde», τα κινήματα του Μοντερνισμού και η κοινωνική θέση του καλλιτέχνη. Πολιτισμός και τέχνη στη μεταβιομηχανική κοινωνία της Δύσης. Το άνοιγμα της αγοράς της τέχνης και η διαμόρφωση του κόσμου της τέχνης στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Πολιτιστική πολιτική και θεσμοί στην Ελλάδα στο τέλος του 20ού αιώνα. Τέλος, αναλύονται θέματα που αφορούν στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και το status του καλλιτέχνη στη σύγχρονη εποχή και αγορά έργων τέχνης, με αναφορά στις επιμέρους εξουσίες του εικαστικού δημιουργού, όπως αυτές εξειδικεύονται στο πλαίσιο της σχετικής νομοθεσίας.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Μαρία Μόσχου
Συνεπικουρία μαθήματος (ως εξωτερική συνεργάτις): Μαρία Χατζή

11. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ II

Έχοντας νομιμοποιηθεί ως καλλιτεχνικό μέσο από το Fluxus και τις δράσεις καλλιτεχνών όπως ο Nam June Paik και ο Wolf Vostell, το βίντεο λειτουργεί ως καταλύτης για τη σύγχρονη τέχνη μετά τη διάδοση της φορητής κάμερας στα μέσα της δεκαετίας του 1960. Η ηλεκτρονική εικόνα προσκαλεί τον θεατή σε μια νέα μορφή συμμετοχικής τέχνης που επαναπροσδιορίζει τα όρια μεταξύ παρουσίας και απουσίας, ιδιωτικού και δημόσιου χώρου, παρελθόντος και παρόντος χρόνου. Το παρόν μάθημα επικεντρώνεται στις πρώτες χρήσεις του βίντεο με παράλληλη έμφαση στους πειραματισμούς πρωτοπόρων όπως ο Gerry Schum για μια δημιουργική χρήση του τηλεοπτικού μέσου. Η ανάλυσή μας βασίζεται στο πρώιμο έργο καλλιτεχνών όπως ο Bruce Nauman, ο Klaus Rinke και ο Vito Acconci, στις θεωρητικές προσεγγίσεις περιοδικών που παρείχαν σημαντική στήριξη στην τέχνη του βίντεο, όπως το *Afterimage* και το *Avalanche*, αλλά και σε καθοριστικά για την ιστορία του νέου αυτού μέσου εκθεσιακά γεγονότα, όπως η Documenta VI του 1977 στο Κάσελ.

Διδάσκων με ανάθεση: Μάνθος Σαντοριναίος, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ

12. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Το μάθημα περιλαμβάνει μια επισκόπηση της πορείας διαμόρφωσης του ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου κατά τον 20ό αιώνα, από την εμφάνιση των πρώτων σκηνικών νεωτερικών κινήματων και την ανάρρηση του σκηνοθέτη από το θίασο του Σαξ-Μάινιγκεν (ca 1875) μέχρι την καθιέρωση της νεωτερικότητας και τη μετακίνηση του αιτήματος της ανανέωσης στο πεδίο της μετανεωτερικότητας (μετά το 1968). Στο σεμινάριο εξετάζονται τα κύρια αισθητικά ρεύματα του αιώνα, οι σημαντικότεροι συντελεστές του θεάτρου (συγγραφείς, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι), όπως και μερικά από τα πλέον σημαντικά ιστορικά γεγονότα που καθόρισαν γενικότερα την πορεία της σκηνικής τέχνης.

Διδάσκων με ανάθεση: Γρηγόρης Ιωαννίδης, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών

13. ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Με αφετηρία βασικά φροϋδικά κείμενα και μεταγενέστερες απόψεις σχετικά με την τέχνη, τη λογοτεχνία και το όνειρο, θα γίνει:

- Εισαγωγή στις έννοιες της παράστασης, της ερμηνευτικής κατασκευής, του ατομικού και του κοινωνικού φαντασιακού
- Διερεύνηση της δημιουργικής διαδικασίας ως δραστηριότητας μετασχηματισμού των ενορμήσεων και ανάδυσης νέων μορφών παράστασης
- Μελέτη των ορίων της ψυχαναλυτικής προσέγγισης στην κατανόηση της πραγμάτωσης του έργου τέχνης.

Ε΄ ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Με αφετηρία το κίνημα του ιμπρεσιονισμού εξετάζονται τα καλλιτεχνικά φαινόμενα του τέλους του 19ου και των πρώτων δεκαετιών του 20ού αιώνα στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Η κατανόηση των καλλιτεχνικών τάσεων αυτής της περιόδου επιχειρείται με κεντρικό άξονα την ανάλυση των φαινομένων της εκβιομηχάνισης και της αστικοποίησης, ενώ δίνεται ειδική έμφαση στις συνθήκες συγκρότησης των καλλιτεχνικών ομάδων της ιστορικής πρωτοπορίας.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ασημίνα Κανιάρη

2. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Το μάθημα καλύπτει μια περίοδο που ξεκινά από την Αναγέννηση και φτάνει μέχρι τον 19ο αιώνα. Η εξέταση δεν γίνεται μόνο γραμμικά (από τα παλιότερα κείμενα προς τα μεταγενέστερα) αλλά και υπό το φως της ανάγνωσης των εκάστοτε κειμένων από νεότερους συγγραφείς. Με τη μέθοδο αυτή θα διαβαστούν συγγραφείς του 15ου και 16ου αιώνα όπως οι Alberti, Castiglione, Leonardo, Vasari, Dolce, Aretino κ.ά. Αντιστοίχως, θα επιχειρηθούν αναγνώσεις συγγραφέων του 17ου αιώνα όπως οι Felibien, De Piles, Gracian προκειμένου να τοποθετηθούν τα ζητήματα που θέτει η θεωρία της εποχής αλλά και υπό το πρίσμα των προσεγγίσεων σύγχρονων θεωρητικών όπως οι Deleuze και Bar μεταξύ άλλων. Σε ό,τι αφορά το 18ο αιώνα, η εξέταση θα επικεντρωθεί στους Winckelmann, Lessing, Diderot αλλά και σε κείμενα της μοντερνιστικής ορθοδοξίας που αφορούνται απ' αυτούς, όπως εκείνα των Greenberg και Fried. Με τον τρόπο αυτό τίγονται αφενός ζητήματα της θεωρίας του νεοκλασικισμού και αφετέρου μια γκάμα προβλημάτων που έχουν να κάνουν με το μοντερνισμό. Προχωρώντας προς το 19ο αιώνα, θα συζητηθεί η κριτική πρόσληψη του έργου του Friedrich από την εποχή του μέχρι σήμερα προκειμένου να αναδειχθούν ζητήματα τεχνολογικής θεωρίας και μεθόδου.

Διδάσκων με ανάθεση: Κώστας Ιωαννίδης, λέκτορας στο Τμήμα ΠΤΕΤ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ V

Οι ευρωπαϊκές ιστορικές πρωτοπορίες και το μοντέρνο κίνημα

Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών πρωτοποριών (γερμανικός εξπρεσιονισμός: B. Taut, ιταλικός φουτουρισμός: A. Sant'Elia,

ολλανδικός νεοπλαστικισμός: G. Rietveld, ρωσικός κονστρουκτιβισμός: Κ. Melnikon, τσεχοσλοβάκικος κυβισμός: J. Chochol) και στον τρόπο με τον οποίο οι πρωτοπορίες συμβάλλουν στην υπόθεση της γέννησης της «νέας αρχιτεκτονικής» στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1920. Σχολιάζεται η φύση του Μοντέρνου, καταρχάς ως αποφασιστικού παράγοντα για τη μεταπολεμική ανοικοδόμηση, καθώς δίνει έμφαση στην κοινωνική κατοικία από το 1919 και μετά. Αναλύονται ζητήματα όπως η σχολή του Μπάουχαους στο πλαίσιο της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης, οι μεγάλες ευρωπαϊκές εκθέσεις αρχιτεκτονικής της δεκαετίας του 1920, τα Διεθνή Συνέδρια Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής, καθώς και το έργο των διακεκριμένων αρχιτεκτόνων της εποχής (Mies van der Rohe, Walter Gropius, Le Corbusier, Erich Mendelsohn, J.J.P. Oud, Giuseppe Terragni κ.ά.). Περιγράφεται επίσης το φαινόμενο του ελληνικού μοντέρνου κινήματος και των πρωταγωνιστών του (Μητσάκης, Καραντινός, Παναγιωτάκος κ.ά.). Σχολιάζεται η μεταλλαγή της μοντέρνας αρχιτεκτονικής στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1920 στο «International style» της δεκαετίας του 1930, καθώς και η κρίση του Μοντέρνου πριν το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Γίνεται αναφορά στον καθεστωτικό κλασικισμό των δικτατοριών της δεκαετίας του 1930 (Γερμανία, Ιταλία, Ρωσία).

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV (*)

Μοντέρνα και Σύγχρονη Αρχιτεκτονική. Από τον 20ό στον 21ο αι.

Ο Λ. Σάλλιβαν και η Σχολή του Σικάγου. Το έργο του Φ. Λ. Ράιτ. Η Αρ Νουβώ. Κινήματα και μανιφέστα του 20ού αι. Η βιομηχανική πόλη του Τ. Γκαρνιέ. Η Σχολή της Βιέννης και ο Α. Λόος. Το σιδηρομετόν και ο Ω. Περρέ. Ο Π. Μπέρνερς και ο γερμανικός Σύνδεσμος (D. Werkbund). Το βιομηχανικό σχέδιο, ο Β. Γκρόπιους και το Μπάουχαους. Ο Εξπρεσιονισμός. Μης βαν ντερ Ρόε. Ο Λεκορμπυζιέ και το Νέο Πνεύμα (Esprit Nouveau). Η κατοικία και η πολεοδομία. Τα CIAM. Διαμόρφωση και ακμή του Μοντέρνου κινήματος. Η αρχιτεκτονική των ολοκληρωτικών καθεστώτων. Η Μοντέρνα αρχιτεκτονική στην Ελλάδα. Η μεταπολεμική αρχιτεκτονική στην Ευρώπη και στον κόσμο. Το μεταπολεμικό έργο των τεσσάρων δασκάλων. Η ανάδυση της τοπικότητας. Α. Άαλτο. Η αμφισβήτηση του Μοντέρνου κινήματος. Λ. Καν. Μεταπολεμικά κινήματα (Team X, Archigram, στρουκτουραλισμός, High-Tech). Η αρχιτεκτονική της πόλης. Α. Ρόσι. Μεταμοντέρνες και άλλες τάσεις. Η μεταβιομηχανική πόλη. Η μεταπολεμική αρχιτεκτονική στην Ελλάδα.

(*) Το μάθημα είναι υποχρεωτικό στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών. Η παραπάνω ύλη αντιστοιχεί στην ύλη των μαθημάτων **Ιστορία της Αρχιτεκτονικής V** και **VI** του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Με το μάθημα αυτό ολοκληρώνεται η ύλη της Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής στο Τμήμα αυτό.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

4. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ Ι

Το μάθημα εξετάζει κριτικά το μουσείο ως θεσμό της νεωτερικότητας. Στόχος είναι να τεθούν ερωτήματα γύρω από αντιλήψεις και λειτουργίες του μουσείου που θεωρούμε δεδομένες, όπως για παράδειγμα την ταξινόμηση των συλλογών και κατά συνέπεια την παρουσίαση των εκθέσεων χρονολογικά και τυπολογικά, το ρόλο του επιμελητή, την ιδέα του μουσείου ως ναού, τα υπερβολικά θεωρητικά κείμενα, τις ομάδες κοινού που επισκέπτονται τα μουσεία, την έκρηξη της «ψυχαγωγικής εκπαίδευσης» (edutainment). Συνδυάζει διαλέξεις και επισκέψεις, συναντήσεις με υπεύθυνους τμημάτων και ενθαρρύνει τη μελέτη σχετικών κειμένων, τα οποία στη συνέχεια συζητούμε όλοι μαζί. Οι εξετάσεις είναι γραπτές.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ντέλια Τζωρτζάκη

5. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Η Εκπαιδευτική Εκδρομή πραγματοποιείται συνοδεία μελών ΔΕΠ και έχει ως στόχο τη συμπλήρωση των γνώσεων των φοιτητών με την άμεση επαφή τους με σημαντικά μνημεία και έργα τέχνης της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΣΤ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΙ

Εξετάζονται τα καλλιτεχνικά φαινόμενα του μεσοπολέμου και της πρώτης μεταπολεμικής δεκαετίας στη Δυτική Ευρώπη και στις ΗΠΑ εντός του ιστορικού πλαισίου της ανόδου των ολοκληρωτικών καθεστώτων από τη μια και της έναρξης της περιόδου του Ψυχρού Πολέμου απ' την άλλη. Επιχειρείται επίσης ο συνολικός προσδιορισμός των χαρακτηριστικών της νεωτερικότητας σε σχέση με τις ιστορικές εξελίξεις των επόμενων μεταπολεμικών δεκαετιών.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ασημίνα Κανιάρη

2. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Νεοελληνική τέχνη αποκαλούμε, σε γενικές γραμμές, τη μορφή τέχνης που επικρατεί στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Πρόκειται για μια διαδικασία η οποία συνίσταται στην εγκατάλειψη της βυζαντινής αφαιρετικής παράδοσης (μεταβυζαντινή τέχνη) και στην υιοθέτηση της αναγεννησιακής νατουραλιστικής παράδοσης. Εμφανίζεται σχηματικά με δύο «Σχολές», την Επτανησιακή –ήδη από τον 18ο αιώνα– και τη Σχολή του Μονάχου, καθώς και διάφορους άλλους καλλιτέχνες οι οποίοι δεν εντάσσονται στις δύο αυτές σχηματικές ταξινομήσεις.

Το πρώτο μισό του 20ού αιώνα οι έλληνες καλλιτέχνες αρχίζουν να στρέφονται στο Παρίσι, του οποίου οι επιρροές θα παραμείνουν κυρίαρχες όλο αυτό το διάστημα, παράλληλα όμως και με κάποιες γερμανικές επιρροές, ιδιαίτερα σημαντικές. Πραγματοποιείται εν ολίγοις η επαφή με τα ευρωπαϊκά μοντερνικά κινήματα και διαμορφώνεται έτσι σταδιακά ένας ελληνικός μοντερνισμός, ο οποίος, μέσω της αναζήτησης της ελληνικότητας, προσπαθεί να συνδυάσει το καινούργιο με την ελληνική παράδοση.

Διδάσκων: Ανδρέας Ιωαννίδης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

3. ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΙ

Στη σειρά αυτή μαθημάτων θα συζητηθούν κείμενα της περιόδου που εκτείνεται από τις αρχές του 19ου αιώνα μέχρι την εποχή μας. Θα μας απασχολήσουν γραπτά με ερμηνευτικό, μεθοδολογικό χαρακτήρα αλλά και γραπτά δεοντολογικού χαρακτήρα (π.χ. μανιφέστα καλλιτεχνών ή θεωρίες καλλιτεχνών περί της Αφαίρεσης). Η γερμανόφωνη παράδοση της ιστορίας της τέχνης θα αποτελέσει αφετηρία για

Εκπαιδευτική εκδρομή στο πλαίσιο του
Προγράμματος «Στυμφαλία Project» (σε
συνεργασία με το Τμήμα Εικαστικών Τεχνών και
το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Πειραιώς)

συζήτηση εννοιών όπως *Kunstwollen*, *Weltanschauung* σε κείμενα των Riegl, Warburg, Panofsky. Οι θεωρίες γύρω από την Αφαίρεση (Kandinsky, Klee, Malevich Mondrian) αλλά και οι ιδιαίτερα επιδραστικές απόψεις του Worringer θα αποτελέσουν ένα κεντρικό σημείο προβληματισμού. Η σχετική συζήτηση θα ολοκληρωθεί μέσα από κείμενα των Greenberg και Fried, με τα οποία θα ανοίξει ο επόμενος κύκλος προβληματισμού πάνω στο θέμα της κριτικής του μινιμαλισμού και της κρίσης του μοντερνισμού κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960. Η στροφή προς τη μελέτη της τέχνης ως γλωσσικού φαινομένου μάς οδηγεί στην εννοιολογική τέχνη και στα σχετικά κείμενα (Kosuth, Le Witt κ.ά.). Οι απόπειρες να αμφισβητηθούν τα όρια μεταξύ τέχνης και ζωής και η θεωρητική τεκμηρίωση των σχετικών προσπαθειών είναι ένα ακόμη ζήτημα που ανακύπτει την ίδια περίοδο. Τα κείμενα του Kargow παρουσιάζουν εδώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το μάθημα θα κλείσει με μια επισκόπηση πρόσφατων θεωρητικών εγχειρημάτων.

Διδάσκων με ανάθεση: Κώστας Ιωαννίδης, λέκτορας στο Τμήμα ΠΤΕΤ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ VI 1945-2008

Από την ανοικοδόμηση της αρχιτεκτονικής στη μορφοποίηση της μετάπολης
Αναλύεται η διεθνής πορεία και το τέλος των CIAM και της αρχιτεκτονικής του μοντέρνου κινήματος, το ύστερο έργο των προπολεμικών δασκάλων (Le Corbusier, Gropius, Mies αλλά και Wright) καθώς και το μοναδικό φαινόμενο της αρχιτεκτονικής του Louis Kahn. Σχολιάζεται η ανάδυση των πρωτοποριών από τα τέλη της δεκαετίας του 1950 και μετά (Μεταβολισμός), τα ριζοσπαστικά κινήματα του 1960 (Archigram, ολλανδικός στρουκτουραλισμός, μεταμοντερνισμός, Tendenza, Radicals κ.ά.), καθώς και η πλούσια θεωρητική παραγωγή της περιόδου. Δίνεται έμφαση στην αρχιτεκτονική του επιλεγόμενου «τρίτου κόσμου» και τον Τοπικισμό, στον αρχιτεκτονικό πλουραλισμό της δεκαετίας του 1970, στα κίνητρα του μεταμοντέρνου και τον κλασικιστικό εκλεκτικισμό, στην αρχιτεκτονική της υψηλής τεχνολογίας. Σχολιάζεται το τελευταίο «κίνημα» του 20ού αιώνα, η αρχιτεκτονική της αποδόμησης και το έργο των πρωταγωνιστών του. Αναλύεται επίσης το έργο των διαφορετικών γενεών σύγχρονων αρχιτεκτόνων (O.M. Ungers, H. Hollein, Coop Himmelblau, R. Piano, R. Rogers, N. Foster, M. Botta, R. Moneo, S. Fehn, A. Natalini, A. Siza Vieira, J. Nouvel, OMA, Mecanoo, J. Coenen, T. Ando κ.ά.). Σχολιάζεται η μεταβιομηχανική συνθήκη και οι προοπτικές της αρχιτεκτονικής στη διάρκεια και μετά την κρίση της πρώτης δεκαετίας του 21ου αιώνα.

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ IV (*) *Μοντέρνα και Σύγχρονη Αρχιτεκτονική. Από τον 20ό στον 21ο αι.*

Ο Λ. Σάλλιβαν και η Σχολή του Σικάγου. Το έργο του Φ. Λ. Ράιτ. Η Αρ Νουβώ. Κινήματα και μανιφέστα του 20ού αι. Η βιομηχανική πόλη του Τ. Γκαρνιέ. Η Σχολή της Βιέννης και ο Α. Λόος. Το σιδηρομετόν και ο Ω. Περρέ. Ο Π. Μπέρνερς και ο γερμανικός Σύνδεσμος (D. Werkbund). Το βιομηχανικό σχέδιο, ο Β. Γκρόπιους και το Μπάουχαους. Ο Εξπρεσιονισμός. Μης βαν ντερ Ρόε. Ο Λεκορμπυζιέ και το Νέο Πνεύμα (Esprit Nouveau). Η κατοικία και η πολεοδομία. Τα CIAM. Διαμόρφωση και ακμή του Μοντέρνου κινήματος. Η αρχιτεκτονική των ολοκληρωτικών καθεστώτων. Η Μοντέρνα αρχιτεκτονική στην Ελλάδα. Η μεταπολεμική αρχιτεκτονική στην Ευρώπη και στον κόσμο. Το μεταπολεμικό έργο των τεσσάρων δασκάλων. Η ανάδυση της τοπικότητας. Α. Άαλτο. Η αμφισβήτηση του Μοντέρνου κινήματος. Λ. Καν. Μεταπολεμικά κινήματα (Team X, Archigram, στρουκτουραλισμός, High-Tech). Η αρχιτεκτονική της πόλης. Α. Ρότσι. Μεταμοντέρνες και άλλες τάσεις. Η μεταβιομηχανική πόλη. Η μεταπολεμική αρχιτεκτονική στην Ελλάδα.

(*) Το μάθημα είναι υποχρεωτικό στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών. Η παραπάνω ύλη αντιστοιχεί στην ύλη των μαθημάτων **Ιστορία της Αρχιτεκτονικής V και VI** του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Με το μάθημα αυτό ολοκληρώνεται η ύλη της Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής στο Τμήμα αυτό.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

5. ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ II

Οι διαλέξεις και οι επισκέψεις στο εξάμηνο αυτό έχουν σκοπό τη μελέτη του μουσείου ως οργανισμού. Οι σπουδαστές έρχονται σε επαφή με το «παρασκήνιο» των σχετικών ιδρυμάτων και αντιλαμβάνονται τι σημαίνει πρακτικά ένα μουσείο, πώς πιστοποιείται ως τέτοιο, γνωρίζουν τις λειτουργίες της συλλογής, τεκμηρίωσης, αποθήκευσης, επικοινωνίας και κουβεντιάζουν κριτικά τις σύγχρονες τάσεις διοίκησης και διαχείρισης των μουσείων. Οι εξετάσεις είναι προφορικές και εστιάζονται στην παρουσίαση θεματικών εργασιών.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Ντέλια Τζωρτζάκη

Ζ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Εξετάζεται η τέχνη της πρώτης μεταπολεμικής περιόδου στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ υπό μια διπλή οπτική: ως «συνέχεια» (και ολοκλήρωση;) αλλά και ως «τομή» σε σχέση με τα αιτήματα της νεωτερικότητας. Στόχος η διερεύνηση των προϋποθέσεων που ορίζουν (δυνητικά) το πεδίο της σύγχρονης τέχνης ως φαινόμενο ιστορικά διακριτό από τη νεωτερικότητα.

Διδάσκων: Νίκος Δασκαλοθανάσης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

2. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Η επιστημονικότητα της Παιδαγωγικής. Το φαινόμενο της αγωγής. Παράγοντες και μέσα αγωγής. Σκοπός της αγωγής. Νεώτερα και σύγχρονα παιδαγωγικά και διδακτικά συστήματα. Σύγχρονες τάσεις της Αγωγής.

Διδάσκουσα με ανάθεση: Μαρίζα Φουντοπούλου, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. του Πανεπιστημίου Αθηνών

3. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Το μάθημα ασχολείται με μεγάλες περιόδους, εξετάζοντας τα αναπαραστατικά τους συστήματα, ως εξής:

- α. Αίγυπτος
- β. Ελληνική αρχαιότητα
- γ. Μεσαίωνας
- δ. Αναγέννηση
- ε. Μοντερνισμός
- στ. Σύγχρονη Τέχνη

Το μάθημα αποσκοπεί στο να γίνει κατανοητό από τον διδασκόμενο ότι κάθε εικαστική φόρμα αντιστοιχεί και σε έναν τρόπο με τον οποίο βλέπει τον εαυτό του και τον κόσμο, ως ατομικό και ως συλλογικό υποκείμενο ταυτόχρονα.

Διδάσκων: Ανδρέας Ιωαννίδης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

Στο μάθημα αντιμετωπίζονται ειδικά ερευνητικά, μεθοδολογικά και ιστοριογραφικά προβλήματα έτσι ώστε οι φοιτητές να έρθουν σε επαφή με συγκεκριμένα ζητήματα που θέτει η Ιστορία της Τέχνης ως επιμέρους γνωστικό πεδίο.

Τα Βυζαντινά ψηφιδωτά, με την πολυτέλεια των υλικών τους, την τεχνική τους αρτιότητα και την ιδιαίτερη αισθητική τους, αποτελούν αναμφίβολα την εντυπωσιακότερη και πλέον αντιπροσωπευτική έκφραση της Βυζαντινής καλαισθησίας και πνευματικότητας στο χώρο της μνημειακής ζωγραφικής. Πολυδάπανα και χρονοβόρα στην εκτέλεσή τους, πρόκειται για έργα τη χρηματοδότηση των οποίων αναλάμβαναν οι αυτοκράτορες και οι υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι της κρατικής και εκκλησιαστικής ιεραρχίας. Στόχος του μαθήματος είναι να εξετάσει την εξέλιξη του μέσου αυτού ζωγραφικής από τους χρόνους της Ύψτερης Αρχαιότητας (4ος αιώνας) έως τους τελευταίους αιώνες της Βυζαντινής κυριαρχίας (14ος αιώνας) στον ευρύτερο χώρο του ανατολικού τμήματος της Μεσογειακής λεκάνης.

Διδάσκουσα: Καλλιρρόη Λινάρδου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

5. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ Ι

Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα, με μελέτη επάνω σε έργα και κείμενα μετά από επίσκεψη και «αποτύπωση» της υπάρχουσας κατάστασης σε πραγματικούς χώρους (πλατείες, δρόμοι, κτηριακά συγκροτήματα κ.τ.λ.). Προσεγγίζονται οι ακόλουθοι θεματικοί άξονες: 1) Αρχιτεκτονική και Πολεοδομία ως ομόλογες κοινωνικές πρακτικές (κοινωνία και πόλη). 2) Η έννοια του δημόσιου χώρου και οι επεμβάσεις σε αυτόν (από ποιους, για ποιους και πώς). «Εξυγίανση», ανάπλαση, αλλαγή χρήσης κελύφους. 3) Ιδεολογική και παιδευτική χρήση του δημόσιου χώρου. Τα νέα μουσεία.

Το μάθημα διεξάγεται με επισκέψεις, προβολές, σχολιασμό των επισκέψεων και κειμένων της βιβλιογραφίας και σύντομη γραπτή εργασία.

Το μάθημα προσφέρεται και στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

Η΄ ΕΞΑΜΗΝΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Εδώ εξετάζονται τα καλλιτεχνικά κινήματα τα οποία αναδύονται στον δυτικό κόσμο (και τους δορυφόρους του) από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 με στόχο τον εντοπισμό των μετατοπίσεων που εντάσσουν πλέον σαφέστερα το φαινόμενο της σύγχρονης τέχνης εντός του ιστορικού ορίζοντα της εποχής μας.

Διδάσκων: Νίκος Δασκαλοθανάσης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

2. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η έννοια της μάθησης. Μάθηση και ωρίμανση. Έννοια και αρχές της ενθάρρυνσης. Η θεωρία της συμπεριφοράς. Μάθηση με δοκιμή και πλάνη. Μάθηση με υποκατάσταση. Συντελεστική μάθηση. Μορφολογική θεωρία μάθησης. Κοινωνικο-γνωστική μάθηση. Αθροιστική μάθηση. Η Ανάπτυξη (έννοια και χαρακτηριστικά). Η θεωρία της γνωστικής ανάπτυξης του J. Piaget.

Διδάσκουσα με ανάθεση: Μαρίζα Φουντοπούλου, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. του Πανεπιστημίου Αθηνών

3. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Η συνολική ανάλυση του μαθήματος έγινε στην ενότητα Διδακτική της Ιστορίας της Τέχνης I.

Διδάσκων: Ανδρέας Ιωαννίδης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II

Στο μάθημα αντιμετωπίζονται ειδικά ερευνητικά, μεθοδολογικά και ιστοριογραφικά προβλήματα έτσι ώστε οι φοιτητές να έρθουν σε επαφή με συγκεκριμένα ζητήματα που θέτει η Ιστορία της Τέχνης ως επιμέρους γνωστικό πεδίο. Σκοπός του μαθήματος αυτού είναι η εισαγωγή των φοιτητών στη μελέτη των Μεσαιωνικών εικονογραφημένων χειρογράφων και στα ιδιαίτερα προβλήματα που σχετίζονται με την κατανόσή τους. Προηγούνται εισηγήσεις εισαγωγικού χαρακτήρα και εν συνεχεία ακολουθεί η μελέτη και συζήτηση μιας

προεπιλεγμένης βιβλιογραφίας, η οποία ασχολείται με μεμονωμένα χειρόγραφα ή κατηγορίες χειρογράφων, τόσο Βυζαντινών όσο και δυτικών, και έχει διαρθρωθεί σε πέντε θεματικές ενότητες:

1. Προβλήματα μεθόδου και προσέγγισης
2. Σχέση λόγου και εικόνας
3. Η μαρτυρία των χειρογράφων για τους δημιουργούς και το αναγνωστικό κοινό τους
4. Νοηματοδότηση και ερμηνεία παραδειγμάτων ιδιόζουσας εικονογράφησης
5. Ανταλλαγές μεταξύ Ανατολής και Δύσης

Διδάσκουσα: Καλλιρρόη Λινάρδου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

5. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ II

Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα με μελέτη πάνω σε έργα και κείμενα μετά από επίσκεψη και αποτίμηση του αποτελέσματος επεμβάσεων στο δημόσιο χώρο και αποκαταστάσεων διατηρητέων κτηρίων και συνόλων. Προσεγγίζονται οι ακόλουθοι θεματικοί άξονες: 1) Οι έννοιες του μνημείου, του συνόλου και της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς. Διατήρηση, προστασία, αναστήλωση, αποκατάσταση, ένταξη (χάρτα Αθήνας, Βενετίας κ.ά. κείμενα). 2) Η βίωση του χώρου. Σχέση δημόσιου και ιδιωτικού χώρου. 3) Εικαστικές παρεμβάσεις στο δημόσιο χώρο. Ο δημόσιος χώρος στη λογοτεχνία και τον κινηματογράφο.

Το μάθημα διεξάγεται με επισκέψεις, προβολές, σχολιασμό κειμένων, συζήτηση με δημιουργούς και σύντομη γραπτή εργασία.

Το μάθημα προσφέρεται και στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών.

Διδάσκων: Ιωάννης Καρατζόγλου, επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ Ε', ΣΤ', Ζ' ΚΑΙ Η' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ Ι

Αρχιτεκτονική και πολεοδομία, ομόλογες κοινωνικές πρακτικές. Πλαίσιο και άσκηση της αρχιτεκτονικής. Η αρχιτεκτονική ως τέχνη. Οργάνωση και σύνθεση. Η διαλεκτική της σύνθεσης (ρυθμός, αρμονία, μέτρο). Η μορφή σε σχέση με τη λειτουργία, την κατασκευή και την ιδεολογία. Οπτικές διορθώσεις. Παράδοση και ανανέωση. Σχέση αρχιτεκτονικής και εικαστικών τεχνών. Αρχιτεκτονική ιστοριογραφία.

2. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ι

Η έννοια της Ευρώπης: Ιστορικές προσεγγίσεις (19ος-20ός αι.)

Ο σκοπός του μαθήματος είναι η εμβάθυνση στη νεότερη και σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία εξετάζοντας την ίδια την έννοια της Ευρώπης. Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου σηματοδότησε και το τέλος της πολιτικής διαίρεσης της Ευρώπης σε Ανατολική και Δυτική, η οποία ίσχυσε για μισό περίπου αιώνα. Ωστόσο, η έννοια της Ανατολικής Ευρώπης που αντιπαραβάλλεται σε μια νοούμενη «προηγμένη» Δυτική Ευρώπη είναι πολύ παλαιότερη· είναι αποτέλεσμα της «διανοητικής γεωγραφίας» του Διαφωτισμού. Ο στόχος του μαθήματος είναι να κατανοηθούν οι πολλαπλές διαστάσεις της έννοιας «Ευρώπη»: γεωγραφική, ιστορική, πολιτισμική, πολιτική, καθώς και οι όροι της διαμόρφωσής της σε κάθε ιστορική περίοδο.

Διδάσκουσα: Άντα Διάλλα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης

3. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ

Συνέχιση και παραπέρα διερεύνηση της γενικής θεματολογίας του μαθήματος «Ψυχαναλυτικές Προσεγγίσεις της Τέχνης».

Διδάσκουσα με ανάθεση: Λίσσυ Κανελλοπούλου, επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα ΦΠΨ του Πανεπιστημίου Αθηνών

4. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ Ι

Η ύλη του σεμιναρίου διαρθρώνεται ως εξής:
Η θεμελίωση της αισθητικής ως αυτόνομης φιλοσοφικής μάθησης: Baumgarten, Kant – Το ωραίο και το υψηλό στη φύση: Kant – Το ωραίο και το υψηλό στην τέχνη: Schiller – Η αισθητική ως φιλοσοφία της τέχνης: Schelling, Hegel – Το

τέλος της (κλασικής;) τέχνης: Hegel – Το ρομαντικό κίνημα: Schlegel, Novalis, Kleist – Η τέχνη ως βούληση για ισχύ: Nietzsche – Η προέλευση του έργου τέχνης: Heidegger, Cassirer – Αποκαθιστώντας την έννοια της μίμησης: Gadamer, Ricoeur – Η αποδόμηση της έννοιας του έργου: Benjamin, Adorno, Derrida, Lyotard – Η αναλυτική φιλοσοφία της τέχνης: Goodman – Η αισθητική θεωρία μετά το τέλος της τέχνης: Danto

Διδάσκων: Γεώργιος Ξηροπαϊδης, καθηγητής του Τμήματος Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης

5. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ Ι

Η Τέχνη και η Λογοτεχνία του ελληνικού Ρομαντισμού

Η σχέση μεταξύ λογοτεχνίας και τέχνης είναι αναμφισβήτητα ένα πεδίο ελάχιστα μελετημένο διεθνώς παρά το τεράστιο ενδιαφέρον που παρουσιάζει. Σκοπός του μαθήματος είναι να φανερωθούν οι ισχυροί δεσμοί που υπάρχουν ανάμεσα στην τέχνη και στη λογοτεχνία μιας εποχής, τα κοινά τους στοιχεία αλλά και οι διαφορές τους. Το περιεχόμενο του σεμιναρίου επιλέγεται από μια ευρεία γκάμα θεμάτων, τα οποία εξετάζουν τις σχέσεις μεταξύ των δύο πεδίων. Έτσι, θα διερευνηθούν άλλοτε οι σχέσεις που διέπουν λογοτεχνικά και εικαστικά έργα ιδίων περιόδων στον ελληνικό ή/και στον ευρωπαϊκό χώρο, άλλοτε έργα λογοτεχνικά που θέμα τους αποτελούν έργα τέχνης ή είναι εμπνευσμένα από ένα έργο τέχνης και άλλοτε έργα που εκφράζουν ιδέες περί τέχνης κ.ά. Το μάθημα έχει σεμιναριακή μορφή και ολοκληρώνεται με τη συγγραφή επιστημονικής εργασίας από τους φοιτητές, η οποία παρουσιάζεται και σχολιάζεται στο μάθημα πριν την τελική της υποβολή.

Διδάσκουσα (με σύμβαση σύμφωνα με το ΠΔ 407/1980): Έλενα Αναστασάκη

6. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ Ι

Ιστορία του θεσμού των μουσείων, σύγχρονες μορφές μουσειογραφικής αντίληψης, εκθεσιακή στρατηγική σε ιδιωτικούς χώρους και γκαλερί.

7. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Το θέμα του σεμιναριακού αυτού μαθήματος είναι οι Βυζαντινές φορητές εικόνες και η εξέλιξη του Βυζαντινού ιερού πορτρέτου. Έχει δομηθεί στη βάση θεματικών ενοτήτων που κατά καιρούς έχουν απασχολήσει τους βυζαντινολόγους ή εξακολουθούν να αποτελούν πηγή προβληματισμού για τους ερευνητές του συγκεκριμένου πεδίου έρευνας:

- Η γέννηση του χριστιανικού ιερού πορτρέτου
- Η εικονομαχία & η θεολογία των εικόνων
- Εικόνες & Λειτουργία
- Αχειροποιήτες εικόνες & λείψανα
- Εικόνες-παλλάδια & πολιτική «μυθολογία»
- Η «εξαργύρωση» των Βυζαντινών εικόνων
- Εικόνες & γυναίκες
- Βιογραφικές εικόνες & αφηγηματικότητα
- Επιμέρους παραδείγματα & προσεγγίσεις

Διδάσκουσα: Καλλιρρόη Λινάρδου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

8. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ

Από τον Κονστρουκτιβισμό και το Φουτουρισμό ως το Νταντά και το Μπαουχάους η φωτογραφία υπήρξε ένα καταλυτικό μέσο έκφρασης συμφιλιώνοντας τον πειραματισμό με την «αντικειμενική» παρατήρηση. Ειδικότερα στις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα ο φακός αντιμετωπίστηκε ως ένα όργανο υπέρβασης της ρεαλιστικής αναπαράστασης και επαναπροσδιορισμού του τρόπου με τον οποίο έχουμε μάθει να βλέπουμε τον κόσμο. Πρωτοπόροι καλλιτέχνες, όπως ο Laszlo Moholy-Nagy, έκαναν λόγο για τη δύναμη που έχει το φωτογραφικό μέσο να καθιερώσει μια «νέα οπτική» στον αντίποδα της εξιδανικευμένης σχέσης του «νέου ανθρώπου» με την τεχνολογία. Στο παρόν μάθημα εξετάζεται η θέση που κατέχει η φωτογραφία στις ιστορικές πρωτοπορίες μέσα από το έργο και τα θεωρητικά κείμενα των πρωταγωνιστών τους. Παράλληλα με τα σημαντικά πολιτικά και κοινωνικά γεγονότα που συνταράσσουν την Ευρώπη στην περίοδο του μεσοπολέμου, εξετάζονται οι αλλαγές που επέφερε η πειραματική χρήση της φωτογραφίας στη φύση του έργου τέχνης, στο ρόλο του καλλιτέχνη αλλά και του θεατή. Ιδιαίτερη είναι η έμφαση που δίνεται στην πρακτική του φωτομοντάζ που υπονόμεισε την κλασική αντίληψη του χώρου και του χρόνου αποτελώντας, πέρα από κατεξοχήν μέσο κριτικής προσέγγισης της πραγματικότητας, ένα ισχυρό εργαλείο πολιτικής προπαγάνδας.

Διδάσκων με ανάθεση: Μάνθος Σαντοριναίος, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ

9. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II

Η νέα αντίληψη για το χρόνο και το χώρο. Από την αρχαία στη χριστιανική αρχιτεκτονική. Η χρήση του αρχιτεκτονικού λεξιλογίου της Ύστερης Αρχαιότητας. Οι αισθητικές κατηγορίες: από το Ωραίο στο Υψηλό. Αρχιτεκτονικές και πολεοδομικές πρακτικές στο Βυζάντιο και το δυτικό Μεσαίωνα. Σύγκριση της αρχιτεκτονικής μεταξύ Βυζαντίου και Μεσαιωνικής Δύσης. Η αρχιτεκτονική ως συμβολική γλώσσα.

10. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ II

Οι ρωσικές επαναστάσεις, 1905-1922

Ο σκοπός του μαθήματος είναι η εμβάθυνση στη νεότερη και σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία, εξετάζοντας μια από τις βασικές έννοιες που διαμόρφωσαν τη σύγχρονη Ευρώπη: την έννοια της επανάστασης που αποτελεί κεντρικό θεματικό τόπο στο δημόσιο διάλογο όλων των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Ο στόχος του μαθήματος είναι να μελετήσει μια περίοδο της Ρωσικής ιστορίας, αλληλένδετα με τις ευρύτερες εξελίξεις στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, δίνοντας έμφαση στους ιδεολογικούς και πολιτισμικούς όρους των ρωσικών επαναστάσεων καθώς και στην πανευρωπαϊκή/παγκόσμια απήχσή τους.

Διδάσκουσα: Άντα Διάλλα, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

11. ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ II

Η ύλη του σεμιναρίου διαρθρώνεται ως εξής:
 Εισαγωγή: Απόπειρα μιας σημασιολογικής ανάλυσης του «υψηλού». – Το ωραίο και το υψηλό: Οι απαρχές της «δισασμένης αισθητικής» στους Boileau, Dennis, Bodmer και Breitinger. – Μια συγκαλυμμένη ιστορία της αγωνίας: Ιδιοποιήσεις του υψηλού στη βρετανική αισθητική του 18ου αιώνα. – Από τη ρητορική στην αισθητική προσέγγιση του υψηλού: Burke και Kant. – Το καντιανό υψηλό και η νοσταλγία για τη βία: οι πολιτικές συνεπαγωγές της αισθητικής του υψηλού. – Το υψηλό στη φύση και το υψηλό στην τέχνη: Kant και Schiller. – Το υψηλό και η αισθητική αγωγή: Friedrich Schiller. – Το υψηλό και το τραγικό: Schiller, Schelling, Hegel. – Η ενσωμάτωση του υψηλού στη δομή του ωραίου: δομή και λειτουργία του ρομαντικού υψηλού. – «Ο μοναχός κοντά στη θάλασσα»: Caspar David Friedrich και Heinrich von Kleist. – Ο Caspar David Friedrich και η ιερότητα του τοπίου. – Κοσμογονίες και μυστικισμός: William Blake. – Το λανθάνον υψηλό: Nietzsche-Benjamin. – Das Unheimliche: Η ψυχαναλυτική προσέγγιση του υψηλού. – Το «αφηρημένο υψηλό»: από τον Barnett Newman στον Mark Rothko. – Η αισθητική θεωρία του Adorno: μια έμμεση αισθητική του υψηλού; – Το

υψηλό και η καλλιτεχνική πρωτοπορία: Jean-François Lyotard. – Το υψηλό στην ιστοριογραφία: Hayden White, Frank Ankersmit και οι πολιτικές της ιστορικής ερμηνείας. – Η αισθητική του υψηλού ως ιδεολογία: Jacques Derrida, Paul de Man, Terry Eagleton. – Προοπτικές: η αισθητική θεωρία μετά το υψηλό.

Διδάσκων: Γεώργιος Ξηροπαϊδης, καθηγητής του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

12. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ II

Η ηθογραφία στη νεοελληνική τέχνη και λογοτεχνία στο γύρισμα του 19ου αιώνα. Αυτό που ονομάζουμε «ηθογραφία» είναι ένα λογοτεχνικό είδος το οποίο έχει απασχολήσει τη λογοτεχνική κριτική εδώ και πολλά χρόνια. Σκοπός του μαθήματος είναι η διεύρυνση της οπτικής των φοιτητών με τη συνεξέταση λογοτεχνικών και εικαστικών έργων τα οποία, σύμφωνα με τις ιστορίες της λογοτεχνίας ή τις ιστορίες της τέχνης καθώς και με εξειδικευμένες μελέτες, έχουν χαρακτηριστεί ως έργα ηθογραφικά. Η προσεκτική προσέγγιση των έργων των δύο γνωστικών πεδίων φανερώνει την πολυπλοκότητα του φαινομένου και τη μεγάλη σύγχυση που συχνά παρατηρείται στις σχετικές μελέτες, όπου χρησιμοποιούνται οι ίδιοι όροι για να εκφράσουν συναφή, όχι όμως όμοια φαινόμενα.

Το μάθημα θα εξελιχθεί σε μια σειρά διαλέξεων οι οποίες θα θέσουν τα βασικά ζητήματα που προκύπτουν όταν συνεξεταστεί το θέμα της ηθογραφίας στη νεοελληνική τέχνη και λογοτεχνία. Τα ζητήματα αυτά στη συνέχεια θα διερευνηθούν μέσω της συζήτησης που θα ακολουθήσει τις παρουσιάσεις των εργασιών των φοιτητών, οι οποίες θα εστιάσουν σε αντιπροσωπευτικά ηθογραφικά λογοτεχνικά έργα καθώς και στα αντίστοιχα εικαστικά έργα της περιόδου, ελληνικά και ευρωπαϊκά.

Διδάσκουσα: Σοφία Ντενίση, επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

13. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Το μάθημα επικεντρώνεται στη διερεύνηση ζητημάτων που θέτει η θεωρία της Τέχνης ιδίως σε ό,τι αφορά το μεθοδολογικό και ερευνητικό της προσανατολισμό. Ταυτοχρόνως μελετώνται και οι εννοιολογικές μετατοπίσεις που χαρακτηρίζουν τη θεωρητική προσέγγιση της καλλιτεχνικής παραγωγής.

Με άξονα τη ζωγραφική της Αναγέννησης και του δέκατου έβδομου αιώνα και κεντρικό θέμα την εικόνα και τη θέση του καλλιτέχνη, παρουσιάζονται διαφορετικές προσεγγίσεις, που συμπεριλαμβάνουν πρωτογενείς πηγές και σύγχρονες ερμηνευτικές τοποθετήσεις. Αυτοβιογραφίες καλλιτεχνών, εγχειρίδια «καλής συμπεριφοράς», καθώς και κριτικές και θεωρητικές αντιλήψεις

της περιόδου παρέχουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με το ρόλο και τη θέση των ζωγράφων. Οι σύγχρονες μελέτες που συζητώνται προσεγγίζουν το θέμα της θέσης του καλλιτέχνη σε σχέση με ορισμένες κοινωνικές και ιδεολογικές συνιστώσες της εποχής, με ζητήματα πατρωνείας, όπως και με προβλήματα τεχνικής. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάζονται αυτοπροσωπογραφίες καλλιτεχνών, έργα όπου η δημιουργική δράση του καλλιτέχνη αποτελεί έμμεση, αλλά σημαντική αναφορά, και ορισμένες θεματικές της καθημερινότητας (εικονογραφίες παροιμιών, εσωτερικά ιδιωτικών κατοικιών, σκηνές που καταγράφουν τη ζωή συγκεκριμένων κοινωνικών στρωμάτων), στις οποίες ο ζωγράφος επίσης εμπλέκεται ως υποκείμενο στη δράση ή και συμμετέχει ενεργά. Παρακολουθώντας το ενδιαφέρον για την εικόνα και το ρόλο του καλλιτέχνη, καθώς και το ενδιαφέρον σχετικά με την αυτοαναφορικότητα του έργου πολλών καλλιτεχνών, που κατέχει σημαντική θέση στις σύγχρονες διεθνείς μελέτες, το σεμινάριο διερευνά τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους το ενδιαφέρον αυτό μορφοποιείται στην εικαστική παραγωγή και προσεγγίζεται μεθοδολογικά.

Διδάσκουσα: Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου, λέκτορας του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης

14. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ II

Η συνολική ανάλυση του μαθήματος έγινε στην ενότητα Επιμέλεια Εκθέσεων I.

15. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Εδώ, το ενδιαφέρον εστιάζεται στην πραγμάτευση ειδικών προβλημάτων που αφορούν τη θεωρία της Τέχνης έτσι ώστε οι φοιτητές να εξοικειωθούν τόσο με τον εντοπισμό όσο και με την πολυεπίπεδη αντιμετώπισή τους.

Ειδικότερα, στο μάθημα αυτό θα εξεταστούν διεξοδικά οι σημαντικότερες θεωρητικές τάσεις της δεκαετίας του '60. Στόχος είναι να συνδεθούν κατ' αρχάς τα έργα με τη θεωρητική παραγωγή της εποχής και κατόπιν να διερευνηθεί το πώς αντιλαμβανόμαστε σήμερα την καλλιτεχνική παραγωγή της κρίσιμης όσο και ενδιαφέρουσας αυτής δεκαετίας υπό το πρίσμα της συζήτησης που έχει στο μεταξύ διεξαχθεί. Με βάση το σκεπτικό αυτό θα εξεταστεί για παράδειγμα η κριτική πρόσληψη του μινιμαλισμού και της εννοιολογικής τέχνης μέχρι και τις μέρες μας.

Διδάσκων με ανάθεση: Κώστας Ιωαννίδης, λέκτορας στο Τμήμα ΠΤΕΤ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Γ. ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ

Α. Επιλογή υποψηφίων διδασκόντων

Η διαδικασία επιλογής υποψηφίων διδασκόντων και οι προϋποθέσεις απονομής διδακτορικού διπλώματος στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης ρυθμίζονται από το Ν. 3685/2008, όπως κάθε φορά ισχύει, και από τον παρόντα Κανονισμό, και εξειδικεύονται με αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύγκλησης του Τμήματος. Οι υποψήφιοι διδάκτορες πρέπει να είναι πτυχιούχοι ελληνικών ΑΕΙ ή αναγνωρισμένων ομοταγών ιδρυμάτων άλλων χωρών. Βασικό προαπαιτούμενο είναι η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (ΜΔΕ). Πτυχιούχοι ΤΕΙ, ΑΣΠΑΙΤΕ ή ισότιμων σχολών μπορούν να γίνουν δεκτοί ως υποψήφιοι διδάκτορες, εφόσον είναι κάτοχοι ΜΔΕ.

Οι υποψήφιοι με δική τους πρωτοβουλία συμπληρώνουν και υποβάλλουν στη Γραμματεία του Τμήματος σχετική αίτηση προς τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης στην οποία αναφέρεται το προτεινόμενο θέμα της προς εκπόνηση διατριβής και ο υποψήφιος επιβλέπων καθηγητής, συνοδευόμενη από ανάλυση του προτεινόμενου θέματος, βιογραφικό σημείωμα και σχετικά πιστοποιητικά σπουδών. Αιτήσεις υποβάλλονται κατά το διάστημα από 1 Σεπτεμβρίου έως 1 Οκτωβρίου και κατά το διάστημα από 1 Φεβρουαρίου έως 1 Μαρτίου, η δε Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης συγκαλείται για να αποφασίσει επί των αιτήσεων περί τα μέσα Οκτωβρίου και Μαρτίου αντίστοιχα. Η διαδικασία επιλογής και η τελική απόφαση εξαρτώνται από τα απαιτούμενα προσόντα του υποψηφίου όπως προσδιορίζονται παρακάτω, και κυρίως από τη βούληση μέλους ΔΕΠ να αναλάβει την επίβλεψη της συγκεκριμένης διατριβής.

Επίβλεψη διδακτορικής διατριβής μπορούν να αναλάβουν μέλη ΔΕΠ στη βαθμίδα του καθηγητή, του αναπληρωτή καθηγητή ή του επίκουρου καθηγητή του Τμήματος. Τα άλλα δύο (2) μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής μπορούν να είναι μέλη ΔΕΠ του Τμήματος ή άλλου Τμήματος της ΑΣΚΤ ή άλλου Πανεπιστημίου της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, αποχωρήσαντες λόγω ορίου ηλικίας καθηγητές ΑΕΙ, καθηγητές ΑΣΕΙ ή μέλη ΕΠ των ΤΕΙ και της ΑΣΠΑΙΤΕ ή ερευνητές των βαθμίδων Α΄, Β΄ ή Γ΄ αναγνωρισμένου ερευνητικού κέντρου του εσωτερικού ή του εξωτερικού, οι οποίοι είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος. Τα μέλη της Επιτροπής πρέπει να έχουν την ίδια ή συναφή επιστημονική ειδικότητα με αυτή στην οποία ο υποψήφιος διδάκτορας εκπονεί τη διατριβή του. Κάθε μέλος ΔΕΠ μπορεί να επιβλέπει μέχρι πέντε (5) το πολύ υποψήφιους διδάκτορες.

Βασικά κριτήρια για την επιλογή των υποψηφίων, τα οποία λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, είναι:

- *Ο γενικός βαθμός του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης*, ο οποίος δεν πρέπει να είναι κατώτερος του επτά (7), χωρίς υπολογισμό της

Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας της οποίας ο βαθμός επίσης δεν πρέπει να είναι κατώτερος του επτά (7). Σε περιπτώσεις σπουδών που δεν περιλαμβάνουν βαθμό Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας, ο απαιτούμενος γενικός βαθμός του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης είναι το επτά (7).

- *Άριστη γνώση μιας ξένης γλώσσας και ικανοποιητική μιας δεύτερης*. Η γνώση της ξένης γλώσσας αποδεικνύεται με την υποβολή των αντίστοιχων διπλωμάτων (π.χ. Proficiency). Ολοκληρωμένες σπουδές σε ομοταγές εκπαιδευτικό ίδρυμα άλλης χώρας αποτελούν επαρκή απόδειξη για την απαιτούμενη γνώση της γλώσσας στην οποία έγιναν οι σπουδές.

Συμπληρωματικά κριτήρια για την επιλογή των υποψηφίων είναι:

- Δημοσιεύσεις σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης, Θεωρίας της Λογοτεχνίας καθώς και σε έγκυρα περιοδικά Φιλοσοφίας και Αισθητικής.*
- Ανακοινώσεις σε έγκυρα επιστημονικά συνέδρια.*
- Ερευνητική δραστηριότητα.*

Ειδικές ρυθμίσεις

Πτυχιούχοι άλλων Τμημάτων ελληνικών ή ομοταγών ξένων ΑΕΙ, των οποίων το γνωστικό αντικείμενο δεν είναι συναφές με το αντικείμενο της προς εκπόνηση διδακτορικής διατριβής, εφόσον επιλεγούν, πρέπει να παρακολουθήσουν δύο (2) εξάμηνα θεωρητικών μαθημάτων (σχετικών με το θέμα της προς εκπόνηση διατριβής) που θα καθορίζονται ειδικότερα σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύγκλησης. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχουν βαθμολογηθεί στα μαθήματα αυτά τουλάχιστον με επτά (7).

Η τελική επιλογή των υποψηφίων γίνεται από τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης του Τμήματος.

Μετά την επιλογή των υποψηφίων, η Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης ορίζει για κάθε υποψήφιο *τριμελή Συμβουλευτική Επιτροπή* από μέλη ΔΕΠ, ένα από τα οποία ορίζεται ως Επιβλέπων και ανήκει στη βαθμίδα του καθηγητή, του αναπληρωτή καθηγητή ή του επίκουρου καθηγητή του Τμήματος. Οι άλλοι δύο μπορεί να είναι μέλη ΔΕΠ του Τμήματος ή άλλων Τμημάτων ΑΕΙ.

Μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ που αποχωρούν λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας διατηρούν την ιδιότητα του μέλους της τριμελούς Συμβουλευτικής Επιτροπής υποψηφίων διδασκόντων, την ιδιότητα του Επιβλέποντος Καθηγητή και την ιδιότητα μέλους επταμελούς Εξεταστικής Επιτροπής για την τελική αξιολόγηση και την κρίση διδακτορικών διατριβών, ιδιότητες τις οποίες είχαν πριν από την αποχώρησή τους.

Επίσης ερευνητές βαθμίδας Α΄, Β΄ και Γ΄ οι οποίοι υπηρετούν σε αναγνωρισμένα ερευνητικά κέντρα της χώρας ή της αλλοδαπής και είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος μπορούν να συμμετέχουν σε τριμελείς Συμβουλευτικές Επιτροπές και σε επιταμείες Εξεταστικές Επιτροπές για την τελική αξιολόγηση και κρίση διδακτορικών διατριβών.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή σε συνεργασία με τον υποψήφιο καθορίζει το θέμα της διατριβής. Με απόφαση της ΓΣΕΣ ορίζεται η γλώσσα συγγραφής της διδακτορικής διατριβής. Η περαιτέρω διαδικασία γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 3685/2008 ως εξής:

Η χρονική διάρκεια για την εκπόνηση της διατριβής δεν μπορεί να είναι μικρότερη από **τρία (3) πλήρη ημερολογιακά έτη** από την ημερομηνία ορισμού της τριμελούς Συμβουλευτικής Επιτροπής, ούτε μεγαλύτερη από **έξι (6) έτη**. Γλώσσα της διατριβής είναι η ελληνική εκτός αν με απόφαση της ΓΣΕΣ οριστεί άλλως.

Με αίτηση του υποψηφίου, στο τέλος του ακαδημαϊκού έτους, είναι δυνατό, μετά από σχετική εισήγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και ειδικά αιτιολογημένη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύγκλησης, να μην προσμετρηθεί, σε περίπτωση ανώτερης βίας ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τμήμα του χρόνου που έχει διαρρεύσει. Αναστολή φροντίσης κατά τα ανωτέρω δίνεται για διάστημα μέχρι δώδεκα (12) μήνες συνολικά.

Η τριμελής Συμβουλευτική Επιτροπή σε συνεργασία με τον υποψήφιο διδάκτορα υποβάλλει, στο τέλος κάθε χρόνου από τον ορισμό της, έκθεση προόδου στη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης του Τμήματος. Με βάση την ετήσια αυτή έκθεση προόδου αποφασίζεται αν ο υποψήφιος θα συνεχίσει την προετοιμασία της διατριβής ή αν θα τη διακόψει.

Το θέμα της διδακτορικής διατριβής μπορεί να αλλάξει με αιτιολογημένη αίτηση του υποψηφίου προς τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης και έπειτα από συνεννόησή του με τη Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία και εισηγείται σχετικά. Ο υποψήφιος διδάκτορας έχει υποχρέωση, εφόσον του ζητηθεί, να προσφέρει εκπαιδευτικές υπηρεσίες στο Τμήμα. Με πρόταση της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύγκλησης του Τμήματος και κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Οικονομικών μπορεί να ανατίθεται σε υποψήφιους διδάκτορες η επικουρία μελών ΔΕΠ σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο με ωριαία αντιμισθία που επιβαρύνει τον προϋπολογισμό της ΑΣΚΤ.

Β. Υποστήριξη και έγκριση Διδακτορικής Διατριβής

1. α. Μόλις ο υποψήφιος ολοκληρώσει το ερευνητικό ή άλλης φύσεως προκαταρκτικό έργο, το παρουσιάζει στη Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία αποφασίζει αν είναι επαρκές ή χρειάζεται συμπλήρωση. Στην πρώτη περίπτωση

επιτρέπεται στον υποψήφιο η συγγραφή της διατριβής σε προτελική μορφή.

β. Η προτελική μορφή της διατριβής υποβάλλεται στη Συμβουλευτική Επιτροπή, μετά τη σχετική γνωμάτευση της οποίας ο υποψήφιος προχωρεί στην οριστική συγγραφή της διατριβής του. Ο υποψήφιος δεν είναι υποχρεωμένος να υιοθετήσει τις απόψεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

γ. Η διατριβή στην τελική της μορφή μπορεί να είναι τυπωμένη ή δακτυλογραφημένη με επιμέλεια, και πάντως σε χαρτί 80 γραμμαρίων τουλάχιστον, με έντυπο εξώφυλλο και καρτοβιβλιοδετημένη.

δ. Στο τέλος του κειμένου της διατριβής πρέπει να υπάρχει περίληψη σε ξένη γλώσσα. Σε περίπτωση που η διδακτορική διατριβή συντάσσεται σε άλλη γλώσσα, ο υποψήφιος πρέπει να επισυνάπτει εκτεταμένη περίληψη της διατριβής του στην ελληνική γλώσσα.

ε. Η διατριβή δεν πρέπει να έχει κυκλοφορήσει σε τρίτους πριν από την τελική κρίση της.

2. Μετά την κατάθεση της διατριβής από τον υποψήφιο διδάκτορα στη Γραμματεία του Τμήματος (σε έντεκα αντίτυπα) αποφασίζεται, με πρόταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ορισμός **επιταμείου Εξεταστικής Επιτροπής**. Στην Εξεταστική Επιτροπή συμμετέχουν τα τρία μέλη της Συμβουλευτικής και τα υπόλοιπα τέσσερα ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύγκλησης. Τέσσερα (4) τουλάχιστον μέλη της Επιταμείου Επιτροπής πρέπει να είναι μέλη ΔΕΠ, εκ των οποίων τουλάχιστον δύο (2) πρέπει να ανήκουν στο οικείο Τμήμα. Τα υπόλοιπα μέλη μπορεί να είναι μέλη ΔΕΠ Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή ομοταγών ιδρυμάτων της αλλοδαπής, αποχωρήσαντες λόγω ορίου ηλικίας καθηγητές ΑΕΙ, καθηγητές ΑΣΕΙ ή μέλη ΕΠ των ΤΕΙ και της ΑΣΠΑΙΤΕ ή ερευνητές των βαθμίδων Α΄, Β΄ ή Γ΄ αναγνωρισμένου ερευνητικού κέντρου του εσωτερικού ή του εξωτερικού, οι οποίοι είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος. Τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής ανήκουν στην ίδια ή σε συγγενή επιστημονική ειδικότητα με εκείνη της διατριβής.

3. α. Μετά την παρέλευση 30 ημερών, και πάντως όχι περισσότερων από 45, από τη συγκρότηση της Εξεταστικής Επιτροπής, ο Πρόεδρος του Τμήματος συγκαλεί με ειδική πρόσκληση την Εξεταστική Επιτροπή σε καθορισμένο τόπο και χρόνο, όπου ο υποψήφιος διδάκτωρ αναπτύσσει δημόσια και προφορικά τη διατριβή του. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παραταθούν κατά 45 το πολύ μέρες ύστερα από έγκριση της ΓΣΕΣ.

β. Η δημόσια προφορική δοκιμασία του υποψηφίου αναγγέλλεται μία τουλάχιστον εβδομάδα νωρίτερα, με ανακοίνωση της Γραμματείας του Τμήματος στους πίνακες ανακοινώσεων της Σχολής και του Τμήματος. Μπορεί επίσης να αναγγελθεί με σχετική δημοσίευση σε εφημερίδες.

Παρουσίαση φοιτητικών εργασιών,
ΠΜΣ «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης»

4. Κατά την προφορική δοκιμασία ο υποψήφιος αναπτύσσει το θέμα του ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής και του κοινού μέσα σε 45 λεπτά το πολύ και απαντά σε ερωτήσεις της Εξεταστικής Επιτροπής. Η διάρκεια των ερωταποκρίσεων δεν πρέπει να ξεπερνά τη μία και μισή ώρα. Κατά την ανάπτυξη του θέματος και κατά τη συζήτηση ο υποψήφιος μπορεί να κάνει χρήση εποπτικών μέσων.

5. Μετά την παραπάνω διαδικασία, η Εξεταστική Επιτροπή αποφασίζει για να αποφασίσει αν η διατριβή και η υποστήριξή της από τον υποψήφιο ήταν επιτυχής. Κριτήρια για την έγκριση της διατριβής είναι η πρωτοτυπία της, η ουσιαστική συμβολή της στην επιστήμη, η πληρότητα της έρευνας που προηγήθηκε, η μεθοδικότητα στη διάρθρωσή της, καθώς και στην αξιοποίηση των πηγών και της βιβλιογραφίας, η ορθότητα και η σαφήνεια στη φραστική διατύπωση και η ευστοχία των απαντήσεων του υποψηφίου στις ερωτήσεις της Εξεταστικής Επιτροπής.

6. Η Εξεταστική Επιτροπή αποφασίζει για την απονομή του τίτλου του διδάκτορα με φανερά ψηφοφορία, η οποία ωστόσο διεξάγεται σε χώρο απομονωμένο από το κοινό. Ο υποψήφιος θεωρείται επιτυχών αν τουλάχιστον πέντε (5) μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής ψηφίσουν θετικά. Εφόσον το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας είναι θετικό, η Επιτροπή αποφασίζει κατά πλειοψηφία για το βαθμό (άριστα, λίαν καλώς, καλώς) της διατριβής. Στη συνεδρίαση προεδρεύει το αρχαιότερο από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής.

7. Η Εξεταστική Επιτροπή, με ευθύνη του Προέδρου της, συντάσσει Πρακτικό, όπου καταγράφονται με συντομία και σαφήνεια η εισήγηση του Επιβλέποντος, η διαδικασία της υποστήριξης της διατριβής, τα κύρια σημεία της συζήτησης και η αιτιολόγηση ψήφου των μελών της Επιτροπής. Τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής που ενδεχομένως μειοψήφησαν καταθέτουν αναλυτικό σημείωμα στο οποίο εξηγούν τους λόγους της διαφωνίας τους. Το πρακτικό υπογράφεται από όλα τα μέλη της Επιτροπής και διαβιβάζεται στη ΓΣΕΣ.

8. α. Αν η διατριβή εγκριθεί, ο υποψήφιος έχει υποχρέωση, προκειμένου να του απονεμηθεί ο τίτλος του διδάκτορα, να καταθέσει στη Γραμματεία του Τμήματος έξι (6) αντίτυπα επιπλέον, τα οποία με δική της φροντίδα διανέμονται ως εξής:

- Ένα (1) στη Βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ (και σε μαγνητικό μέσο).
- Δύο (2) στην Εθνική Βιβλιοθήκη.
- Δύο (2) στη Βιβλιοθήκη της Βουλής.
- Ένα (1) στο Κέντρο Τεκμηρίωσης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών (και σε μαγνητικό μέσο).

β. Προτού χορηγηθεί το έγγραφο του τίτλου του διδάκτορα, ο ενδιαφερόμενος, με την φροντίδα του Τμήματος, πρέπει να συμπληρώσει ειδικό έντυπο του Κέντρου Τεκμηρίωσης (ΚΤ) του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών (ΕΙΕ) με περίληψη της διατριβής και επιστημονικά στοιχεία που αφορούν το περιεχόμενό της. Το έντυπο

αυτό, καθώς και ένα αντίτυπο της διατριβής, αποστέλλονται από τη Γραμματεία του Τμήματος στο ΚΤ του ΕΙΕ για την ενημέρωση του Εθνικού Αρχείου Ελληνικών Διδακτορικών Διατριβών.

9. Ως ημερομηνία ανακήρυξης θεωρείται η ημερομηνία εξέτασης της διδακτορικής διατριβής από την επταμελή Επιτροπή και ημερομηνία αναγόρευσης η ημερομηνία συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης Ειδικής Σύνοψης. Στον διδάκτορα μπορεί να χορηγείται, πριν από την καθομολόγηση, βεβαίωση ότι έχει περατώσει επιτυχώς τη διατριβή του.

Η ορκωμοσία και η αναγόρευση του υποψηφίου σε διδάκτορα γίνεται από τη ΓΣΕΣ, μετά από πρόσκληση του Προέδρου του Τμήματος σε ειδική δημόσια συνεδρίαση, παρουσία προσκεκλημένων, με την ανάγνωση του Πρακτικού της Εξεταστικής Επιτροπής. Η καθομολόγηση του διδάκτορα έχει ως εξής:

Αξιωθείς του διπλώματος του διδάκτορος του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ, ορκίζομαι ότι θα καταβάλλω κάθε προσπάθεια για την προαγωγή της επιστήμης που επέλεξα να θεραπεύσω και εν γένει του πολιτισμού. Η έρευνά μου θα είναι πάντα προσανατολισμένη στην αναζήτηση των αξιών της αυθεντικότητας και της αλήθειας, τις οποίες πάντα θα υπηρετώ με στόχο τη βελτίωση και προαγωγή του πολιτισμού του τόπου μου.

Η απονομή των Διδακτορικών Διπλωμάτων γίνεται συγχρόνως με την απονομή των Μεταπτυχιακών Διπλωμάτων Ειδίκευσης και των πτυχίων του Τμήματος. Κατά την τελετή οι διδάκτορες προηγούνται των αποφοίτων του Μεταπτυχιακού Προγράμματος και των πτυχιούχων.

Τίτλος που χορηγήθηκε είναι δυνατόν να ανακληθεί ή να ακυρωθεί, αν αποδειχθεί ότι δεν συνέτρεχαν την εποχή της απόκτησής του οι εκ του νόμου προϋποθέσεις κτήσης του. Η ανάκληση ή ακύρωση γίνεται από τα οικεία όργανα που απένειμαν τον τίτλο, με πλειοψηφία των τριών τετάρτων. Δευτεροβαθμίως, παρεμβαίνει η Σύγκλητος, εφόσον αυτό ζητηθεί από τον ενδιαφερόμενο.

Γ. Διδακτορικό Δίπλωμα

Στο Διδακτορικό Δίπλωμα αναφέρεται η Σχολή, το Τμήμα, ο α/α, το όνομα, το πατρώνυμο, ο τόπος καταγωγής, το γνωστικό αντικείμενο, ο τίτλος της διατριβής, ο βαθμός και η ημερομηνία απονομής. Υπογράφεται από τον Πρύτανη, τον Πρόεδρο του Τμήματος και τον/ην Γραμματέα του Τμήματος.

Το Διδακτορικό Δίπλωμα μπορεί να χορηγείται και σε περγαμνή, αν τούτο ζητηθεί από τον ίδιο τον διδάκτορα, ο οποίος στην περίπτωση αυτή καταβάλλει την αξία της, όπως αυτή καθορίζεται κάθε φορά από το Πρυτανικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

- Α. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ
- Β. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ
- Γ. ΣΙΤΙΣΗ
- Δ. ΣΤΕΓΑΣΗ
- Ε. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ
- ΣΤ. ΔΕΛΤΙΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ (ΠΑΣΟ)
- Ζ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ
- Η. ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
- Θ. ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Το **Τμήμα Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας** (κος Κωνσταντίνος Τόκκας, Τμηματάρχης, και κα Μαρία Παπαγεωργίου) υπάγεται στη Διεύθυνση Ακαδημαϊκών Θεμάτων (της οποίας προϊστάται η κα Καλλιόπη Κανέλλου) και παράλληλα με τα θέματα σπουδών είναι αρμόδιο για την ενημέρωση των φοιτητών σε θέματα υγειονομικής περίθαλψης, σίτισης, στέγασης, καθώς και για την παροχή πληροφοριών σε θέματα αθλητικού και πολιτιστικού περιεχομένου. Βασικός σκοπός του Τμήματος είναι η διαρκής συνεργασία με τους φοιτητές και το Φοιτητικό Σύλλογο για την επίλυση φοιτητικών θεμάτων που ανακύπτουν.

Πιο συγκεκριμένα, το Τμήμα είναι υπεύθυνο για:

- την έκδοση Βιβλιαρίου Υγειονομικής Περίθαλψης Φοιτητή και της Ευρωπαϊκής Κάρτας Ασφάλισης Ασθένειας (Ε.Κ.Α.Α.)
- τη συλλογή αιτήσεων και δικαιολογητικών του φοιτητή για την **έκδοση κάρτας σίτισης** και τη **στέγασή τους** από την ΑΣΚΤ
- τη μέριμνα για τη διοργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων
- την παραλαβή προτάσεων των πολιτιστικών ομάδων και του Φοιτητικού Συλλόγου και τη διαδικασία υλοποίησής τους, καθώς και τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Α. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Υγειονομική, ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη δικαιούται ο προπτυχιακός και μεταπτυχιακός φοιτητής, ημεδαπός, ομογενής και αλλοδαπός, για διάστημα ίσο προς τα έτη φοίτησης που προβλέπονται ως ελάχιστη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών του Τμήματός του [δηλαδή τέσσερα (4) έτη], προσυμφωνούμενο κατά το ήμισυ, δηλαδή κατά δύο (2) έτη. Προκειμένου για το τελευταίο έτος σπουδών, η περίθαλψη παρατείνεται και μετά τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους, μέχρι 31 Δεκεμβρίου, για όποιον δεν έχει λάβει τον τίτλο σπουδών του μέχρι τότε. Σε περίπτωση διακοπής της φοίτησης (σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3549/2007, άρ. 14 παρ. 1β) η περίθαλψη παρατείνεται ανάλογα.

Στην περίπτωση που ο φοιτητής δικαιούται άμεσα ή έμμεσα περίθαλψη από άλλο ασφαλιστικό φορέα, μπορεί να επιλέξει τον ασφαλιστικό φορέα που κάθε φορά προτιμά με υπεύθυνη δήλωση.

Η ΑΣΚΤ χορηγεί στους φοιτητές βιβλιάριο για την υγειονομική τους περίθαλψη εφόσον καταθέσουν στην αρμόδια υπηρεσία τα παρακάτω δικαιολογητικά:

- 1) Αίτηση-Υπεύθυνη δήλωση (παρέχεται από το Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας)
- 2) Μία (1) φωτογραφία ταυτότητας του δικαιούχου
- 3) Βεβαίωση εγγραφής στο έτος (παρέχεται από τη Γραμματεία του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης).

Το βιβλιάριο εκδίδεται αυθημερόν εφόσον προσκομιστούν όλα τα δικαιολογητικά, ισχύει για διάστημα ίσο προς τα έτη φοίτησης, προσυμφωνούμενο κατά το ήμισυ (σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία) και πρέπει **να θεωρείται στην αρχή κάθε ακαδημαϊκού έτους** από την αρμόδια υπηρεσία.

Η περίθαλψη του φοιτητή περιλαμβάνει:

- **Ιατρική εξέταση**
- **Νοσοκομειακή περίθαλψη**
- **Φαρμακευτική περίθαλψη:** οι συνταγές αναγράφονται στο Βιβλιάριο Υγειονομικής Περίθαλψης από τους συνεργαζόμενους με το Ίδρυμα ιατρούς, καθώς και ιατρούς νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Οι συνταγές εκτελούνται στα συνεργαζόμενα με το Ίδρυμα φαρμακεία.
- **Παρακλινικές εξετάσεις:** Διενεργούνται στα πανεπιστημιακά εργαστήρια ή στα εργαστήρια των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων του δημοσίου, κατόπιν σχετικού παραπεμπτικού σημειώματος.
- **Οδοντιατρική περίθαλψη:** Παρέχεται από συμβεβλημένους με το Ίδρυμα οδοντίατρους με βάση το τιμολόγιο που ισχύει για τους Δημοσίους Υπαλλήλους.
- **Τοκετούς**
- **Φυσιοθεραπεία**
- **Ορθοπεδικά είδη**
- **Γυαλιά με οποιαδήποτε οφθαλμολογική πάθηση:** παρέχεται, κάθε τρία (3) χρόνια, για κρύσταλλα και σκελετό, ποσό που ορίζεται κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

Δεν καλύπτονται οι εξής δαπάνες:

- Ακουστικά βαρηκοΐας
- Στοιχειώδη φάρμακα
- Ιατρικά εργαλεία και όργανα
- Καλλυντικά
- Λουτροθεραπείες
- Αμοιβή αποκλειστικής νοσοκόμου
- Πλαστικές εγχειρήσεις

Β. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Η νοσοκομειακή περίθαλψη παρέχεται στα δημόσια νοσηλευτικά ιδρύματα και κατά προτίμηση στα Πανεπιστημιακά.

Η περίθαλψη αυτή μπορεί να παρασχεθεί και σε ιδιωτικές κλινικές σε περίπτωση που στα ιδρύματα του Δημοσίου δεν λειτουργούν τμήματα ανάλογα προς την περίπτωση της ασθένειας ή από έλλειψη κλίνης ή αν το περιστατικό κριθεί επείγον. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλονται τα αντίστοιχα νοσήλια της θέσης Ββ σε νοσηλευτικά ιδρύματα.

Η εισαγωγή στα παραπάνω ιδρύματα γίνεται αφού προηγουμένως ο φοιτητής έχει λάβει σχετική πιστοποίηση του ελεγκτή ιατρού της ΑΣΚΤ και έχει ενημερώσει την αρμόδια υπηρεσία του Ιδρύματος. Η διαδικασία μπορεί να παρακαμφθεί:

- 1) όταν η υπηρεσία αργεί ή
- 2) όταν το περιστατικό κριθεί επείγον.

Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει **μέσα σε δύο (2) κατ' ανώτατο όριο εργάσιμες ημέρες** από την εισαγωγή να ειδοποιηθεί το αρμόδιο Τμήμα του Ιδρύματος. Σε περίπτωση μη αναγγελίας και μη πιστοποίησης της αναγκαιότητας εισαγωγής από τον ελεγκτή ιατρό της ΑΣΚΤ, η δαπάνη θα βαρύνει εξ ολοκλήρου τον φοιτητή.

Ελεγκτές Ιατροί

Ελεγκτές ιατροί συνεργαζόμενοι με την ΑΣΚΤ δέχονται τους φοιτητές στην Πανεπιστημιακή Λέσχη του Πανεπιστημίου Αθηνών - Ιπποκράτους 15, Αθήνα, τηλ. 210 36 88 210. **Ώρες υποδοχής:** 8:45 π.μ. έως 13:45 μ.μ. καθημερινά εκτός Σαβ/κου.

Μετά από τη σχετική θεώρηση του βιβλιαρίου τους από τον ελεγκτή ιατρό, οι φοιτητές θα πρέπει να προσέρχονται στο Τμήμα Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας της ΑΣΚΤ για επικύρωση με τη στρογγυλή σφραγίδα του Ιδρύματος.

Συνεργαζόμενοι Ιατροί

Λίστες με τους συνεργαζόμενους ιατρούς και τα συνεργαζόμενα φαρμακεία παρέχονται από το Τμήμα Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας. Οι συνεργαζόμενοι ιατροί έχουν αποδεχθεί τους όρους συνεργασίας με την ΑΣΚΤ. Ο ενδιαφερόμενος φοιτητής μπορεί να επισκεφθεί και οποιονδήποτε άλλο ιατρό εκτός της ανωτέρω λίστας, αρκεί ο ιατρός αυτός να δέχεται ότι η πληρωμή του από την ΑΣΚΤ, στην οποία θα υποβάλει τα σχετικά παραστατικά, θα γίνει σύμφωνα με τα τιμολόγια και τους όρους του Δημοσίου.

Ευρωπαϊκή Κάρτα Ασφάλισης Ασθενείας (Ε.Κ.Α.Α.)

Χορηγείται μόνο στους φοιτητές που διαθέτουν υγειονομική περίθαλψη από την ΑΣΚΤ προκειμένου να μεταβούν σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω σπουδών (στο πλαίσιο του Προγράμματος Κινητικότητας φοιτητών ERASMUS-SOCRATES), λόγω συμμετοχής στις εκπαιδευτικές εκδρομές της ΑΣΚΤ κ.λπ. Για τη χορήγηση της Ε.Κ.Α.Α. απαιτείται η προσκόμιση στο Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας των παρακάτω:

1. Βιβλιαρίου υγειονομικής περίθαλψης της ΑΣΚΤ (θεωρημένου για το τρέχον έτος)
2. Βεβαίωσης σπουδών από τη Γραμματεία του Τμήματος ότι ο/η ενδιαφερόμενος/η έχει τη φοιτητική ιδιότητα.

Γ. ΣΙΤΙΣΗ

Στους φοιτητές παρέχεται δωρεάν σίτιση σύμφωνα με τους όρους που ανακοινώνει το Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας τους οποίους αποφασίζει το Πρυτανικό Συμβούλιο μετά από εισήγηση της Επιτροπής Φοιτητικής Μέριμνας και του αρμοδίου Τμήματος.

Στον δικαιούχο φοιτητή χορηγείται **κάρτα σίτισης** από το Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας. Με την επίδειξη της κάρτας μπορεί ο φοιτητής να σιτίζεται δωρεάν στο εστιατόριο που λειτουργεί στις εγκαταστάσεις της ΑΣΚΤ (Πειραιώς 256).

Δωρεάν σίτιση δικαιούνται οι φοιτητές της Σχολής και οι φοιτητές Erasmus βάσει της αρχής της αμοιβαιότητας. Δεν δικαιούνται δωρεάν σίτιση οι φοιτητές που εγγράφονται στο Τμήμα ύστερα από κατάταξη για απόκτηση δεύτερου πτυχίου.

Οι μη δικαιούμενοι δωρεάν σίτισης οφείλουν να καταβάλλουν για ημερήσιο σιτηρέσιο το οριζόμενο κάθε φορά ποσό.

Στους φοιτητές που έχουν το δικαίωμα σίτισης, παρέχεται γεύμα (12:00-15:30) και δείπνο (18:00-21:00) με την επίδειξη της κάρτας σίτισης, όλες τις ημέρες της εβδομάδας από 1η Σεπτεμβρίου έως 30 Ιουνίου εκτός από τις διακοπές των Χριστουγέννων (15 ημέρες) και του Πάσχα (15 ημέρες) καθώς και τις ημέρες των επίσημων αργιών.

Οι αιτήσεις για έκδοση κάρτας σίτισης υποβάλλονται από 1ης Σεπτεμβρίου κάθε ακαδημαϊκού έτους. Η κάρτα σίτισης έχει ισχύ ενός ακαδημαϊκού έτους και εκδίδεται αυθημερόν, εφόσον ο δικαιούχος προσκομίσει όλα τα αναγκαία δικαιολογητικά.

Το δικαίωμα σίτισης **διακόπτεται** εφόσον: α) ο φοιτητής στρατευθεί και για όσο χρόνο διαρκεί η στράτευσή του, και β) έχει κάνει διακοπή φοίτησης.

Το δικαίωμα σίτισης **χάνεται** με την αποφοίτηση, καθώς και όταν η διάρκεια της φοίτησης υπερβεί τα τέσσερα έτη φοίτησης προσαυξανόμενα κατά δύο έτη. Σε περίπτωση απώλειας της κάρτας σίτισης, υποβάλλεται στην αρμόδια υπηρεσία σχετική υπεύθυνη δήλωση μέσα σε 48 ώρες.

Δ. ΣΤΕΓΑΣΗ

Η ΑΣΚΤ στεγάζει τους φοιτητές της σε δίκλινα δωμάτια (και σε μονόκλινα εφόσον πρόκειται για φοιτητές με σοβαρό και αποδεδειγμένο πρόβλημα υγείας) σε συμβαλλόμενο ξενοδοχείο στο κέντρο της Αθήνας. Οι φοιτητές μπορούν επίσης, εφόσον καταθέσουν σχετική αίτηση και επιλεγούν, να στεγασθούν στις Φοιτητικές Εστίες του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας (ΕΙΝ).

Προϋποθέσεις

Στο Τμήμα Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας υποβάλλουν αίτηση για παροχή υπηρεσίας στέγασης φοιτητές/τριες που πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- 1) Έχουν την ιδιότητα του φοιτητή/τριας της ΑΣΚΤ.
- 2) Δεν είναι πτυχιούχοι άλλης Ανώτατης Σχολής ή Τμήματος ή άλλης κατεύθυνσης της ΑΣΚΤ.
- 3) Δεν έχουν υπερβεί το **25ο έτος** της ηλικίας τους. *Μεταβατική διάταξη:* το όριο της ηλικίας δεν ισχύει για όσους φοιτητές ήδη διέμεναν από το ακαδ. έτος 2007-2008 έως ότου ολοκληρώσουν τις σπουδές τους μέσα στο χρονικό πλαίσιο που θέτει ο νόμος.
- 4) Οι οικογένειές τους έχουν μόνιμο τόπο διαμονής διαφορετικό από τον τόπο σπουδών και δεν διαθέτουν ιδιόκτητη κατοικία στην Αθήνα (τουλάχιστον 40 χλμ. από την έδρα της ΑΣΚΤ).
- 5) Έχουν υποβάλει **εμπρόθεσμη** αίτηση εισαγωγής με όλα τα σχετικά δικαιολογητικά. Οι αιτήσεις, μετά την πάροδο της προθεσμίας που τίθεται από το Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας, εξετάζονται συνολικά και καταρτίζεται πίνακας δικαιουμένων στέγασης ο οποίος αναρτάται στον πίνακα ανακοινώσεων της ΑΣΚΤ. Οι υποψήφιοι έχουν δικαίωμα ένστασης κατά των αποτελεσμάτων του πίνακα εισαγωγής μέσα σε χρονικό διάστημα πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία ανάρτησης.
- 6) Δεν έχουν απομακρυνθεί, με προηγούμενη πειθαρχική απόφαση, από το κτήριο όπου προσφέρεται η Υπηρεσία Στέγασης.

Οι στεγαζόμενοι φοιτητές έχουν δικαίωμα παραμονής στο κτήριο για όσα χρόνια σπουδών απαιτούνται για να πάρουν πτυχίο συν δύο (2) χρόνια, δηλαδή συνολικά έξι (6) χρόνια από την πρώτη τους εγγραφή στο Τμήμα.

Κριτήρια επιλογής

Η επιλογή των φοιτητών που πρόκειται να στεγαστούν γίνεται από το Πρυτανικό Συμβούλιο, μετά από σχετική εισήγηση της Επιτροπής Φοιτητικής Μέριμνας, με κοινωνικοοικονομικά κριτήρια που καθορίζονται από το Πρυτανικό Συμβούλιο.

Αίτηση και Δικαιολογητικά Εισαγωγής:

Το Τμήμα Σπουδών & Φοιτητικής Μέριμνας δίνει στους ενδιαφερόμενους ειδικό έντυπο για τη σύνταξη της αίτησης, που συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

- 1) Μία (1) **φωτογραφία ταυτότητας**.
- 2) **Βεβαίωση φοίτησης της Γραμματείας του Τμήματος** με αναφορά:
 - α) στο χρόνο εγγραφής και
 - β) στον ήδη διανυόμενο χρόνο σπουδών.
- 3) **Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης** (του τελευταίου εξαμήνου) από την αρμόδια δημοτική ή κοινοτική αρχή.
- 4) **Αντίγραφο Εκκαθαριστικού Σημειώματος της Εφορίας** των γονέων και του υποψήφιου (επικυρωμένο). Σε περίπτωση που μέχρι την υποβολή της αίτησης δεν έχει εκδοθεί εκκαθαριστικό σημείωμα, ο υποψήφιος προσκομίζει τη δήλωση που είχε υποβάλει στην αρμόδια ΔΟΥ.
- 5) **Πιστοποιητικό μόνιμης κατοικίας** (του τελευταίου εξαμήνου) από την αρμόδια δημοτική ή κοινοτική αρχή.
- 6) Αντίγραφο του φορολογικού **εντύπου Ε9** προκειμένου ν' αποδειχτεί εάν υπάρχει ιδιόκτητη κατοικία στην Αθήνα.
- 7) Όσοι υποψήφιοι επικαλούνται **λόγους υγείας** προσκομίζουν βεβαίωση της αρμόδιας πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής όπου τεκμηριώνονται οι λόγοι αυτοί.
- 8) Όσοι από τους υποψήφιους έχουν **αδελφό φοιτητή ή στρατευμένο** προσκομίζουν βεβαίωση του τμήματος ΑΕΙ ή ΤΕΙ φοίτησης ή βεβαίωση από την αρμόδια υπηρεσία ότι ο αδελφός υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία.
- 9) Όσοι υποψήφιοι είναι **πολύτεκνοι** υποβάλλουν πιστοποιητικό πολυτεκνίας από την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου ή της Κοινότητας.
- 10) Επιπλέον, οι **αλλοδαποί** (εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης) φοιτητές της ΑΣΚΤ υποβάλλουν τα παρακάτω δικαιολογητικά:
 - α) Φωτοαντίγραφο διαβατηρίου
 - β) Άδεια παραμονής

Ε. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Δικαιούχος του Φοιτητικού Στεγαστικού Επιδόματος των χιλίων ευρώ (1.000 €) είναι ο προπτυχιακός (και όχι μεταπτυχιακός) φοιτητής ο οποίος φοιτά για την απόκτηση πρώτου (και όχι δεύτερου) πτυχίου, για τόσα έτη όσα είναι και τα έτη σπουδών του Τμήματός του.

Το επίδομα χορηγείται σε όλους τους προπτυχιακούς φοιτητές της οικογένειας, εφόσον διαμένουν σε πόλη άλλη από αυτή της κύριας κατοικίας τους, ανεξάρτητα αν φοιτούν στην ίδια Σχολή και πόλη ή σε διαφορετικές Σχολές και πόλεις, και εφόσον πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις που ορίζονται από το νόμο.

Οι προϋποθέσεις χορήγησης του επιδόματος αυτού είναι οι εξής:

- 1) Ο φοιτητής να διαμένει λόγω των σπουδών του σε μισθωμένη οικία σε πόλη άλλη της κύριας κατοικίας του, στην οποία οι γονείς του ή ο ίδιος δεν έχουν πλήρη κυριότητα ή επικαρπία άλλης κατοικίας, με εξαίρεση το Νομό Αττικής και το πολεοδομικό συγκρότημα Θεσσαλονίκης τα οποία θεωρούνται μία πόλη. Ο φοιτητής που διαμένει στη Φοιτητική Κατοικία δεν δικαιούται το Επίδομα (εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με αριθμ. 1009714/678/03.02.2004).
- 2) Να αποδεικνύεται η φοίτηση με πιστοποιητικό του Τμήματος και να αναφέρεται αναλυτικά το έτος εισαγωγής, τα συνολικά έτη σπουδών, σύμφωνα με τον Κανονισμό Λειτουργίας του Τμήματος, καθώς και η επιτυχία τουλάχιστον στο ήμισυ του συνολικού αριθμού των μαθημάτων του προηγούμενου έτους ή των αντιστοίχων εξαμήνων, όπως αυτά προβλέπονται στο Ενδεικτικό Πρόγραμμα Σπουδών. Για το φοιτητή που έχει εγγραφεί για πρώτη φορά στο πρώτο έτος σπουδών, στο πιστοποιητικό της ανωτέρω περίπτωσης αναφέρεται μόνο η εγγραφή του στη Σχολή.
- 3) Το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα του προηγούμενου έτους να μην υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες (30.000,00) ευρώ προσαυξανόμενο κατά τρεις χιλιάδες (3.000,00) ευρώ για κάθε προστατευόμενο παιδί πέραν του ενός (1). Ως ετήσιο οικογενειακό εισόδημα θεωρείται το συνολικό ετήσιο φορολογούμενο πραγματικό ή τεκμαρτό, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα του φορολογούμενου, της συζύγου του και των ανήλικων τέκνων του, από κάθε πηγή. Η εν λόγω εισοδηματική ενίσχυση δεν λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του ετήσιου οικογενειακού εισοδήματος με βάση το οποίο χορηγείται.
- 4) Οι γονείς του/της φοιτητή/τριας ή και ο ίδιος να μην είναι κύριοι ή επικαρπωτές κατοικιών (ιδιοχρησιμοποιούμενων ή εκμισθωμένων) που υπερβαίνουν τα διακόσια (200) τ.μ., με εξαίρεση κατοικίες ή διαμερίσματα

που βρίσκονται σε δήμο ή κοινότητα με πληθυσμό μικρότερο των τριών χιλιάδων (3.000) κατοίκων.

ΣΤ. ΔΕΛΤΙΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ (ΠΑΣΟ)

Στα μέσα μαζικής μεταφοράς παρέχεται φοιτητική έκπτωση στην τιμή του κανονικού εισιτηρίου. Η έκπτωση αυτή ισχύει για όσα έτη προβλέπονται για την κανονική διάρκεια σπουδών, προσαυξανόμενα κατά δύο (2) έτη. Πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία χορήγησης του πάσο μέσω της σχετικής ηλεκτρονικής υπηρεσίας (www.paso.minedu.gov.gr) δίνονται από τη Γραμματεία του Τμήματος.

Το Δελτίο Φοιτητικού Εισιτηρίου είναι προσωπικό και δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται από άλλα πρόσωπα. Σε περίπτωση απώλειας αντικαθίσταται μετά την πάροδο **δύο (2) μηνών** από την ημερομηνία δήλωσης της απώλειας στη Γραμματεία του Τμήματος.

Δεν δικαιούται Δελτίο Φοιτητικού Εισιτηρίου ο φοιτητής που εγγράφηκε στο Τμήμα ύστερα από κατάταξη για την απόκτηση του δεύτερου πτυχίου.

Ζ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών

Στον προπτυχιακό φοιτητή χορηγούνται υποτροφίες και βραβεία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) με τους εξής όρους:

- 1) Τα βραβεία (γραπτό δίπλωμα και χορήγηση χρηματικού ποσού για την αγορά επιστημονικών βιβλίων του γνωστικού αντικείμενου των σπουδών του φοιτητή) απονέμονται στον πρώτο επιτυχόντα κατά τις πανελλήνιες εξετάσεις, στον πρώτο επιτυχόντα κατά τις προαγωγικές εξετάσεις, καθώς και στον πρωτεύσαντα απόφοιτο που ολοκλήρωσε τις πτυχιακές του εξετάσεις εντός των δύο πρώτων εξεταστικών περιόδων.
- 2) Οι υποτροφίες χορηγούνται στον προπτυχιακό φοιτητή με πρώτο κριτήριο την οικονομική κατάσταση του ίδιου του φοιτητή και των γονέων του και δεύτερο κριτήριο την επίδοσή του, κατ' απόλυτη σειρά επιτυχίας, στις πανελλήνιες ή τις προαγωγικές εξετάσεις κάθε έτους σπουδών.
- 3) Ο αριθμός των υποτροφιών, το ποσό για την υποτροφία και το βραβείο, καθώς και οι λοιπές λεπτομέρειες, ορίζονται από το ΔΣ του ΙΚΥ.

Πληροφορίες παρέχονται από τη Γραμματεία του Τμήματος.

Κληροδοτήματα

Η ΑΣΚΤ χορηγεί τις ακόλουθες υποτροφίες και δίδει τα ακόλουθα βοηθήματα:

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ	ΧΟΡΗΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1. Σουζάνας, χήρας Γιάννη Κεφαλληνού	- Μέχρι δύο (2) υποτροφίες εσωτερικού ετήσιας διάρκειας σε επιμελείς φοιτητές των Εργαστηρίων Χαρακτικής - Μία (1) υποτροφία εξωτερικού ετήσιας διάρκειας σε απόφοιτο των Εργαστηρίων Χαρακτικής .	Η συχνότητα χορήγησης των υποτροφιών εξαρτάται από την οικονομική κατάσταση του κληροδοτήματος.
2. Σπυρίδωνος Βικάντου	Μέχρι τρεις (3) υποτροφίες σε πτυχιούχους της ΑΣΚΤ για σπουδές τριών (3) ετών σε χώρες της Ευρώπης, από τις οποίες η μία υποχρεωτικά στο Μόναχο Γερμανίας.	Κάθε 3 χρόνια προσφέρεται υποτροφία ενός έτους σε Γερμανό ζωγράφο ή γλύπτη, απόφοιτο της Ακαδημίας Μονάχου, για σπουδές στην ΑΣΚΤ.
3. Άννας Καπετανάκη	Χορηγεί στον καλύτερο άπορο φοιτητή της ΑΣΚΤ χρηματικό βραβείο το ύψος του οποίου καθορίζεται ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του κληροδοτήματος.	
4. Μίκας Σκουζέ	Χορηγεί μία (1) ετήσια υποτροφία σε απόφοιτο της ΑΣΚΤ για σπουδές στην Ευρώπη.	Η συχνότητα απονομής της υποτροφίας καθορίζεται ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του κληροδοτήματος.
5. Γ. Αβέρωφ	Χορηγεί μία (1) ετήσια υποτροφία ή εφάπαξ χρηματικό βοήθημα σε αριστεύσαντες φοιτητές της ΑΣΚΤ.	Η συχνότητα απονομής της υποτροφίας καθορίζεται ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του κληροδοτήματος.

Η. ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στον φοιτητή διανέμονται μέσω της ηλεκτρονικής υπηρεσίας «Εύδοξος» (www.eudoxus.gr) δωρεάν διδακτικά βιβλία ή άλλα βοηθήματα για το χρονικό διάστημα που προβλέπεται ως ελάχιστη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών του Τμήματος, προσαυξανόμενο κατά δύο (2) έτη. Μέσω της υπηρεσίας «Εύδοξος», ο φοιτητής, με το όνομα χρήστη και τον κωδικό πρόσβασης που του χορηγεί η Γραμματεία του Τμήματος, έχει: α) πλήρη ενημέρωση για τα μαθήματα που Προγράμματος Σπουδών και τα αντίστοιχα συγγράμματα, καθώς και για τη διαθεσιμότητα των συγγραμμάτων και β) δυνατότητα άμεσης δήλωσης και παραλαβής των συγγραμμάτων. Πληροφορίες για τη διαδικασία διανομής δίνονται από τη Γραμματεία του Τμήματος.

Θ. ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Εφόσον εξασφαλιστεί καθηγητής Φυσικής Αγωγής, υπάρχει δυνατότητα για συμμετοχή των φοιτητών σε αθλητικές δραστηριότητες, συμμετοχή σε Πανεπιστημιάδες κ.λπ.

Επίσης, οι φοιτητές της ΑΣΚΤ μπορούν να κάνουν χρήση του Ανοιχτού Κολυμβητηρίου του Δήμου Παλαιού Φαλήρου στο Τροκαντερό και του Γυμναστηρίου του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου στο συγκρότημα της Πατησίων 42, κτήριο Μπουμπουλίνας, καθώς επίσης μπορούν να συμμετέχουν στις αθλητικές δραστηριότητες του Παντείου Πανεπιστημίου.

Ι. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Η ΑΣΚΤ λόγω της φυσιογνωμίας της πραγματοποιεί πολλές πολιτιστικές δραστηριότητες (οργάνωση και συνδιοργάνωση εικαστικών εκθέσεων, διαλέξεων, εκπαιδευτικών επισκέψεων σε μουσεία κ.λπ.).

Παράλληλα, διαθέτει υποδομή για πολιτιστικές ομάδες, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στο φοιτητή να αξιοποιήσει δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο του και να ανακαλύψει τις ικανότητές του. Ενδεικτικά αναφέρονται η Θεατρική Ομάδα και η Κινηματογραφική Λέσχη.

• Χρήση Εγκαταστάσεων και Εξοπλισμού

Οι φοιτητές μπορούν να κάνουν χρήση της Βιβλιοθήκης, του Αναγνώστηριου, του Κέντρου Η/Υ, των εργαστηρίων και γενικότερα όλων των εγκαταστάσεων και των μέσων της ΑΣΚΤ, σύμφωνα με τους σχετικούς κανονισμούς και τις αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων.

Η διάθεση αιθουσών για φοιτητικές εκδηλώσεις γίνεται ύστερα από έγγραφη αίτηση των ενδιαφερομένων και έγκριση από το Πρυτανικό Συμβούλιο εφ' όσον το εκπαιδευτικό έργο δεν παρακωλύεται με τη διενέργεια των εκδηλώσεων.

- **Παύση Κοινωνικών Παροχών**

Σύμφωνα με το Νόμο, μετά τη πάροδο του χρονικού διαστήματος που προβλέπεται ως **ελάχιστη** διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών ενός Τμήματος, προσαυξημένου κατά το **ήμισυ**, δεν χορηγούνται πλέον οι πάσης φύσεως προβλεπόμενες παροχές προς φοιτητές.

Δεξιά: Η αίθουσα κινηματογράφου στο συγκρότημα της ΑΣΚΤ στην οδό Πειραιώς

Στην επόμενη σελίδα: Τελετή αναγόρευσης του καθηγητή Α. Νεχαμά σε Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος (Αίθουσα De Chirico)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

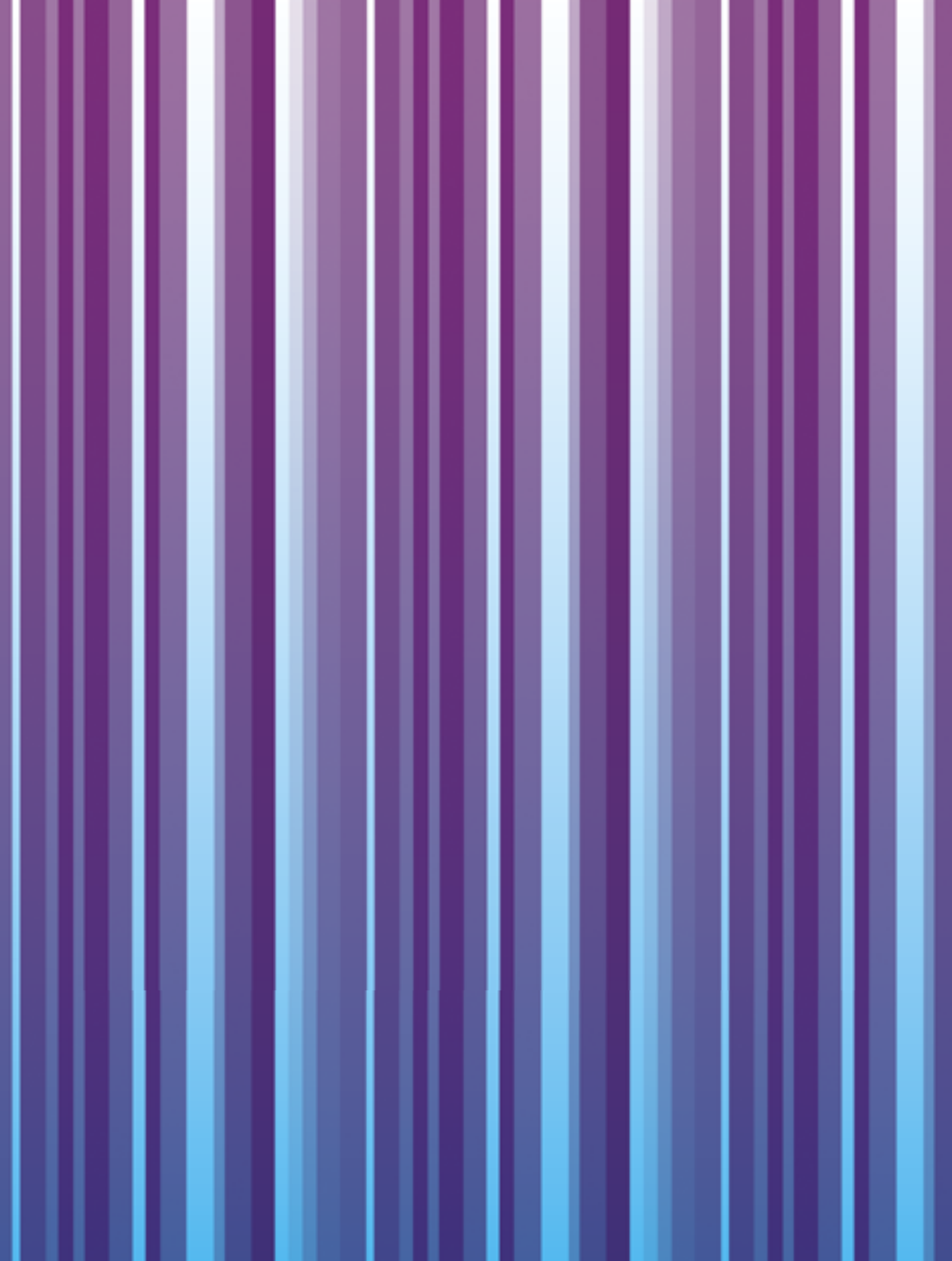
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

- Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών**
- **Πατησίων 42, 106 82 Αθήνα**
Συγκοινωνία
ΗΣΑΠ/Αττικό Μετρό: Σταθμός Ομόνοια
Τρόλεϊ: Νο 3, 5, 6, 7, 11, 13. Στάση: Πολυτεχνείο
Λεωφορεία: 022, 054, 224, 622, Α8, Β8, Γ8
 - **Πειραιώς 256, 182 33 Ρέντης**
Συγκοινωνία
ΗΣΑΠ: Σταθμός Καλλιθέα
Λεωφορεία: Νο 049, 914. Αφετηρία: στην οδό Αθηνάς, κοντά στην πλατεία Ομοιοίας. Στάση: Σχολή Καλών Τεχνών
 - **Πρύτανης**
Αναπληρωτής καθηγητής, Γεώργιος Χαρβαλιάς,
τηλ.: 210 38 97 121, 210 38 97 163
e-mail: rector@asfa.gr, aspa@asfa.gr
 - **Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων, Έρευνας και Προσωπικού**
Καθηγητής, Παναγιώτης Χαραλάμπους
τηλ.: 210 38 97 153, 210 48 01 238
e-mail: vr-pcharalamb@asfa.gr
 - **Αντιπρύτανης Οικονομικού Προγραμματισμού, Ανάπτυξης και Διεθνών Σχέσεων**
Αναπληρωτής καθηγητής, Μανώλης Μπαμπούσης
τηλ.: 210 38 97 153, 210 48 01 248
e-mail: vr-baboussi@asfa.gr
 - **Πρόεδρος Τμήματος**
Καθηγητής Γεώργιος Ξηροπαϊδης
τηλ.: 210 48 01 271
e-mail: gexi@asfa.gr
 - **Αναπληρωτής Προέδρου Τμήματος**
Αναπληρωτής καθηγητής, Ανδρέας Ιωαννίδης
τηλ.: 210 38 97 271
 - **Γενική Διευθύντρια Διοικητικών Υπηρεσιών**
Ρολάνδα Τζιαναλού
τηλ.: 210 38 97 127
fax: 210 38 29 804
e-mail: rolanda@asfa.gr
 - **Διευθυντής Διοικητικού**
Νικόλαος Νικολόπουλος
τηλ.: 210 38 97 101
fax: 210 38 26 704
e-mail: nnikolopoulos@asfa.gr

- **Τμήμα Προσωπικού**
Βαλερία Τσαντήλα
τηλ.: 210 38 97 102, 154
e-mail: valeria@asfa.gr, annax@asfa.gr
- **Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας**
Νίκος Ζαμάνης
τηλ.: 210 38 97 120, 115 (πρωτόκολλο)
e-mail: nzamanis@asfa.gr
- **Διευθύντρια Οικονομικής Διαχείρισης**
Χριστίνα Ασημακοπούλου
τηλ.: 210 38 97 116, 104, 111, 119
e-mail: chasim@asfa.gr, panetis@asfa.gr, athina@asfa.gr
- **Τμήμα Μισθοδοσίας**
Παύλος Τσαμόπουλος
τηλ.: 210 38 97 151
e-mail: tsamop@asfa.gr
- **Τμήμα Προμηθειών**
Γεώργιος Βασιλάκης
τηλ.: 210 38 97 106, 210 38 97 107
e-mail: aikvarth@asfa.gr
- **Τμήμα Κληροδοτημάτων και Περιουσίας**
Κυριάκος Λυράκος
τηλ.: 210 38 97 142
e-mail: lyrakos_k@asfa.gr
- **Διευθύντρια Ακαδημαϊκών Θεμάτων**
Καλλιόπη Κανέλλου
τηλ.: 210 38 97 148
e-mail: kanellou@asfa.gr
- **Τμήμα Σπουδών και Φοιτητικής Μέριμνας**
Κωνσταντίνος Τόκκας
τηλ.: 210 38 97 156, 210 38 97 129
fax: 210 38 20 060
e-mail: tokkas@asfa.gr, mariapap@asfa.gr
- **Τμήμα Διεθνών Σχέσεων, Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων και Μορφωτικών Ανταλλαγών**
Ντόρις Χακίμ
τηλ.: 210 38 97 131, 161
e-mail: llp@asfa.gr, eliza@asfa.gr

- **Διεύθυνση Βιβλιοθήκης**
τηλ.: 210 48 01 204 (δανεισμός και εξυπηρέτηση χρηστών),
210 48 33 825 (άλλες υπηρεσίες)
fax: 210 48 34 351
e-mail: library@asfa.gr, infolibrary@asfa.gr
- **Αυτοτελές Τμήμα Πινακοθήκης, Εκθέσεων, Φωτογραφικού Αρχείου & Ντοκουμέντων των Συλλογών ΑΣΚΤ** (υπάγεται στη Βιβλιοθήκη)
τηλ.: 210 48 01 206
fax: 210 48 34 351
e-mail: mama@asfa.gr
- **Τμήμα Διαχείρισης Δικτύων**
Μίνως Ματσάκης
τηλ.: 210 48 01 202
e-mail: minos@asfa.gr
- **Αυτοτελές Τμήμα Τεχνικών Υπηρεσιών**
Ελένη Μπτσάκη
τηλ.: 210 88 38 140, 130, 160, 210 88 18 048
fax: 210 88 38 101
e-mail: emit@asfa.gr, evet@asfa.gr, nilo@asfa.gr, fsta@asfa.gr, ikon@asfa.gr
- **Γραμματεία Συγκλήτου & Πρυτανικού Συμβουλίου**
Κωνσταντίνα Σπυροπούλου
τηλ.: 210 38 97 108, 126
e-mail: nspyrop@asfa.gr, tsakiridi@asfa.gr
- **Γραμματεία Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ)**
Μαρία Φελίδου
τηλ.: 210 38 97 128, 130, 100, 123 (πρωτόκολλο)
e-mail: mfelidou@asfa.gr, pappas@asfa.gr, hercpap@asfa.gr, evi@asfa.gr
- **Γραμματεία Τμήματος Εικαστικών Τεχνών**
Μαρία Κατρά
τηλ.: 210 38 97 143, 117, 118, 110
fax: 210 38 29 804
e-mail: katra@asfa.gr, maragaki@asfa.gr, peleni@asfa.gr
- **Γραμματεία ΠΜΣ Τμήματος Εικαστικών Τεχνών**
Αρχοντούλα Κλαμαριά
τηλ.: 210 38 97 105
e-mail: aklamaria@asfa.gr

- **Γραμματεία Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης**
Σοφία Μουπασιρίδου
τηλ.: 210 38 97 113, 146, 144, 210 38 01 298
e-mail: moupasir@asfa.gr, katerinam@asfa.gr, fragka@asfa.gr
- **Αυτοτελές Γραφείο Πρυτανικών Αρχών και Δημοσίων Σχέσεων**
Ασπασία Ψαρρή
τηλ.: 210 38 97 121, 210 38 97 163, fax: 210 38 17 156
e-mail: aspa@asfa.gr
- **Γραφείο Διασύνδεσης**
Καρύμπακα Έλενα
τηλ.: 210 38 97 158, 159, fax: 210 38 24 040
e-mail: career@asfa.gr
- **Εκδοτικός Οργανισμός ΑΣΚΤ**
(Υπεύθυνη: Αναπλ. καθηγήτρια κα Λεώνη Βιδάλη-Λαμπρινάκου)
τηλ.: 210 38 97 155
- **Ιστορικό Τυπογραφείο**
Ευστάθιος Μάγγος
τηλ.: 210 38 97 152
- **Καλλιτεχνικοί Σταθμοί**
Νίκος Ζαμάνης
τηλ.: 210 38 97 120
e-mail: nzamanis@asfa.gr
- **Ηλεκτρολόγοι**
τηλ.: 210 48 01 260, 210 38 97 109
- **Γραφείο Επιστατών οδού Πατισίων**
τηλ.: 210 38 97 109
fax: 210 33 01 671
- **Γραφείο Επιστατών οδού Πειραιώς**
τηλ.: 210 48 01 259, 210 48 01 260
fax: 210 48 01 666
- **Φυλάκιο πύλης επί της οδού Τσιτσα**
τηλ.: 210 38 97 135
- **Εστιατόριο (Πειραιώς 256)**
τηλ.: 210 38 97 302

ISBN 978-960-6842-14-6